

Державний інформаційний БЮЛЕТЕНЬ про ПРИВАТИЗАЦІЮ № 4 (236)

квітень 2012

У НОМЕРІ

МОВОЮ ЦИФР

- 2** *Н. ГОРЛАЧ, О. ІВАТЬО.* ПРО РЕФОРМАТОРСЬКУ АКТИВНІСТЬ РЕГІОНІВ УКРАЇНИ

УРОКИ ПРАВА

- 4** *С. ВАРГІЧ.* РЕФОРМА ЗАКОНОДАВСТВА ПРО БАНКРУТСТВО В УКРАЇНІ

ХРОНІКА

ТРИМАЄМО КУРС НАЦІОНАЛЬНОГО ПРАГМАТИЗМУ

- 8** *20 років Регіональному відділенню ФДМУ по Миколаївській області*

ВИВЧАЄМО ПОПИТ НА ОБ'ЄКТИ ПРИВАТИЗАЦІЇ *Волинська область*

- 12** Об'єкт державної власності групи А

Івано-Франківська область

- 13** Об'єкт незавершеного будівництва державної власності разом із земельною ділянкою

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА ПОЛІТИКА

- 14** Інформація про здійснення органами виконавчої влади державної регуляторної політики у 2011 році

ОФІЦІЙНИЙ ДОКУМЕНТ

- 18** Закон України від 13 січня 2012 р. № 4336-VI «Про внесення змін до деяких законів України з питань приватизації щодо реалізації положень Державної програми приватизації на 2012 – 2014 роки»

- 35** Постанова Кабінету Міністрів України від 11 січня 2012 р. № 71 «Про затвердження переліку об'єктів паливно-енергетичного комплексу права державної власності, які можуть надаватися в концесію»

- 35** Перелік об'єктів паливно-енергетичного комплексу права державної власності, які можуть надаватися в концесію

- 37** Постанова Кабінету Міністрів України від 18 січня 2012 р. № 26 «Про внесення змін до Порядку здійснення контролю за виконанням функцій з управління об'єктами державної власності та критеріїв визначення ефективності управління об'єктами державної власності»

- 37** Зміни, що вносяться до Порядку здійснення контролю за виконанням функцій з управління об'єктами державної власності та критеріїв визначення ефективності управління об'єктами державної власності

- 37** Постанова Кабінету Міністрів України від 20 лютого 2012 р. № 108 «Про визнання такими, що втратили чинність, деяких актів Кабінету Міністрів України»

- 38** Постанова Кабінету Міністрів України від 22 лютого 2012 р. № 121 «Про внесення змін до Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для здійснення заходів з приватизації державного майна»

- 38** Постанова Кабінету Міністрів України від 22 лютого 2012 р. № 122 «Про затвердження базового нормативу відрахування частки прибутку, що спрямовується на виплату дивідендів за результатами фінансово-господарської діяльності у 2011 році господарських товариств, у статутному капіталі яких є корпоративні права держави»

- 38** Розпорядження Кабінету Міністрів України від 23 січня 2012 р. № 69-р «Про внесення змін до розпорядження Кабінету Міністрів України від 2 квітня 2009 р. № 332»

- 39** Наказ Фонду державного майна України від 22 листопада 2011 р. № 1686 «Про внесення змін до Положення про порядок розрахунків з учасниками при ліквідації інвестиційних фондів або взаємних фондів інвестиційних компаній» (зареєстровано в Міністерстві юстиції України 24 січня 2012 року за № 106/20419)

- 39** Наказ Фонду державного майна України, Міністерства екології та природних ресурсів України від 14 грудня 2011 р. № 1819/540 «Про визнання таким, що втратив чинність, наказу Фонду державного майна України та Міністерства охорони навколишнього природного середовища та ядерної безпеки України від 19 серпня 1999 року № 1598/194» (зареєстровано в Міністерстві юстиції України 27 грудня 2011 року за № 1550/20288)

- 40** Наказ Міністерства економічного розвитку і торгівлі України, Фонду державного майна України від 21 грудня 2011 р. № 378/1875 «Про внесення змін до Положення про порядок подання пропозицій щодо внесення змін до Переліку об'єктів права державної власності, що не підлягають приватизації» (зареєстровано в Міністерстві юстиції України 12 січня 2012 року за № 32/20345)

ПРО РЕФОРМАТОРСЬКУ АКТИВНІСТЬ РЕГІОНІВ УКРАЇНИ

Найточнішим комплексним тестом реформаторської орієнтації регіонів та областей України є мала приватизація*. Це зумовлено масовим характером малої приватизації, яка реалізується спільними зусиллями органів місцевої влади, представників Фонду державного майна України та місцевим населенням. Оскільки мала приватизація пов'язана, в основному, з міським населенням, за критерій реформаторської активності областей прийнято кількість привати-

зованих об'єктів групи А, що припадає на 10 тис. осіб міського населення. З табл.1 видно, що в 1992 – 1996 роках хвиля малої приватизації поширювалася із Заходу на Схід. Крім того, було підтверджено ефективність загальнодержавних заходів стимуляції малої приватизації указами Президента України. Це зумовило зменшення співвідношення максимального показника до мінімального: в 1992–1994 роках – у 13,3 раза, 1995 році – 5,08, у 1996 році – в 3,75 раза**.

Наталія ГОРЛАЧ,
начальник РВ ФДМУ
по Львівській області,
канд. екон. наук

Оксана ІВАТЬО,
начальник відділу оренди
РВ ФДМУ по Львівській області

Таблиця 1

№ пор.	Область, місто	Міське населення, тис. осіб (1996 р.)	Кількість приватизованих об'єктів групи А (1992 – 1996 рр.)	Кількість приватизованих об'єктів групи А на 10 тис. осіб міського населення
1	Львівська	1 683,6	4 062	24,13
2	Івано-Франківська	639,7	1 361	21,28
3	Тернопільська	512,0	998	19,49
4	Чернівецька	402,5	781	19,40
5	Волинська	558,3	947	16,96
6	Рівненська	567,9	919	16,18
7	Закарпатська	504,2	802	15,91
8	Хмельницька	778,3	1 207	15,51
9	Вінницька	888,5	1 144	12,88
10	Кіровоградська	749,4	941	12,56
11	Сумська	900,0	1 089	12,10
12	Одеська	1 701,3	1 915	11,26
13	Київська	1 081,7	1 211	11,20
14	Миколаївська	886,4	955	10,77
15	Житомирська	823,4	852	10,35
16	м. Київ	2 638,7	2 695	10,21
17	Донецька	4 695,2	4 759	10,14
18	Черкаська	825,2	804	9,74
19	Запорізька	1 588,8	1 542	9,71
20	Дніпропетровська	3 222,3	3 090	9,59
21	Полтавська	1 013,9	956	9,43
22	Херсонська	778,2	633	8,13
23	Чернігівська	770,7	619	8,03
24	Харківська	2 436,7	1 895	7,78
25	Луганська	2 411,9	1 596	6,62
26	Автономна Республіка Крим	1 390,5	864	6,21
27	м. Севастополь	384,0	198	5,16
	Усього...	34 833,3	38 835	11,15

* Про це докладніше див.: Давимука С. А. Регіональні особливості приватизації в Україні. // Соціально-економічні дослідження в перехідний період: щорічник наукових праць. Випуск III / НАН України. Інститут регіональних досліджень. – Львів. – 1998. – С.19 – 25.

** Там само.

Таблиця 2

№ пор.	Область, місто	Міське населення, тис. осіб на 01.12.11	Кількість приватизованих об'єктів групи А						Кількість приватизованих об'єктів групи А на 10 тис. осіб міського населення
			за роками					разом	
			2007	2008	2009	2010	2011		
1	Львівська	1 545,5	482	508	404	305	187	1 886	12,20
2	Чернівецька	382,9	220	138	42	40	16	456	11,91
3	Миколаївська	798,3	193	245	196	110	74	818	10,25
4	Автономна Республіка Крим та м. Севастополь	1 589,7	364	451	308	234	128	1 485	9,34
5	Івано-Франківська	597,7	154	127	117	89	35	522	8,73
6	м. Київ та Київська область	3 870,8	974	893	630	574	26	3 097	8,00
7	Закарпатська	465,2	99	109	59	41	33	341	7,33
8	Кіровоградська	623,3	80	118	104	78	56	436	7,00
9	Запорізька	1 379,8	348	335	189	43	48	963	6,98
10	Харківська	2 197,7	179	379	446	246	132	1 382	6,29
11	Тернопільська	474,8	68	71	46	81	24	290	6,11
12	Житомирська	740,6	122	139	52	70	30	413	5,58
13	Полтавська	905,0	103	161	81	108	46	499	5,51
14	Луганська	1 972,7	249	263	215	160	73	960	4,87
15	Херсонська	662,7	152	80	41	24	14	311	4,69
16	Сумська	779,6	71	95	78	76	40	360	4,62
17	Черкаська	718,7	78	92	57	55	22	304	4,23
18	Донецька	3 989,6	532	478	219	178	142	1 549	3,88
19	Рівненська	552,1	56	63	44	25	14	202	3,66
20	Хмельницька	728,2	81	40	28	30	35	214	2,94
21	Вінницька	815,7	83	54	40	27	23	227	2,78
22	Волинська	539,0	70	51	18	7	3	149	2,76
23	Дніпропетровська	2 773,1	209	206	178	100	72	765	2,76
24	Одеська	1 594,6	143	88	56	54	20	361	2,26
25	Чернігівська	687,6	36	27	18	28	11	120	1,75
	Усього...	31 384,7	5 146	5 211	3 666	2 783	1 304	18 110	5,77

В останнє десятиліття мала приватизація не стимулювалася центром, тому її перебіг зараз реалізується виключно ініціативою знизу. Викликає інтерес питання, як ця ситуація відобразилася на кількісних характеристиках зазначеного показника.

У табл. 2 обчислена кількість приватизованих об'єктів групи А за останні п'ять років, що припадає на 10 тис. осіб міського населення по областях, що розміщені за спадом цього показника.

Якщо за 1992 – 1996 роки значення показника лінійно спадало із Заходу на Схід: з найвищого показника для Львівської області (24,13) до найнижчого для Автономної Республіки Крим (6,21) та м. Севастополя (5,16), то за 2007 – 2011 роки зміна показника не має такого регулярного характеру. Зберегли лідерство Львівська (12,20) та Чернівецька (11,91) області. Увійшли в лідери Миколаївська область (10,25) та Автономна Республіка

Крим (9,34). Унизу таблиці опинилися Дніпропетровська (2,76), Одеська (2,26) та Чернігівська (1,75) області. З табл.2 видно, що криза в економіці нанесла руйнівний удар по малій приватизації: за 2011 рік приватизовано в чотири рази менше об'єктів групи А, ніж за 2008 рік. У Волинській, Чернігівській, Рівненській, Херсонській областях мала приватизація зараз майже не проводиться.

Відбулися зміни і в розподілі заданим показником регіонів. Найвище значення показника в Галицько-Карпатському регіоні (Львівська, Івано-Франківська, Тернопільська, Чернівецька, Закарпатська області) – 10,08 та в Автономній Республіці Крим – 9,34. У Київсько-Придніпровському регіоні (Кіровоградська, Сумська, Київська, Черкаська, Полтавська, Чернігівська області та м. Київ) цей показник становить 6,34; Причорноморському (Одеська, Миколаївська, Херсонська області) ре-

гіоні – 4,87; Східно-Придніпровському (Донецька, Запорізька, Дніпропетровська, Харківська, Луганська області) – 4,56; Подільсько-Волинському (Волинська, Рівненська, Хмельницька, Вінницька, Житомирська області) – 3,56. Отже, слід відзначити входження в лідери Автономної Республіки Крим та стрімке падіння показника в Подільсько-Волинському регіоні. Це зумовлено розвитком сфери послуг, торгівлі, туризму в Криму, з одного боку, та кризовою стагнацією областей Подільсько-Волинського регіону, з другого.

У цілому можна зробити закономірний висновок: при відсутності мобілізаційного впливу центру картина малої приватизації в Україні набуває «мозаїчного» характеру.

РЕФОРМА ЗАКОНОДАВСТВА ПРО БАНКРУТСТВО В УКРАЇНІ

Із 18 січня 2013 року набирає чинності прийнятий Верховною Радою України 22 грудня 2011 року Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» № 4212-VI*.

Уповноважених осіб засновників (учасників, акціонерів) господарських товариств, арбітражних керуючих, адвокатів, аудиторів, оцінювачів цікавлять затверджені законом зміни, характер та особливості застосування їх на практиці.

Запропонована стаття може стати в пригоді також будь-якому боржнику чи кредитору, які бажають повернути свої кошти цивілізованим шляхом через механізм банкрутства.

Степан ВАРГІЧ,
помічник-консультант
народного депутата України,
заступник голови спостережної
ради громадської організації
«Всеукраїнська асоціація
фахівців з питань відновлення
платоспроможності
та банкрутства», державний
радник податкової служби
III рангу

Реформа законодавства про банкрутство в Україні була започаткована ще в травні 1992 року з прийняттям Закону України «Про банкрутство» № 2343-XII, введеного в дію з 1 липня 1992 року, а для сільськогосподарських підприємств – з 1 січня 1993 року.

До цього часу правосуддя у господарських відносинах здійснювали арбітражні суди, які були створені в 1991 році як самостійна на той час ланка судової влади відповідно до Закону України «Про арбітражний суд» № 1142-XII від 04.06.91. Але фактично справи про банкрутство арбітражні суди стали розглядати лише з 30 березня 1997 року завдяки прийнятим правкам до статті 1 названого закону (зміни були внесені Законом України «Про внесення змін до Закону України «Про арбітражний суд» № 96/97-ВР від 20.02.97), використовуючи при цьому всі 122 статті Арбітражно-процесуального кодексу України, чинного з 1 березня 1992 року.

Правові «пустоти» щодо проведення процедур банкрутства, що містилися тоді в законодавчому полі країни, на думку автора, вдало замінили окремі роз'яснення президії Вищого арбітражного суду України, написані з використанням судової практики кваліфікованими судьями. Найбільш важливі з них:

Інформаційні листи від 22.11.94 № 01-8/847, від 16.10.95 № 01-8/732, від 20.12.95 № 01-8/928, від 08.02.96 № 01-5/62, від 07.03.96 № 01-8/102, від 10.06.96 № 01-8/207, від 01.07.96

№ 01-8/241, від 30.09.96 № 01-8/342, від 24.01.97 № 01-8/23, від 18.11.97 № 02-5/443;

Роз'яснення від 12.09.96 № 02-5/334 «Про деякі питання практики вирішення спорів, пов'язаних із створенням, реорганізацією та ліквідацією підприємств» (зі змінами від 18.11.97 № 02-5/445);

Роз'яснення від 18.11.97 № 02-5/444 «Про деякі питання практики застосування Закону України «Про банкрутство», текст якого містить 52 ситуації, що виникали тоді в ході провадження справ про банкрутство (ним же відмінена дія аналогічного роз'яснення від 15.04.93 № 01-6/481);

Лист від 04.03.98 № 02-5/78 стосовно сплати держмита при відкритті справ про банкрутство.

Суттєвим поштовхом забезпечення проведення реформи законодавства про банкрутство стали укази Президента України:

а) «Про утворення Агентства з питань запобігання банкрутству підприємств та організацій» від 17.06.96 № 435/96, відповідно до якого агентство було центральним органом виконавчої влади з правами державного комітету;

б) «Про покладення на Агентство з питань запобігання банкрутству підприємств та організацій додаткових повноважень» від 13.05.98 № 465/98, яким були закріплені право і обов'язок щодо формування і ведення Єдиної бази даних підприємств

емств – банкрутів (ЄБДПБ), а також щодо організації навчання фахівців з питань банкрутства;

в) «Про створення в арбітражних судах України спеціальних колегій по розгляду справ про банкрутство» від 21.04.98 № 333/98, внаслідок реалізації якого було збільшено штат арбітражних судів на 85 суддів та 179 інших працівників; дано доручення Кабінету Міністрів України передбачати в державному бюджеті додаткові кошти для фінансування арбітражних судів.

Практика становлення інституту банкрутства в Україні показала відмінний шлях від шляху, яким йдуть у розвинених країнах світу. Так, станом на 01.05.09 питома вага санаційних процедур у загальній кількості завершених справ про банкрутство становила 0,2 %, тобто лише п'ять справ при 2 612 ліквідованих підприємств із 2 927 підприємств, щодо яких порушені справи про банкрутство. Підприємства продовжують ліквідуватися. Наприклад, в березні 2011 року по 871 припиненій справі про банкрутство платоспроможність відновлена лише на 33 підприємствах (3,8%), а ліквідовано 655 підприємств (75,2%).

Для порівняння. У подібній ситуації частка реорганізації в США становить 28 %, Франції – 20 %, Англії – 14 %. В Україні такий рівень витримується лише в державній та, частково, у змішаній формах власності: по державних підприємствах – 20,0 %, по підприємствах, у статутному капіталі яких частка державної власності перевищує 25 відсотків, – 27,9 %.

Подальшу реформу законодавства про банкрутство в Україні пов'язують з прийняттям Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» від 30.06.99 № 784-XIV, введеного в дію з 1 січня 2000 року (в частині ліцензування арбітражних керуючих – з 1 жовтня 1999 року, для сільськогосподарських товаровиробників – з 1 січня 2004 року, стосовно яких з 30 серпня 1999 року справи про банкрутство не порушувалися). Цей закон судами застосовувався паралельно з раніше чинним, за яким провадження у справі про банкрутство було відкрито судами.

Названі закони виконали свою позитивну роль, але поряд з цим для захоплення підприємств через рішення судів стали використовуватися можливості механізму банкрутства.

Не дивлячись на широкомасштабну роботу, розгорнуту на виконання вимог Закону України «Про внесення

змін до деяких законодавчих актів України щодо протидії протиправному поглинанню та захопленню підприємств» № 1720-VI від 17.11.09, рейдерство набувало масового характеру, знищуючи національне виробництво, збільшуючи число безробітних.

Важливим етапом законодавчого поліпшення розгляду господарськими судами України справ про банкрутство стало прийняття 16 січня 2003 року Верховною Радою України Господарського кодексу України (ГКУ), введеного в дію з 1 січня 2004 року.

Сім (статті 209 – 215) статей ГКУ, згрупованих у главі 23 «Визнання суб'єкта підприємництва банкрутом», дублюють вимоги чинного закону про банкрутство, уточнюючи деякі його положення стосовно суб'єктів підприємництва, які не можуть бути визнані банкрутами (стаття 209); визначають джерело фінансування досудової санації державних підприємств (стаття 211), а також підтверджують майнові активи неспроможного боржника, які також включаються до складу ліквідаційної маси (стаття 213). Водночас у статті 214 виписані умови реалізації процедур відновлення платоспроможності боржників змішаної форми власності, комунальних підприємств, а також дається посилання на врегулювання взаємовідносин у процедурі банкрутства, учасниками якої є іноземні кредитори.

Стаття 215 глави 23 ГКУ розкриває відповідальність за порушення законодавства про банкрутство, зокрема, за фіктивне банкрутство (як це передбачає стаття 218 Кримінального кодексу України (ККУ), що набрав чинності 01.09.01); за умисне банкрутство (відповідно до статті 219 ККУ «Доведення до банкрутства»); за приховування банкрутства (відповідно до статті 220 ККУ «Приховування стійкої фінансової неспроможності»).

Наступним кроком реформи законодавства про банкрутство в країні стало прийняття Кабінетом Міністрів України рішення щодо зміни концептуальних підходів у системі банкрутства шляхом прийняття нової редакції закону чи внесення змін до чинного. Вести цю роботу було доручено віце-прем'єр-міністру України С. Л. Тігіпку. Створена з числа фахівців-правознавців, представників центральних органів влади та міжнародних організацій (Світового банку та Міжнародної фінансової корпорації (IFC)) робоча група з розробки нової редакції закону про

банкрутство детально опрацьовувала наданий їй законопроект.

У рамках Українського форуму з реформування законодавства про банкрутство в умовах відновлення економіки України в листопаді 2010 року було проведено три і в 2011 році одне засідання за круглим столом, після чого проведено ще сім засідань робочої групи, на яких розглядалися пропозиції щодо вдосконалення законопроекту. Обговорення законопроекту відбулося на 11 публічних заходах, вийшло понад 20 публікацій у провідних фахових виданнях, таких, як журнал «Право України», Юридичний журнал, Юридична газета, газети «Юридична практика» та «Правовий тиждень» тощо.

До роботи залучалися й громадські організації. Законопроект ухвалили Асоціація антикризового менеджменту, Національна професійна спілка арбітражних керуючих України та Спілка арбітражних керуючих Придніпров'я. Рада громадської організації «Всеукраїнська асоціація фахівців з питань відновлення платоспроможності та банкрутства» також детально розглядала всі критичні зауваження та надала пропозиції до проекту закону.

Зміни, передбачені законопроектом, стосувалися напрямів поліпшення платоспроможності. Основні з них можна об'єднати в 12 груп:

проведення процедур банкрутства на стадіях досудової та судової санації, введення мораторію, ліквідації банкрутів;

виявлення кредиторів через оприлюднення відповідної інформації традиційним шляхом та в мережі Інтернет;

скасування дискримінаційного порядку задоволення вимог конкурсних кредиторів та вимог поточних кредиторів;

упорядкування строків провадження процедури розпорядження майном та розгляду майнових спорів;

введення регламентації під час проведення санації, укладення мирової угоди і ліквідації;

передбачення можливості збереження функціонуючих підприємств (процедури заміщення активів, збільшення статутного капіталу боржника та продажу майна виключено через аукціон);

скасування для окремих підприємств мораторію на застосування примусової реалізації майна боржників;

гармонізація виконавчого провадження та провадження у справі про

Регіональне відділення значну увагу приділяє управлінню державним майном, яке в процесі приватизації не увійшло до статутних капіталів господарських товариств, відчуженню майна державних підприємств. За роки існування регіональне відділення проводило роботу щодо 202 господарських товариств, на балансі яких у процесі приватизації було залишено 3 035 об'єктів державного майна.

Ураховуючи, що головною метою роботи з управління державним майном, яке в процесі приватизації не увійшло до статутних капіталів та перебуває на балансах господарських товариств, є прийняття ефективних управлінських рішень щодо зазначеного майна, на виконання відповідних наказів ФДМУ станом на 01.01.2012 управлінські рішення реалізовані по 2 869 об'єктах державного майна, що становить 94,5 % загальної кількості об'єктів, які були залишені на балансах господарських товариств, у тому числі: приватизовано 393 об'єкти (12,9 %), передано в оренду 11 об'єктів (0,4 %), передано в комунальну власність 1 574 об'єкти (51,9 %), передано в управління іншим органам центральної виконавчої влади 143 об'єкти (4,7 %), передано на умовах договору схову 44 об'єкти (1,4 %), інші рішення (приватизація житлових будинків мешканцями, передача акцій до ФДМУ тощо) – 704 об'єкти (23,2 %).

В управлінні регіонального відділення залишився 221 об'єкт, який не увійшов до статутних капіталів 77 господарських товариств та за яким регіональним відділенням здійснюється систематичний контроль у частині утримання та збереження господарськими товариствами державного майна, яке перебуває на їх балансі.

В умовах сьогодення України поряд з роздержавленням об'єктів державної власності одним з провідних способів управління державним майном, що перебуває на балансах державних підприємств, бюджетних установ, організацій та не увійшло до статутних капіталів акціонерних товариств, та важливим джерелом поповнення дохідної частини державного бюджету залишаються орендні відносини. Законодавчими актами було визначено напрями з регулювання орендних відносин та одним з джерел поповнення дохідної частини державного бюджету визначені надходження від орендної плати.

Так, регіональним відділенням здійснюються значна робота з укладання нових договорів оренди та постійний контроль за своєчасною сплатою орендної плати до державного бюджету.

З початку 2000 року спостерігається тенденція до збільшення кількості договорів оренди та надходжень до державного бюджету від оренди державного майна: у 2000 році на контролі регіонального відділення перебувало 253 договори оренди державного майна, у 2011 році – вже 583 договори оренди; надходження від оренди державного майна в 2000 році становлять 202 тис. грн., а в 2011 році – 12,5 млн грн.

Загалом за результатами проведеної роботи регіональним відділенням протягом 2000 – 2011 років забезпечено надходження коштів до державного бюджету від оренди державного майна в сумі 44,7 млн грн.

У післяприватизаційний період регіональне відділення здійснює моніторинг виконання умов чинних договорів купівлі-продажу, аналіз фінансово-економічної діяльності підприємств, які перебувають в управлінні регіонального відділення.

З початку приватизації регіональним відділенням станом на 01.01.2012 приватизовано та здійснено продаж акцій підприємств усього щодо 339 об'єктів груп В і Г, з яких наразі 58 % є діючими підприємствами.

У післяприватизаційний період новими власниками об'єктів приватизації Миколаївської області згідно з умовами договорів купівлі-продажу, укладеними за участю регіонального відділення, здійснено інвестицій на суму більш як 101 млн грн. Цілеспрямована робота з роздержавлення економіки області принесла позитивні результати. У Миколаївській області близько 60 % промислової продукції виробляється підприємствами недержавного сектору економіки.

На виконання доручення Кабінету Міністрів України Миколаївською обласною робочою групою було проведено аналіз роботи за 2009 – 2011 роки 10 приватизованих бюджетоутворюючих підприємства груп В, Г Миколаївської області, а саме:

За 20 років приватизації в Миколаївській області

Станом на 01.01.12 приватизовано 3 930 об'єктів, з них 1 107 об'єктів державної власності та 2 823 – комунальної, в тому числі:

- ♦ об'єктів групи А – 3 091 (79 % загальної кількості приватизованих об'єктів), з них 465 – об'єкти державної власності та 2 626 – комунальної;
- ♦ об'єктів великої приватизації – 497 (11,9 %), з них 334 – об'єкти державної власності та 133 – комунальної;
- ♦ об'єктів групи Д (незавершеного будівництва) – 255 (6,5 %), з них 216 – об'єкти державної власності та 39 – комунальної;
- ♦ об'єктів групи Ж – 65, з них 51 – об'єкти державної власності та 14 – комунальної;
- ♦ об'єктів групи Е – 52, з них 41 – об'єкти державної власності та 11 – комунальної.

Представництвами ФДМУ в Миколаївській області за період існування було приватизовано 763 об'єкти, в тому числі 668 об'єктів групи А, 87 – груп Б, В, а також по 4 об'єкти груп Д та Е.

За період з початку приватизації через рахунки регіонального відділення сплачено за об'єкти приватизації **205,9 млн грн.**, з них грошовими коштами – **99,6 млн грн.** (у тому числі **7,8 млн грн.** за земельні ділянки); приватизаційними майновими сертифікатами – **95,0 млн грн.**; компенсаційними сертифікатами – **11,3 млн грн.**

Евген КАЗАНСЬКИЙ
начальник РВ ФДМУ
по Миколаївській області

Користуючись нагодою, вітаю своїх колег з інших регіонів нашої країни, які в цьому році відзначають ювілей – 20-річчя від дня утворення регіональних відділень ФДМУ.

Бажаю міцного здоров'я й особистого щастя, сили й завзятості в служінні нашій спільній справі, гідно долати труднощі в роботі та виконувати її на високому професійному рівні, а також упевнено дивитися в майбутнє, виконуючи поставлені завдання на благо України!

ТОВ «Миколаївський глиноземний завод», ПАТ «Завод «Екватор», ПАТ «Завод «Фрегат», ТДВ «Первомайськдизельмаш», ПАТ «Інгул», ПАТ «Югцемент», ПрАТ «Миколаївський завод залізобетонних виробів», ПАТ «Возко», ПрАТ «Лакталіс-Миколаїв», ВАТ «Зелений гай».

За підсумками аналізу діяльності зазначених підприємств встановлено, що профіль діяльності підприємств у післяприватизаційний період збережено, номенклатура продукції за останні три роки збережена та розширена, обсяги реалізованої продукції (наданих послуг) постійно збільшуються. З переліку підприємств, що перевірялися, майже всі підприємства є прибутковими. Спостерігається тенденція щодо поліпшення результатів фінансової діяльності підприємств. За підсумками роботи під час кризи 2009 року підприємства мали збиток у сумі 30,6 млн грн., та вже у 2011 році вони одержали прибуток у сумі 58 млн грн. Прострочена заборгованість із заробітної плати на всіх підприємствах відсутня.

У ТОВ «Миколаївський глиноземний завод» (група Г) розмір середньої заробітної плати у 2011 році порівняно з 2009 роком збільшився на 52,6 % та становить 5,8 тис. грн., що у 2 рази перевищує середній по області показник. У приватизованих підприємствах групи В розмір середньої заробітної плати перевищує середній показник по області. Інвестиційні зобов'язання, визначені договором купівлі-продажу пакета акцій АТ «Миколаївський глиноземний завод», виконано в повному обсязі. У результаті здійснених інвестицій (137 163 621 дол. США) та модернізації виробництва в 2011 році показник обсягів виробництва глинозему становить 1 600 530 тонн.

Перевірені підприємства протягом останніх років здійснюють капітальні інвестиції в основний капітал та модернізацію виробництва. Так, у ПрАТ «Лакталіс-Миколаїв» обсяг інвестицій за останні 3 роки зріс з 19,3 млн грн. до 25,8 млн грн., або на 33,6 %; у ТДВ «Первомайськдизельмаш» обсяг інвестицій зріс більше ніж у 11 разів – з 0,18 млн грн. до 2,1 млн грн.

За підсумками аналізу роботи вищезазначених підприємств робочою групою встановлено, що **приватизовані підприємства Миколаївської області протягом останніх трьох років здійснювали ефективну господарську і економічну діяльність та залучали інвестиційні кошти у розвиток виробництва.**

Оцінюючи підсумки діяльності за 20 років, можна впевнено стверджувати, що регіональне відділення внесло вагомий внесок у проведення ринкових перетворень на Миколаївщині, трансформувавши як відносини власності, так і суспільну свідомість. Водночас багато приватизованих підприємств отримали ефективних власників, інвестування якими в економіку області забезпечує її стабільне зростання, що, у свою чергу, позитивно позначається на вирішенні соціальних питань у регіоні.

Протягом 20 років у регіональному відділенні проходили реорганізації та створювалися нові структурні підрозділи. На 2012 рік затверджено структуру регіонального відділення, до складу якої входять 8 відділів та 3 сектори, та створено згуртований колектив відповідальних та високопрофесійних фахівців. На сьогодні в регіональному відділенні працюють 55 осіб, з них 51 – державні службовці (середній вік – 40 років). Ядро колективу складають люди, які працюють у регіональному відділенні більш як 10 років – 16 осіб (29 %). При прийнятті на державну службу в регіональне відділення надається перевага молодим фахівцям, створюються необхідні умови для розвитку ініціативи та творчої активності. Так, у регіональному відділенні працює 21 спеціаліст (38 %) у віці до 34 років, переймаючи досвід старших колег, активно та наполегливо підвищуючи свій професійний рівень.

Наразі перед Фондом державного майна України стоять завдання щодо удосконалення системи управління державною власністю та завершення у 2012 – 2014 роках приватизації як широкомасштабного соціально-економічного проекту реформування власності.

Працівники регіонального відділення чітко усвідомлюють відповідальність за покладені на них завдання і, спираючись на багаторічний досвід, виконують на високому професійному рівні нелегку, але дуже важливу для нашої країни роботу.

Підготувала Тетяна ДОБРОВЕНКО

Група інвентарних об'єктів Кортеліської експлуатаційної дільниці

Місцезнаходження: вул. Перемоги, 2а, с. Кортеліси, Ратнівський район, Волинська область.

Балансоутримувач: Ратнівське міжрайонне управління водного господарства, вул. Шевченка, 36, смт Ратне, Волинська область.

Об'єкт розташований в західній частині с. Кортеліси, неподалік від кордону з Білорусією. До митного переходу та автодороги Брест–Луцьк – 10 км.

Група інвентарних об'єктів складається з будівель (ремонтно-механічна майстерня (загальна площа – 173,6 м²), гараж (247,0 м²), склад (208,8 м²), склад пально-мастильних матеріалів (15,4 м²) та споруд (бензиноуловлювач, дощоприймач, шахтний колодязь, грязевідстійник з бензиноуловлювачем, протипожежний резервуар, каналізаційно-насосна станція, естакада для миття машин тощо); є інженерна мережа (водопровід і каналізація, енергетичне господарство (внутрішні електромережі повітряні на залізобетонних опорах протяжністю 0,5 км), зовнішні тепломережі тощо.

Рік забудови – 1983 – 1984.

Об'єкти на даний час не використовуються через зменшення обсягів осушувальних робіт на Волині та поступово приходять у непридатний стан.

Земельна ділянка площею приблизно 13 000 м² окремо не виділена.

Спосіб приватизації – аукціон.

Додаткову інформацію про об'єкт та умови продажу можна отримати в Регіональному відділенні Фонду державного майна України по Волинській області за адресою:

кімн. 801, Київський майдан, 9, м. Луцьк, Волинська область.

☎ (0332) 24-00-57, 24-34-92

Гараж

Естакада

Об'єкт незавершеного будівництва державної форми власності разом із земельною ділянкою

Об'єкт незавершеного будівництва перепрофілювання лікувально-оздоровчого центру під ендокринологічний санаторій розташований в с. Тарасівка Тлумацького району Івано-Франківської області. Об'єкт розташований на відстані 1,5 км від населеного пункту в мальовничому місці неподалік від Дністровського каньйону, відстань до річки Дністер близько – 7 км.

Будівництво оздоровчого центру розпочато в 1986 році і зупинено в 2002 році.

До складу об'єкта входять: приймально-методичний корпус, три спальних корпуси, клуб-їдальня, господарський блок, котельня, газорозподільний пункт, насосна, будинок лісника, насосна станція біологічного очищення, мала архітектурна форма, три протипожежних резервуари, водонапірна вежа, огороження, димова труба. На ділянці підведені комунікації: повітряна та кабельна лінії електропередачі, місцева каналізація, водопровід, тепломережа та газопровід середнього тиску.

Ступінь будівельної готовності об'єкта – 58 %. Будівлі і споруди частково пошкоджені внаслідок атмосферних опадів.

Відомості про земельну ділянку:

Площа – 7,068 га.

Кадастровий номер 262588100:07:001:0001.

Цільове призначення: землі оздоровчого призначення.

На земельну ділянку накладені обмеження господарської діяльності в охоронній зоні лінії електропередачі.

Земельна ділянка оточена лісом. Можливе використання під туристичний комплекс, пансіонат, базу відпочинку, мисливське господарство.

Об'єкт пропонується до продажу на аукціоні.

Початкова вартість об'єкта незавершеного будівництва разом із земельною ділянкою, на якій він розташований, **знижена на 30 % і становить 1 966 437,48 грн. з урахуванням ПДВ.**

Ознайомитися з об'єктом можна в робочі дні за місцем його розташування.

Додаткову інформацію можна отримати в Регіональному відділенні Фонду державного майна України по Івано-Франківській області за адресою:

вул. Василянок, 48, м. Івано-Франківськ.

☎ (03422) 2-53-52

Інформація про здійснення органами виконавчої влади державної регуляторної політики у 2011 році

Протягом 2011 року реалізація державної регуляторної політики органами виконавчої влади була спрямована на забезпечення виконання завдань, передбачених законами України від 11.09.2003 № 1160-IV «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі – Закон), від 14.12.2010 № 2784-VI «Про прискорений перегляд регуляторних актів, прийнятих органами та посадовими особами місцевого самоврядування» та низкою доручень Уряду з питань реалізації державної регуляторної політики, зокрема, щодо:

забезпечення безумовного виконання вимог Закону в частині здійснення заходів з відстеження результативності дії регуляторних актів;

проведення центральними органами виконавчої влади оцінки ступеню досягнення визначених цілей регулювання за результатами відстеження дії чинних власних регуляторних актів;

перегляду прийнятих регуляторних актів та приведення їх у відповідність з принципами державної регуляторної політики.

Закон України від 17.03.2011 № 3166-VI «Про центральні органи виконавчої влади» надав право нормативно-правового регулювання, тобто прийняття нормативно-правових актів, у тому числі регуляторних, а також внесення в установленому порядку проектів законодавчих актів, актів Президента України, Кабінету Міністрів України на розгляд Президентіві України та Кабінету Міністрів України лише міністерствам та центральним органам виконавчої влади зі спеціальним статусом.

Відтак планування діяльності з підготовки проектів регуляторних актів, розробниками яких є центральні органи виконавчої влади, діяльність яких спрямовується та координується через міністра, має забезпечуватись відповідними міністерствами.

При проведенні планування діяльності з підготовки проектів регуляторних актів на 2012 рік Мінінфраструктури, Мінрегіонбудом, Мінагрополітики, МВС, МКТ, МНС, Мінфіном та Мін'юстом відповідно до Закону затверджені узагальнені плани, до яких включені проекти регуляторних актів інших розробників – центральних органів виконавчої влади, діяльність яких спрямовується та координується через відповідних міністрів.

МОЗом затверджено план діяльності, який враховує пропозиції щодо розробки проектів регуляторних актів лише Держсанепідслужбою.

Станом на 01.02.2012 планування власної регуляторної діяльності не здійснено Мінекоресурсів та МОНом. При цьому Мінекоресурсів не забезпечено планування з підготовки проектів регуляторних актів, розробниками яких є Держгеонадр та Держводагентство, хоча відповідні пропозиції були міністерству надані своєчасно.

Планування власної діяльності з підготовки проектів регуляторних актів на 2012 рік та оприлюднення відповідних планів на власних веб-сайтах у встановлені Законом терміни здійснено місцевими органами всіх регіонів, за винятком Івано-Франківської області.

У цілому кількість проектів регуляторних актів, запланованих центральними та місцевими органами виконавчої влади до розроблення у 2012 році, становить 727 (528 на рівні центральних органів виконавчої влади, 199 – місцевих органів виконавчої влади).

Моніторинг виконання у 2011 році інших вимог Закону в частині забезпечення принципу передбачуваності здійснення регуляторної діяльності засвідчив таке.

Кількість фактично розроблених центральними та місцевими органами виконавчої влади у 2011 році проектів регуляторних актів майже вдвічі перевищила кількість актів, запланованих регуляторними органами до розроблення на початку 2011 року (1 697 проектів проти 984).

До того ж у 2011 році збереглася тенденція до збільшення питомої ваги проектів регуляторних актів центральних органів виконавчої влади, розроблення яких на момент подання на погодження до спеціально уповноваженого органу щодо здійснення державної регуляторної політики (далі – спеціально уповноважений орган) не було передбачено планами регуляторної діяльності відповідних органів влади. Так, якщо у 2010 році питома вага таких проектів становила майже 40 %, то у 2011 році відповідний показник сягнув 50,2 % (або 641 проект).

Окремими регуляторними органами (Державіаслужбою, Мінпалітенерго, МНС, Держветфітослужбою, Держатомрегулювання, Держслужбою з контролю за наркотиками, МВС, Мін'юстом та Фондом соціального страхування з тимчасової втрати працездатності) було подано на погодження до спеціально уповноваженого органу з порушенням принципу передбачуваності в частині планування регуляторної діяльності більш як 90 % загальної кількості розроблених цими органами влади проектів регуляторних актів.

На вимогу спеціально уповноваженого органу зазначеними органами центральної виконавчої влади проводилося коригування відповідних планів, але 39,7 % проектів регуляторних актів (або 506 проектів) так і не були включені до відповідних планів. Для порівняння: у 2010 році відповідний показник становив 23,3 %.

Протягом 2011 року центральними та місцевими органами виконавчої влади розроблено та надано на погодження до спеціально уповноваженого органу 1 697 проектів регуляторних актів, що на 18 % менше, ніж у 2010 році. З них розробниками 1 276 проектів регуляторних актів виступали центральні органи виконавчої влади, 421 – місцеві органи виконавчої влади.

Поряд із поступовим зниженням рівня регуляторної активності результати моніторингу дотримання органами виконавчої влади вимог Закону виявили значну кількість порушень під час розроблення та прийняття регуляторних актів.

Зокрема, з 233 розроблених та прийнятих протягом року Радою міністрів Автономної Республіки Крим, Севастопольською, Київською міськдержадміністраціями та облдержадміністраціями проектів регуляторних актів 113 регуляторних актів (або 48 %) було прийнято без погодження з територіальними органами спеціально уповноваженого органу. При цьому:

прийняття регуляторних актів без погодження з територіальними органами спеціально уповноваженого органу відбувалося майже у всіх регіонах України (за винятком Хмельницької облдержадміністрації);

у 10 регіонах (Вінницькій, Волинській, Донецькій, Кіровоградській, Луганській, Львівській, Миколаївській, Херсонській, Чернівецькій областях та місті Севастополі) кількість прийнятих обл- та міськдержадміністраціями

регуляторних актів без погодження з територіальними органами спеціально уповноваженого органу становила 55 % та вище.

У цілому переважна більшість регуляторних актів, що були прийняті з порушенням вимог Закону, стосувалася тих сфер господарської діяльності, які мали найбільший соціальний та економічний вплив на розвиток регіонів, зокрема:

регулювання тарифів у сферах перевезення пасажирів і багажу автомобільним транспортом, надання послуг БТІ для міст обласного значення, окремих видів медичної допомоги госпрозрахунковими відділеннями, кабінетами закладів здоров'я;

ціноутворення на окремі продовольчі товари, що мають вирішальне соціальне значення;

затвердження асортименту хліба та хлібобулочних виробів, які користуються найвищим попиту;

впорядкування використання та надання в оренду на конкурсних засадах земель водного фонду та водних об'єктів загальнодержавного користування.

На рівні центральних органів виконавчої влади також простежується негативна тенденція до поширення практики прийняття регуляторних актів без погодження зі спеціально уповноваженим органом.

Якщо у попередні роки були виявлені лише поодинокі випадки прийняття розроблених центральними органами виконавчої влади урядових рішень та власних регуляторних актів без погодження зі спеціально уповноваженим органом, то у 2011 році з відповідним порушенням вимог Закону було прийнято більше ніж 100 регуляторних актів, переважна більшість яких є урядовими рішеннями.

У 2011 році зменшилася до 16,5 % (проти 19,1 % у 2010 році) питома вага проектів регуляторних актів, стосовно яких спеціально уповноваженим органом та його територіальними органами були прийняті рішення про відмову в погодженні через невідповідність принципам державної регуляторної політики.

При цьому рівень питомої ваги проектів, підготовлених з порушенням принципів державної регуляторної політики, на центральному рівні знизився до 18,1 % (проти 23,9 % – у 2011 році), тоді як на регіональному рівні цей показник зріс до 13,6 % у 2011 році (проти 7,5 % – у 2010 році).

Водночас поряд із покращенням загального рівня підготовки проектів регуляторних актів центральними органами виконавчої влади для окремих органів виконавчої влади (Укравтодору, МВС, Національної ради України з питань телебачення та радіомовлення, Держкомстату) кількість підготовлених з порушенням принципів державної регуляторної політики проектів регуляторних актів перевищила 40 %.

Протягом усього періоду дії Закону незадовільним залишається стан дотримання центральними та місцевими органами виконавчої влади вимоги щодо обов'язковості здійснення заходів з відстеження результатів запровадження нових регулювань у сфері господарської діяльності.

Виконання вимог Закону щодо здійснення заходів з відстеження результативності дії регуляторних актів органами виконавчої влади погіршилося.

Так, у першому півріччі 2011 року порівняно з аналогічним періодом 2010 року істотно зменшилася (більш як удвічі) кількість регуляторних актів, стосовно яких регуляторними органами здійснювалися заходи з відстеження.

Центральними органами виконавчої влади заходи з відстеження результативності регуляторних актів були виконані лише стосовно 213 регуляторних актів (проти 464 в аналогічному періоді 2010 року), а місцевими органами виконавчої влади – стосовно 77 регуляторних актів (проти 252 в аналогічному періоді 2010 року).

Крім того, протягом першого півріччя 2011 року як на центральному, так і на регіональному рівні відбулося зменшення кількості регуляторних органів, якими виконувалися відповідні вимоги Закону. Так, якщо у I півріччі 2010 року заходи з відстеження провадилися 28 центральними органами виконавчої влади, то у I півріччі 2011 року – тільки 16.

Як наслідок, станом на 01.07.2011 року поза межами лише базового відстеження залишалося майже 300 регуляторних актів центральних органів виконавчої влади.

При цьому 18 міністерствами та відомствами стосовно жодного з прийнятих ними у 2011 році регуляторних актів не здійснювалися заходи з відстеження результативності їх дії. Серед цих органів – Держкомтелерадіо, Мінагрополітики, МОЗ, Мінекоресурсів, Мінпраці, МВС, Міненергуглепрому та інші.

Відповідні тенденції простежуються і на регіональному рівні.

У I півріччі 2010 року відстеження результативності дії регуляторних актів проводилось органами влади 25 регіонів (за винятком органів влади Черкаської області та міста Севастополь), а в аналогічному періоді 2011 року – лише органами влади 13 регіонів.

Не виконано вимоги щодо обов'язковості здійснення заходів з відстеження та направлення звітів до спеціально уповноваженого органу в I півріччі 2011 року в Автономній Республіці Крим, Житомирській, Закарпатській, Київській, Миколаївській, Одеській, Полтавській, Рівненській, Сумській, Черкаській, Чернівецькій областях та містах Києві і Севастополі.

З метою підвищення рівня виконаності відповідної вимоги Закону Урядом було надано низку доручень органам виконавчої влади, які, зокрема, були спрямовані на:

створення організаційного підґрунтя для системного та своєчасного проведення заходів з відстеження результативності дії прийнятих регуляторних актів шляхом затвердження та оприлюднення на офіційних веб-сайтах відповідних органів планів-графіків проведення заходів з відстеження результативності дії регуляторних актів;

оцінювання рівня досягнення очікуваних результатів від запровадження нових регулювань.

Проведений спеціально уповноваженим органом моніторинг виконання цих завдань засвідчив, що причинами невиконання або виконання неналежним чином вимог Закону щодо обов'язковості здійснення відстеження результативності регуляторних актів є:

недотримання вимог Закону щодо організаційних засад здійснення державної регуляторної політики (нестворення у своєму складі в межах граничної чисельності структурного підрозділу з питань реалізації державної регуляторної політики або непокладення реалізації цих повноважень на один з існуючих структурних підрозділів чи окремих посадових осіб відповідних органів);

відсутність чіткого внутрішнього регламентування проведення регуляторним органом заходів з відстеження результативності з визначенням відповідальних за їх проведення та конкретних термінів проведення цієї роботи;

відсутність у більшості регуляторних органів формалізованого масиву прийнятих цим органом регуляторних актів;

істотна плінність кадрів у системі органів влади.

Підтвердженням цього є також результати проведення роботи з оцінювання ступеня досягнення визначених цілей регулювання за результатами відстеження результативності дії регуляторних актів.

З 67 центральних органів виконавчої влади, якими було надано інформацію про результати оцінювання, 19 повідомили про відсутність регуляторних актів, розробниками яких вони виступали або які регулюють питання у визначених сферах компетенції відповідних органів та потребують відповідного оцінювання.

Разом з тим лише за 3 останні роки набули чинності 66 регуляторних актів, розроблених Держмитслужбою, та 7 – Держрибгоспом (Держрибгоспом). Крім того, за той же період цими органами влади здійснено відстеження результативності дії стосовно 72 та 7 регуляторних актів відповідно.

У цілому в межах проведення цієї роботи центральними органами виконавчої влади було оцінено результативність дії лише 40 % загальної кількості регуляторних актів, що потребували проведення відповідного оцінювання.

Обсяги проведення цієї роботи по окремих органах виконавчої влади були вкрай незадовільними, зокрема, Мінагрополітики проведено оцінювання лише 1,3 % регуляторних актів, що потребували відповідного оцінювання, МНС – 3,1 %, Мінінфраструктури – 4,2 %, МВС – 5,4 %, Мін'юстом – 7,7 %, Держінвестпроектом – 8,3 %, Держспоживінспекцією – 12,5 %, Мінсоцполітики – 13,2 %.

Водночас Держприкордонслужбою, Державним космічним агентством, Держрезервом, Держсільгоспінспекцією, Держтехногенбезпеки, Держспецзв'язку, Держекоінвестагентством було проведено оцінювання 100 % регуляторних актів, які потребували такого оцінювання, для Мінкультури, Держветфітослужби, Держгірпромнагляду, Держкомстату, ДСКН, Держлікслужби, Держатомрегулювання, Держфінінспекції, Антимонопольного комітету, Держкомтелерадіо, НКРЕ та ДКЦПФР цей показник становив 70% і вище.

У цілому в межах проведення цієї роботи було проведено оцінку досягнення очікуваних результатів та цілей регулювання щодо 1 133 чинних регуляторних актів, з яких дію 872 (або 76,96 %) визнано ефективною; 103 регуляторних акта (або 9,1 %) були визнані такими, що потребують внесення змін; 65 регуляторних актів (або 5,74 %) визнані такими, що потребують скасування.

Виконання органами виконавчої влади доручень Уряду щодо формування та затвердження планів-графіків з відстеження результативності дії регуляторних актів та щодо проведення оцінки ступеня досягнення визначених цілей регулювання за результатами відстеження дії чинних власних регуляторних актів мало певні позитивні результати.

Так, в IV кварталі 2011 року порівняно з III кварталом цього ж року спостерігалось істотне (майже в 3 рази) збільшення кількості регуляторних актів, щодо яких центральними органами виконавчої влади проводилися заходи з відстеження.

Якщо у III кварталі 2011 року центральними органами виконавчої влади відстеження результативності регуляторних актів проводилося стосовно 93 регуляторних актів, то в IV кварталі відповідне відстеження було проведено вже стосовно 251 регуляторного акта.

Крім того, збільшилася кількість регуляторних органів, якими в 2011 році проводилася робота з відстеження результативності дії прийнятих ними регуляторних актів.

Зокрема, в IV кварталі 2011 року до здійснення заходів з відстеження результативності дії регуляторних актів поряд з іншими органами центральної виконавчої влади долучилися 13 регуляторних органів (Державіаслужба, Держжомтелебачення і радіомовлення, МОЗ, Мінсоцполітики, Державна служба гірничого нагляду та промислової безпеки України, Держприкордонслужба, Укравтодор, Держекспортконтроль, Державна ветеринарна та фітосанітарна служба України, Державне агентство резерву України, Державна служба молоді та спорту України, СБУ та Міністерство регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України), які є активними учасниками регуляторного процесу.

Водночас 9 центральних органів виконавчої влади (Мінагрополітики, Міненерговуглепром, Державне агентство земельних ресурсів України, МОН, Міністерство екології та природних ресурсів України, Державне агентство лісових ресурсів України, Державне агентство рибного господарства України, МВС, Державне космічне агентство) до жодного з прийнятих ними в 2011 році регуляторних актів не надали до спеціально уповноваженого органу звіти про ба зове відстеження.

Слід звернути увагу, що проведення оцінювання ступеня досягнення визначених цілей регулювання за результатами відстеження дії чинних власних регуляторних актів сприяло підвищенню рівня ефективності здійснення центральними органами виконавчої влади заходів з відстеження результативності дії регуляторних актів.

На користь цього свідчить той факт, що в межах роботи з оцінювання рівня досягнення очікуваних результатів від запровадження нових регулювань центральними органами виконавчої влади стосовно майже 15 % регуляторних актів було зроблено висновок щодо неефективності або недостатньої ефективності їх дії. Аналогічний показник у попередній роки на рівні центральних органів виконавчої влади не перевищував 3 %.

Загальна кількість регуляторних актів, щодо яких у 2011 році органами виконавчої влади здійснено відстеження результативності їх дії, становить 861. З них:

центральними органами виконавчої влади здійснено заходи та надано звіти стосовно відстеження результативності дії 546 регуляторних актів (у 2010 році відповідне відстеження було проведено стосовно 728 актів);

місцевими органами виконавчої влади здійснено заходи та надано звіти стосовно відстеження результативності дії 169 регуляторних актів (у 2010 році – стосовно 321 акта).

З метою наближення України до світової практики впровадження регуляторної політики, зменшення регуляторного тиску на суб'єктів господарської діяльності шляхом спрощення процедур державного регулювання економіки та зменшення пов'язаних з цим фінансових й інших витрат підприємцями Урядом України, органами місцевого самоврядування, місцевими державними адміністраціями, Радою міністрів Автономної Республіки Крим організовано та впроваджено комплекс заходів, визначених Законом України «Про прискорений перегляд регуляторних актів, прийнятих органами та посадовими особами місцевого самоврядування».

Організаційною основою прискореного перегляду регуляторних актів стали:

співпраця та обмін інформацією між робочими комісіями, органами та посадовими особами місцевого самоврядування, місцевими державними адміністраціями, Радою міністрів Автономної Республіки Крим та спеціально уповноваженим органом;

методологічне забезпечення проведення відповідних заходів, у тому числі видання спеціально уповноваженим органом низки офіційних рекомендацій щодо формування та організації діяльності робочих комісій з питань прискореного перегляду регуляторних актів та проведення аналізу регуляторних актів.

На забезпечення проведення прискороного перегляду головами відповідних рад усіх рівнів було утворено 12,1 тис. робочих комісій, з яких найбільший відсоток становлять робочі комісії сільських (88 %), селищних (5 %) та районних (5 %) рад (разом – 98 %).

Робочими комісіями всіх рівнів було опрацьовано понад 2,4 мільйона нормативно-правових актів, з яких до категорії регуляторних було віднесено понад 58,6 тис. (або 2,4 % загальної кількості переглянутих нормативно-правових актів).

За результатами аналізу понад 58,6 тис. регуляторних актів та перегляду їх на відповідність принципам державної регуляторної політики 35,4 тис. (61 %, або майже дві третини) були визнані такими, що не відповідають принципам державної регуляторної політики.

Стосовно 32,0 тис. актів (90 %) (основна частина таких актів була прийнята у сільських (77 %) та селищних радах (5 %), які не відповідали принципам державної регуляторної політики, робочими комісіями прийнято рішення щодо необхідності їх скасування, стосовно 3,4 тис. (10 %) актів – про необхідність внесення змін до відповідних регуляторних актів.

На даний час основна робота з приведення у відповідність із принципами державної регуляторної політики регуляторних актів, прийнятих органами місцевого самоврядування, завершена. При цьому питома вага регуляторних актів, не приведених у відповідність із принципами державної регуляторної політики, на сьогоднішній день становить 0,03 % і складається з 10 регуляторних актів, приведення яких планується завершити на найближчих чергових сесіях обласних рад у Вінницькій (1 акт), Закарпатській (1 акт) та Львівській (8 актів) областях.

Результатом прискороного розгляду регуляторних актів, прийнятих органами та посадовими особами місцевого самоврядування, стало:

- зменшення регуляторного тиску на суб'єктів господарської діяльності шляхом спрощення процедур державного регулювання економіки та зменшення пов'язаних з цим фінансових та інших витрат підприємств;
- суттєве скорочення кількості регулювань господарської діяльності органами місцевого самоврядування;
- закріплення якісно нового підходу до здійснення державного регулювання господарської діяльності органами місцевого самоврядування, забезпечення додержання принципів державної регуляторної політики.

Необхідно зазначити, що з січня 2012 року в Україні набрав чинності Закон України від 22 грудня 2011 року № 4231-VI «Про внесення змін до деяких законів України щодо процедури встановлення тарифів на житлово-комунальні послуги», яким з під дії Закону виведено акти, якими встановлюються ціни/тарифи на житлово-комунальні послуги.

По суті зазначеним законом громадськості позбавлена участі у такому нагальному суспільному питанні, як формування тарифної політики на житлово-комунальні послуги, та доступу до інформації про реальний стан і проблеми у зазначеній сфері.

Подібна практика зумовлює фіктивність принципових положень, задекларованих законодавством про державне регулювання у сфері комунальних послуг.

Зокрема, відповідно до Положення про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сфері комунальних послуг, затвердженого Указом Президента України від 23 листопада 2011 року № 1073/2011, основними завданнями Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері комунальних послуг, є здійснення державного регулювання діяльності суб'єктів природних монополій та суб'єктів господарювання на суміжних ринках шляхом збалансування інтересів суб'єктів господарювання, споживачів та держави, забезпечення прозорості та відкритості діяльності на ринках природних монополій та на суміжних ринках у сфері теплопостачання і централізованого водопостачання та водовідведення.

Очевидно, що ці завдання напряму кореспондуються з принципами державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності, дотримання яких є обов'язковим при здійсненні регуляторної діяльності, яка забезпечується реалізацією визначених Законом обов'язкових процедур.

У свою чергу, встановлення тарифів на комунальні послуги для суб'єктів природних монополій та суб'єктів господарювання на суміжних ринках відповідно до статті 5 Закону України «Про державне регулювання у сфері комунальних послуг» є одним із засобів регуляторного впливу на діяльність суб'єктів природних монополій та суб'єктів господарювання на суміжних ринках.

Проте обов'язковість здійснення аналізу такого впливу з метою забезпечення об'єктивності запропонованих регулювань та всі пов'язані з цим необхідні процедури, включаючи заходи з відстеження результативності прийнятих регулювань, визначені саме у Законі, з під дії якого, всупереч нормативно задекларованим на папері цілям, виведено процедури встановлення тарифів на житлово-комунальні послуги.

Наразі після набуття чинності Законом України від 22 грудня 2011 року № 4231-VI «Про внесення змін до деяких законів України щодо процедури встановлення тарифів на житлово-комунальні послуги» всі позитивні напрацювання в частині встановлення тарифів на житлово-комунальні послуги залишаються у минулому, що відкидає розвиток цивілізованої регуляторної бази у цій сфері на рівень минулого сторіччя, коли державні регулятори визначали напрямки розвитку та здійснювали безпосереднє регулювання підконтрольних їм галузей відповідно до власного бюрократичного переконання без урахування існуючих реалій та суспільних вимог учасників відповідних правовідносин.

Підсумовуючи наведене, слід констатувати, що протягом 2011 року в реалізації державної регуляторної політики поряд із певними позитивними тенденціями щодо виконання окремих вимог Закону відбулося погіршення рівня виконаності основних вимог Закону з боку центральних та місцевих органів виконавчої влади за деякими показниками, зокрема, щодо:

- прийняття проектів регуляторних актів за погодженням зі спеціально уповноваженим органом, особливо місцевими органами виконавчої влади;
- проведення центральними та місцевими органами виконавчої влади обов'язкового відстеження результатів запровадження нових регулювань;
- дотримання принципу передбачуваності в частині планування регуляторної діяльності.

Зазначені проблеми зумовлені насамперед перерозподілом у ході адміністративної реформи завдань та повноважень щодо нормативно-правового регулювання у визначених сферах господарської діяльності.

Також однією з причин суттєвого зниження рівня виконаності вимог Закону щодо відстеження результативності регуляторних актів є ліквідація територіальних органів спеціально уповноваженого органу, які здійснювали на місцях функції спеціально уповноваженого органу у сфері державної регуляторної політики та забезпечували методологічний супровід діяльності місцевих органів виконавчої влади, пов'язаної зі здійсненням державної регуляторної політики.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законів України з питань приватизації щодо реалізації положень Державної програми приватизації на 2012 – 2014 роки

Верховна Рада України ПОСТАНОВЛЯЄ:

1. Внести зміни до таких законів України:

1. У Законі України «Про приватизацію державного майна» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 17, ст. 122 із наступними змінами):

1) статтю 1 викласти в такій редакції:

«*Стаття 1.* Поняття та мета приватизації

Приватизація державного майна (далі – приватизація) – платне відчуження майна, що перебуває у державній власності, у тому числі разом із земельною ділянкою державної власності, на якій розташований об'єкт, що підлягає приватизації, на користь фізичних та юридичних осіб, які можуть бути покупцями відповідно до цього Закону, з метою підвищення соціально-економічної ефективності виробництва та залучення коштів для здійснення структурної перебудови національної економіки»;

2) у частині другій статті 2:

абзац чотирнадцятий викласти в такій редакції:
«забезпечення конкурентності продажу, якщо інше не визначено цим Законом»;

абзаци п'ятнадцятий і шістнадцятий виключити;

3) у статті 3:

абзац третьої частини другої виключити;

частину третю викласти в такій редакції:

«3. Приватизація акцій (часток, паїв), що належать державі у статутному капіталі господарських товариств, інших господарських організацій та підприємств, заснованих на базі об'єднання майна різних форм власності, здійснюється відповідно до законодавства з урахуванням положень установчих документів таких товариств (організацій)»;

4) у статті 4:

частину першу викласти в такій редакції:

«1. Державна програма приватизації (далі – Програма) розробляється Фондом державного майна України, затверджується законом України строком на три роки і діє до завершення її виконання»;

частину другу виключити;

частину третю викласти в такій редакції:

«3. У Програмі визначаються:

мета;

шляхи, способи досягнення та заходи з реалізації мети;

завдання щодо забезпечення виконання Програми;

очікувані результати виконання Програми»;

5) у статті 5:

частини першу та другу викласти в такій редакції:

«1. До об'єктів державної власності, що підлягають приватизації, належать:

підприємства (цехи, виробництва, дільниці, інші підрозділи, якщо в разі їх виділення у самостійні підприємства не порушується технологічна єдність виробництва з основної спеціалізації підприємства, із структури якого вони виділяються) як єдині майнові комплекси, до складу яких входять усі види майна, призначені для їх діяльності, що визначені Цивільним кодексом України, у тому числі разом із земельними ділянками державної власності, на яких вони розташовані (далі – єдиний майновий комплекс підприємства);

об'єкти незавершеного будівництва та законсервовані об'єкти, у тому числі разом із земельними ділянками державної власності, на яких вони розташовані;

окреме індивідуально визначене майно, у тому числі разом із земельними ділянками державної власності, на яких це майно розташовано;

акції (частки, паї), що належать державі у статутному капіталі господарських товариств, інших господарських орга-

нізацій та підприємств, заснованих на базі об'єднання майна різних форм власності;

об'єкти соціально-культурного призначення, у тому числі разом із земельними ділянками державної власності, на яких вони розташовані, крім тих, що не підлягають приватизації.

2. Приватизації не підлягають об'єкти, що мають загальнодержавне значення, а також казенні підприємства.

Загальнодержавне значення мають:

а) об'єкти та майно, які забезпечують виконання державою своїх функцій, забезпечують обороноздатність держави, її економічну незалежність, та об'єкти права власності Українського народу, майно, що становить матеріальну основу суверенітету України;

майно органів державної влади та органів місцевого самоврядування, майно Збройних Сил України (крім майна, щодо якого законом встановлено особливості приватизації), Служби безпеки України, Державної прикордонної служби України, сил цивільної оборони, Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України, правоохоронних і митних органів, що безпосередньо забезпечує виконання цими органами встановлених законодавством завдань;

надра, корисні копалини загальнодержавного значення, території та об'єкти природно-заповідного фонду загальнодержавного значення, водні ресурси, лісові ресурси, інші природні ресурси, які є об'єктами права власності Українського народу;

системи створення та збереження золотовалютних резервів;

емісійна система, майнові комплекси підприємств і установ, що забезпечують випуск та зберігання грошових знаків і цінних паперів;

радіотелевізійні передавальні центри, а також об'єкти, що забезпечують зв'язком органи законодавчої та виконавчої влади;

державні радіоканали та телевізійні канали;

засоби урядового, фельд'єгерського та спеціального зв'язку;

державні реєстри, інші інформаційні системи, що створені та утримуються за рахунок коштів державного бюджету;

б) об'єкти, діяльність яких забезпечує соціальний розвиток, збереження та підвищення культурного, наукового потенціалу, духовних цінностей:

Національний архівний фонд, архіви (архівні установи), документи з них, архівні підрозділи, архівні відділи та бібліотеки, об'єкти культури, мистецтва, у тому числі виняткової історичної, художньої, наукової чи іншої культурної цінності, що занесені чи підлягають занесенню до Державного реєстру національного культурного надбання, а також об'єкти архітектури, меморіальні комплекси, заповідники, парки загальнонаціонального значення;

пам'ятки, включені до переліку пам'яток, що не підлягають приватизації;

пам'ятки археології;

пам'ятки державної частини Музейного фонду України (музейні предмети, музейні колекції та музейні зібрання);

документи Державного бібліотечного фонду України;

вихідні матеріали та фільмокопії, що зберігаються у фільмофонді;

заклади культури, що забезпечують державні соціальні нормативи у сфері обслуговування населення закладами культури;

об'єкти культури, що належать до майнових комплексів установ Національної академії наук України;

майно підприємств, установ та організацій Національної академії наук України, галузевих академій наук, що використовується для виконання фундаментальних і прикладних досліджень, акції (частки, паї) господарських товариств, утворених на основі майнових комплексів Національної академії наук України, галузевих академій наук;

об'єкти освіти, фізичної культури, спорту і науки, що фінансуються з державного бюджету;

в) об'єкти, контроль за діяльністю яких з боку держави гарантує захист громадян від наслідків впливу неконтрольованого виготовлення, використання або розповсюдження небезпечних речовин:

ядерні матеріали, ядерні установки і об'єкти, призначені для поводження з радіоактивними відходами, які мають загальнодержавне значення;

полігони, будови, споруди та устаткування для захоронення твердих промислових та побутових відходів, скотомогильники;

г) об'єкти, які забезпечують життєдіяльність держави в цілому:

запаси державного резерву незалежно від його місцезнаходження, підприємства, установи і організації та інші об'єкти, що входять до системи державного резерву;

майно Державної кримінально-виконавчої служби України;

майно підприємств, установ і організацій національної гідрометеорологічної служби;

матеріали Державного інформаційного геологічного фонду України;

матеріали та дані Державного картографо-геодезичного фонду України, топографо-геодезичні і картографічні матеріали, створені за кошти державного бюджету;

державні еталони, інші об'єкти, що забезпечують функціонування Державної метрологічної служби;

автомобільні дороги, крім тих, що належать підприємствам (до першого розгалуження їх за межами території цих підприємств);

майнові комплекси підприємств залізничного транспорту з їх інфраструктурою;

метрополітен, міський електротранспорт;

майно, що забезпечує цілісність об'єднаної енергетичної системи України та диспетчерське (оперативно-технологічне) управління, магістральні та міждержавні електричні мережі, атомні електростанції, гідроелектростанції з греблями, що забезпечують водопостачання споживачам та проведення гідромеліоративних робіт;

магістральні нафто- і газопроводи та магістральний трубопровідний транспорт, що обслуговують потреби держави в цілому, підземні нафто- та газосховища;

майнові комплекси підрозділів пожежної охорони (пожежні депо, пости, адміністративні приміщення), транспортні засоби спеціального призначення, що забезпечують виконання робіт, пов'язаних з ліквідацією пожеж, наслідків стихійного лиха;

об'єкти інженерної інфраструктури та благоустрою міст, інших населених пунктів, включаючи мережі, споруди, устаткування, які пов'язані з постачанням споживачам води, газу, тепла, а також відведенням і очищенням стічних вод;

акваторії портів, причали і пірси всіх категорій та призначень, огорожувальні та захисні гідротехнічні споруди, засоби навігаційного обладнання, системи сигналізації, портові системи інженерної інфраструктури та споруди зв'язку, енерговодопостачання та водовідведення, автомобільні дороги та залізничні колії (до першого розгалуження за межами території порту);

аеродроми та аеродромні об'єкти (злітно-посадкові смуги, руліжні доріжки, перони, системи посадки, наземні засоби зв'язку, навігації, спостереження, інші елементи аеродромів, що забезпечують безпеку польотів);

водосховища і водогосподарські канали комплексного призначення, міжгосподарські меліоративні системи, гідротехнічні захисні споруди;

місця поховання»;

частину четверту викласти в такій редакції:

«4. Перелік державних підприємств, що не підлягають приватизації, та акціонерних товариств, державні пакети акцій яких не підлягають приватизації, затверджується Верховною Радою України за поданням Кабінету Міністрів України.

Не підлягають приватизації державні підприємства та корпоративні права держави в акціонерних товариствах, які:

а) забезпечують національну безпеку України або приватизація яких створює істотні ризики для безпеки держави:

підприємства з виготовлення та ремонту всіх видів зброї, що перебуває на озброєнні Збройних Сил України, інших утворених відповідно до закону військових формувань, Служби безпеки України;

підприємства атомної енергетики та підприємства, що працюють у сфері поводження з радіоактивними відходами;

спеціальні об'єкти зв'язку;

підприємства пробірного контролю;

підприємства з виготовлення цінних паперів;

підприємства, що забезпечують безпеку руху в повітряно-морській просторі та навігації водними шляхами України;

підприємства, що здійснюють топографо-геодезичні та картографічні роботи загальнодержавного призначення, зберігають матеріали Державного картографо-геодезичного фонду України та Державного інформаційного геологічного фонду;

б) забезпечують задоволення соціальних потреб суспільства, які не можуть бути повністю задоволені підприємствами, що перебувають у приватній власності:

підприємства з виготовлення та ремонту засобів реабілітації для інвалідів;

національні заклади культури;

в) є високотехнологічними експортоорієнтованими підприємствами, що формують конкурентні переваги України на міжнародному ринку та створюють мультиплікативний ефект для розвитку суміжних галузей, – підприємства, які здійснюють виробництво об'єктів космічної діяльності;

г) є інфраструктурними підприємствами-монополістами, збереження яких у державній власності необхідне для забезпечення рівного доступу до споживачів послуг на загальнодержавному ринку:

національний оператор поштового зв'язку;

міжнародні аеропорти.

Не підлягають приватизації інші державні підприємства, за якими на праві господарського відання закріплено майно, визначене у частині другій цієї статті, та акціонерні товариства, до статутного капіталу яких передано майно, визначене у частині другій цієї статті, якщо ці підприємства не зможуть продовжувати господарську діяльність у разі передачі відповідного майна іншим суб'єктам господарювання державного сектору економіки.

Об'єкти державної власності, вказані у частині другій цієї статті, не підлягають приватизації незалежно від їх включення до Переліку об'єктів права державної власності, що не підлягають приватизації, який затверджується Верховною Радою України»;

частину п'яту викласти в такій редакції:

«5. Рішення про приватизацію та затвердження умов продажу об'єктів групи Г та паливно-енергетичного комплексу приймає Кабінет Міністрів України в установленому ним порядку»;

після частини п'ятої доповнити новою частиною такого змісту:

«6. Кабінет Міністрів України затверджує перелік об'єктів державної власності, рішення про приватизацію яких приймаються в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України. До цього переліку включаються:

підприємства, частка державного замовлення у продукції яких за останні три роки становить у середньому не менш як 70 відсотків обсягу виробництва;

підприємства, що є конкурентоспроможними на світовому ринку високотехнологічної продукції (більше 50 відсотків обсягу виробництва цієї продукції за останні три роки становить продукція, що експортується);

підприємства, що є виробниками продукції згідно з міждержавними угодами;

науково-дослідні та проектно-конструкторські установи, що виконують розробки для державних потреб (державне замовлення за останні три роки становить не менш як 50 відсотків розробок);

державні радіо- і телекомпанії;

спеціалізовані видавництва, що випускають дитячу літературу, підручники та навчальні посібники, наукову літературу;

майнові комплекси підприємств авіаційної промисловості;

майнові комплекси підприємств з лісовідновлення, лісорозведення та охорони лісу, лісництва, їх підрозділи;

майнові комплекси підприємств геодезії, картографії та кадастру;

науково-дослідні та проектні інститути землеустрою;

майнові комплекси підприємств стандартизації, метрології і сертифікації, інші підприємства, що здійснюють сертифікацію продукції та перевірку її безпечності та відповідності встановленим вимогам;

майнові комплекси хлібоприймальних і хлібозаготівельних підприємств, що забезпечують зберігання продукції державного резерву та державного інтервенційного фонду;

майнові комплекси підприємств соляної промисловості;

майнові комплекси підприємств, що виготовляють спирт.

Уповноважені органи управління систематично переглядають перелік об'єктів державної власності, визначених у цій частині, та щороку подають у разі потреби до центрального органу виконавчої влади з питань економіки пропозиції з обґрунтуванням щодо кожного об'єкта для прийняття Кабінетом Міністрів України рішення про внесення змін до переліку».

У зв'язку з цим частини шосту та сьому вважати відповідно частинами сьомою та восьмою;

б) доповнити статтею 5¹ такого змісту:

«Стаття 5¹. Класифікація об'єктів приватизації

1. З метою раціонального та ефективного застосування способів приватизації об'єкти приватизації класифікуються за такими групами:

група А – єдині майнові комплекси державних підприємств, їх структурних підрозділів, які можуть бути виділені в самостійні суб'єкти господарювання – юридичні особи (у тому числі ті, що передані в оренду, перебувають у процесі реструктуризації), на яких середньооблікова чисельність працюючих за звітний (фінансовий) рік не перевищує 100 осіб, а обсяг валового доходу від реалізації продукції (робіт, послуг) за такий період не перевищує 70 мільйонів гривень та/або вартості майна яких недостатньо для формування статутного капіталу господарського товариства, у тому числі разом із земельними ділянками державної власності, на яких вони розташовані; окреме індивідуально визначене майно, у тому числі разом із земельними ділянками державної власності, на яких таке майно розташовано.

Окремим індивідуально визначеним майном вважається рухоме та нерухоме майно державних підприємств (у тому числі будівлі, споруди, нежитлові приміщення), майно, що залишилося після закінчення процедури ліквідації державних підприємств, визнаних банкрутами; майно підприємств, що ліквідується за рішенням органу, уповноваженого управляти державним майном; майно державних підприємств, що не були продані як єдині майнові комплекси; державне майно, що не увійшло до статутного капіталу господарських товариств;

група В – єдині майнові комплекси державних підприємств (у тому числі ті, що передані в оренду), їх структурних підрозділів, на яких середньооблікова чисельність працюючих за звітний (фінансовий) рік перевищує 100 осіб, а обсяг

валового доходу від реалізації продукції (робіт, послуг) за такий період перевищує 70 мільйонів гривень та/або вартість майна яких достатня для формування статутного капіталу акціонерного товариства, у тому числі разом із земельними ділянками державної власності, на яких вони розташовані; акції акціонерного товариства, утвореного в процесі приватизації та корпоратизації (крім об'єктів групи Г); єдині майнові комплекси підприємств і організацій сільського, рибного господарства та агропромислового комплексу незалежно від вартості майна та середньооблікової чисельності працюючих, у тому числі разом із земельними ділянками державної власності, на яких вони розташовані;

група Г – єдині майнові комплекси державних підприємств та акції акціонерних товариств, які на момент прийняття рішення про приватизацію (продаж) мають стратегічне значення для економіки та безпеки держави або ознаки домінування на загальнодержавному ринку товарів (робіт, послуг), підприємств оборонно-промислового комплексу, а також об'єкти, визначені уповноваженими органами управління як такі, що потребують застосування індивідуального підходу до приватизації (такі, що мають унікальні виробництва, використовують рідкісні ресурси (нематеріальні активи, ноу-хау, включаючи науково-дослідні та проектно-конструкторські організації та установи, які відповідають таким вимогам).

Підприємством, що має ознаки домінування на загальнодержавному ринку товарів (робіт, послуг), вважається підприємство, яке має частку на загальнодержавному ринку товарів (робіт, послуг), що перевищує 35 відсотків, або разом з одним або двома іншими підприємствами має на такому ринку сукупну частку, що перевищує 50 відсотків, або не більш ніж з чотирма іншими підприємствами має на такому ринку сукупну частку, що перевищує 70 відсотків;

група Д – об'єкти незавершеного будівництва (будівлі, споруди, передавальні пристрої, які не введені в експлуатацію), законсервовані об'єкти, у тому числі разом із земельними ділянками державної власності, на яких вони розташовані;

група Е – акції (частки, паї), що належать державі у статутному капіталі господарських товариств, інших господарських організацій і підприємств, заснованих на базі об'єднання майна різних форм власності та розташованих на території України або за її межами;

група Ж – об'єкти соціально-культурного призначення, в тому числі разом із земельними ділянками державної власності, на яких вони розташовані, крім тих, що не підлягають приватизації.

До об'єктів соціально-культурного призначення належать об'єкти освіти, охорони здоров'я, культури, фізичної культури та спорту, туризму, мистецтва і преси, телебачення, радіомовлення, видавничої справи; санаторно-курортні заклади, будинки і табори відпочинку, профілакторії; інші об'єкти, призначені для задоволення соціальних та культурних потреб громадян незалежно від вартості майна; об'єкти соціально-культурного призначення, що не включені до статутного капіталу господарських товариств, перебувають на балансі підприємств, якщо такі об'єкти не включено до складу майна, що передається у комунальну власність.

2. Об'єкти приватизації, що належать до груп А, Д і Ж, є об'єктами малої приватизації»;

7) у статті 7:

абзац другий частини другої виключити;

у частині третій:

після абзацу десятого доповнити трьома новими абзацами такого змісту:

«укладають договори про проведення оцінки об'єктів приватизації та земельних ділянок державної власності, на яких такі об'єкти розташовані;

укладають договори про проведення експертної грошової оцінки земельних ділянок з метою внесення таких земельних ділянок до статутного капіталу господарських товариств;

укладають договори про розроблення документації із землеустрою».

У зв'язку з цим абзаци одинадцятий – вісімнадцятий вважати відповідно абзацами чотирнадцятим – двадцять першим;

після абзацу п'ятнадцятого доповнити новим абзацом такого змісту:

«вносять земельні ділянки державної власності до статутного капіталу господарських товариств відповідно до законодавства».

У зв'язку з цим абзаци шістнадцятий – двадцять перший вважати відповідно абзацами сімнадцятим – двадцять другим;

частину сьому виключити;

8) у статті 8:

частину третю доповнити абзацами такого змісту:

«державні господарські об'єднання, державні холдингові компанії, державні акціонерні товариства (компанії), їх дочірні компанії та підприємства;

особи, зареєстровані в офшорній зоні (перелік таких зон визначає Кабінет Міністрів України) чи країнах, включених FATF до списку країн, що не співпрацюють у сфері протидії відмиванню доходів, одержаних злочинним шляхом;

особи, які прямо чи опосередковано контролюються особами, що визначені в частині третій цієї статті»;

в абзаці першому частини четвертої слово «Покупці» замінити словами «Потенційні покупці»;

частину четверту доповнити абзацом третім такого змісту:

«Разом із заявою для участі в приватизації об'єкта державної власності подається інформація про потенційних покупців об'єктів приватизації або осіб, в інтересах яких придбаються державні об'єкти, їх засновників, учасників, у тому числі фізичних осіб – кінцевих власників»;

частину п'яту виключити;

9) статтю 9 виключити;

10) розділ I доповнити статтями 10¹ та 10² такого змісту:

«Стаття 10¹. Передприватизаційна підготовка

1. Передприватизаційна підготовка може передувати прийняттю рішення про приватизацію.

Передприватизаційна підготовка державних підприємств, а також акціонерних товариств, створених у процесі корпоратизації, проводиться уповноваженими органами управління у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, з урахуванням вимог законодавства про захист економічної конкуренції у період до їх передачі Фонду державного майна України для приватизації.

Передприватизаційна підготовка державних підприємств може включати процес створення акціонерних товариств на базі державного майна або майна державного підприємства (корпоратизація).

2. Проведення передприватизаційної підготовки здійснюється відповідно до проектів передприватизаційної підготовки підприємств. Проекти передприватизаційної підготовки підприємств, віднесених до об'єктів групи Г, затверджуються Кабінетом Міністрів України.

3. Під час проведення передприватизаційної підготовки підприємств:

забороняється передача в оренду майнових комплексів або структурних підрозділів таких підприємств;

уповноважені органи управління обов'язково виявляють державне майно, що не підлягає приватизації, відокремлюють його та визначають умови його подальшого використання.

4. Підготовка до приватизації акцій (часток, паїв), що належать державі у статутному капіталі господарських товариств, інших господарських організацій та підприємств, заснованих на базі об'єднання майна різних форм власності, включає визначення в установчих документах таких суб'єктів розміру акцій (часток, паїв), що належать державі, в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України. З цією метою державні органи приватизації в порядку, встановленому законодавством та установчими документами підприємств:

ініціюють визначення розміру акцій (часток, паїв) засновників підприємств, у майні яких є державна частка;

визначають розмір акцій (часток, паїв), що належать державі у статутному капіталі таких підприємств;

погоджують з іншими засновниками (учасниками) внесення відповідних змін до установчих документів.

5. Під час передприватизаційної підготовки об'єктів, право державної власності на які визнано відповідно до чинних міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, державним органом приватизації здійснюється в установленому законодавством порядку оформлення такого права власності.

Стаття 10². Формування завдань з приватизації

1. Завдання щодо обсягу надходження коштів до державного бюджету від приватизації державного майна визначаються у законі про Державний бюджет України на відповідний рік.

2. Перелік об'єктів приватизації, що належать до групи Г, затверджується Кабінетом Міністрів України за поданням Фонду державного майна України»;

11) у статті 11:

абзаци другий і третій викласти в такій редакції:

«опублікування списку об'єктів, які підлягають приватизації, в офіційних друкованих виданнях державних органів приватизації та місцевій пресі;

прийняття рішення про приватизацію»;

в абзаці п'ятому слова «(за винятком об'єктів малої приватизації)» виключити;

12) у статті 12:

частину першу викласти в такій редакції:

«1. Ініціювати приватизацію об'єктів можуть державні органи приватизації, уповноважені органи управління або покупці.

Уповноважені органи управління за результатами аналізу господарської діяльності суб'єктів господарювання, управління майном або корпоративними правами яких вони здійснюють, та з урахуванням ефективності використання майна таких суб'єктів господарювання подають щороку державним органам приватизації пропозиції стосовно включення об'єктів права державної власності до переліку об'єктів, що підлягають приватизації (у розрізі груп, визначених статтею 51 цього Закону), в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Уповноважені органи управління проводять аналіз можливих соціально-економічних результатів приватизації підприємств, що мають стратегічне значення для економіки та безпеки держави, підприємств, які мають ознаки домінування на загальнодержавному ринку товарів (робіт, послуг), науково-дослідних (науково-технічних) установ, містоутворюючих підприємств.

Пропозиції стосовно включення об'єктів права державної власності до переліків об'єктів, що підлягають приватизації, подаються разом з висновками щодо прогнозованої суми надходження коштів від приватизації запропонованих до переліків об'єктів та прогнозом соціально-економічних наслідків приватизації.

Покупці єдиного майнового комплексу або контрольного пакета акцій разом із заявою подають бізнес-план або техніко-економічне обґрунтування післяприватизаційного розвитку об'єкта, а також довідку органу державної податкової служби про подану декларацію про майновий стан і доходи (податкову декларацію) для покупців – фізичних осіб.

Заяви про приватизацію подаються до державних органів приватизації за місцезнаходженням об'єкта, що приватизується, у письмовій формі в порядку, що встановлюється Фондом державного майна України»;

в абзаці першому частини другої слово «місяця» замінити цифрами і словом «20 днів», а слова «орган виконавчої влади, уповноважений управляти цим майном» замінити словами «уповноважений орган управління»;

у частині третій:

абзаци другий і четвертий викласти в такій редакції:

«підприємство, що пропонується приватизувати, перебуває у процесі ліквідації»;

«відсутні необхідні документи, що подаються разом із пропозиціями стосовно включення об'єкта до переліку»; частину четверту викласти в такій редакції:

«4. У місячний строк з моменту прийняття рішення про приватизацію майна державного підприємства орган, що здійснює управління майном цього підприємства, передає у встановленому порядку державним органам приватизації функції з управління цим майном, крім майна, що не підлягає приватизації, в тому числі матеріальних носіїв секретної інформації.

З моменту прийняття рішення про приватизацію об'єкта стосовно його майна (нерухомого майна, інших необоротних активів) та земельної ділянки державної власності, на якій розташований такий об'єкт, забороняється:

здійснення операцій (дій), внаслідок яких може відбутися відчуження зазначеного майна чи зменшення його вартості або зменшення розміру земельної ділянки державної власності;

обмін, іпотека або застава майна; списання основних засобів, що мають залишкову вартість; безоплатна передача та реалізація майна для погашення заборгованості; передача майна в оренду; внесення майна до статутного капіталу інших суб'єктів господарювання, передача майна в управління та здійснення операцій з борговими вимогами і зобов'язаннями (факторинг), якщо за період з моменту прийняття такого рішення сума вартості майна, що відчужується, або зобов'язань перевищує 5 відсотків підсумку балансу підприємства за останній звітний період, але не більш як 250 мінімальних заробітних плат протягом одного календарного року;

вчинення дій, які можуть призвести до обмеження (обтяження) прав на земельну ділянку державної власності, на якій розташований такий об'єкт;

зміна номінальної вартості або кількості акцій без зміни розміру статутного капіталу акціонерного товариства;

прийняття рішень про збільшення або зменшення статутного капіталу, крім випадків збільшення статутного капіталу на суму збільшення вартості власного капіталу товариства;

прийняття рішень про припинення господарської організації шляхом злиття, приєднання, поділу, виділення, перетворення.

У разі необхідності для забезпечення ефективного функціонування господарської організації, що приватизується, зазначені дії здійснюються за погодженням з державним органом приватизації.

Зазначені обмеження не поширюються на підприємства, які перебувають у процесі приватизації і щодо яких прийнято рішення про реструктуризацію.

Зазначені обмеження діють до завершення приватизації об'єкта»;

доповнити частинами п'ятою і шостою такого змісту:

«5. Строк проведення приватизації об'єкта не повинен перевищувати двох років з моменту прийняття рішення про його приватизацію.

6. Приватизація об'єкта вважається завершеною з моменту його продажу або завершення розміщення всіх акцій, передбачених до продажу планом приватизації (розміщення акцій), і оформляється рішенням відповідного державного органу приватизації»;

13) частину другу статті 13 доповнити абзацами другим – четвертим такого змісту:

«За рішенням державного органу приватизації можуть створюватися постійно діючі комісії з приватизації об'єктів окремих галузей, до складу яких включаються представники уповноважених центральних органів виконавчої влади (галузеві комісії). Під час приватизації окремих об'єктів до участі у роботі галузевої комісії залучаються інші заінтересовані особи, визначені в абзаці першому цієї частини.

За рішенням зазначеної комісії до її роботи можуть залучатися експерти (у тому числі державний експерт з питань таємниць), консультанти, оцінювачі та інші спеціалісти, які мають право дорадчого голосу на її засіданні.

З метою забезпечення гласності та прозорості приватизації у роботі комісії з приватизації можуть брати участь з правом дорадчого голосу народні депутати України»;

14) у статті 14:

частину першу доповнити абзацом восьмим такого змісту: «уповноваженого органу управління, який здійснював управління державним майном до прийняття рішення про приватизацію»;

у частині другій:

в абзаці першому слово «вартість» замінити словом «ціну», а слова «майна, що не підлягає приватизації» замінити словами «майна, що не увійшло до статутного капіталу господарських товариств»;

абзац четвертий викласти в такій редакції:

«До проекту плану приватизації додається акт оцінки майна об'єкта приватизації, який складається відповідно до законодавства і затверджується державним органом приватизації, або звіт про оцінку об'єкта приватизації із затвердженням висновком про його вартість»;

частину четверту викласти в такій редакції:

«4. Проект плану приватизації та альтернативний проект плану трудового колективу чи інших покупців (у разі наявності) подаються на розгляд відповідного державного органу приватизації, який протягом 10 днів зобов'язаний його (їх) розглянути і в разі відповідності одного з них вимогам цього Закону затвердити і довести до відома органів, що делегували своїх представників для включення до складу комісії з приватизації.

У разі якщо відповідний державний орган приватизації не затвердив зазначений проект плану, комісія з приватизації зобов'язана протягом п'яти робочих днів доопрацювати його та подати на повторний розгляд»;

15) у статті 15:

у частині першій:

абзац третій викласти в такій редакції:

«продажу об'єктів приватизації на аукціоні (у тому числі за методом зниження ціни, без оголошення ціни)»;

після абзацу третього доповнити новим абзацом такого змісту:

«продажу об'єктів приватизації за конкурсом з відкритістю пропонування ціни за принципом аукціону (далі – конкурс)».

У зв'язку з цим абзаці четвертий – сьомий вважати відповідно абзацами п'ятим – восьмим;

абзац сьомий викласти в такій редакції:

«викупу об'єктів приватизації»;

після абзацу сьомого доповнити двома новими абзацами такого змісту:

«продажу акцій на міжнародних фондових ринках, у тому числі у вигляді депозитарних розписок;

іншими способами, які встановлюються спеціальними законами, що регулюють особливості приватизації об'єктів окремих галузей».

У зв'язку з цим абзац восьмий вважати абзацом дев'ятим;

абзац дев'ятий виключити;

у частині другій слово «відкритих» виключити;

у частині третій:

абзац другий викласти в такій редакції:

«продажу на аукціоні (у тому числі за методом зниження ціни, без оголошення ціни)»;

після абзацу другого доповнити новим абзацом такого змісту:

«продажу за конкурсом з відкритістю пропонування ціни за принципом аукціону».

У зв'язку з цим абзаці третій – п'ятий вважати відповідно абзацами четвертим – шостим;

абзаці п'ятий і шостий замінити чотирма абзацами такого змісту:

«Приватизація об'єктів незавершеного будівництва може здійснюватися також шляхом:

внесення об'єкта незавершеного будівництва до статутного капіталу господарського товариства як внеску держави з

наступною приватизацією акцій (часток, паїв) у порядку, визначеному установчими документами товариства та законодавством України, після завершення будівництва відповідно до об'єкта;

продажу під розбирання.

Приватизація об'єктів незавершеного будівництва здійснюється з урахуванням вимог Закону України «Про особливості приватизації об'єктів незавершеного будівництва»;

частину четверту викласти в такій редакції:

«4. Приватизація об'єктів малої приватизації здійснюється відповідно до Закону України «Про приватизацію невеликих державних підприємств (малу приватизацію)»;

16) у статті 16:

слова «Продаж об'єктів» замінити цифрою і словами «1. Продаж об'єктів»;

доповнити частинами другою – сьомою такого змісту:

«2. У разі якщо єдиний майновий комплекс, що пропонувався для продажу на аукціоні, конкурсі, не продано, державний орган приватизації може прийняти рішення про його реструктуризацію (в тому числі шляхом створення акціонерного товариства).

3. У разі якщо для участі в аукціоні, конкурсі з продажу об'єкта приватизації подано заяву від одного покупця, зазначений об'єкт може бути проданий безпосередньо такому покупцеві за запропонованою ним ціною, але не нижче початкової ціни.

4. У разі якщо об'єкт, що пропонувався для продажу на аукціоні, конкурсі, не продано, державний орган приватизації може прийняти рішення про продаж такого об'єкта на аукціоні за методом зниження ціни (крім контрольного пакета акцій об'єктів групи Г), під час проведення якого можливе зменшення початкової ціни об'єкта.

Ціна продажу об'єкта на аукціоні за методом зниження ціни може знижуватися до рівня фактичного попиту без обмеження мінімальної ціни продажу.

У разі якщо пакет акцій, що пропонувався для продажу на аукціоні, конкурсі, не продано, державний орган приватизації може прийняти рішення про продаж такого об'єкта на фондовій біржі, в тому числі шляхом його дроблення (крім контрольного пакета акцій об'єктів групи Г).

5. Об'єкти, не продані на аукціоні за методом зниження ціни на фондовій біржі, в тому числі шляхом дроблення, пропонуються для продажу на аукціоні без оголошення ціни.

Аукціон без оголошення ціни проводиться до остаточного продажу об'єкта.

У разі проведення аукціону без оголошення ціни вартість об'єкта продажу не визначається, відомості про початкову ціну не включаються до інформаційного повідомлення, яке за змістом має відповідати вимогам статті 19 цього Закону. Переможцем аукціону визнається учасник, який запропонував найвищу ціну.

6. Для продажу на аукціоні без оголошення ціни можуть бути запропоновані державні пакети акцій акціонерних товариств, перелік яких затверджує Кабінет Міністрів України за поданням Фонду державного майна України, у разі якщо акціонерне товариство протягом трьох років не провадить господарську діяльність.

7. Підготовка до приватизації та продаж об'єктів групи Г може здійснюватися із залученням на конкурсних засадах радників»;

17) доповнити статтями 16¹ – 16⁴ такого змісту:

«Стаття 16¹. Продаж акцій на міжнародних фондових ринках

1. Продаж акцій на міжнародних фондових ринках здійснюється відповідно до законодавства і правил функціонування зазначених ринків з урахуванням вимог законодавства про депозитарну систему в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

2. Рішення про продаж акцій на міжнародних фондових ринках приймає Кабінет Міністрів України.

Стаття 16². Викуп об'єктів приватизації

1. Викуп акцій (часток, паїв), що належать державі в статутному капіталі господарських товариств, інших господарських організацій та підприємств, заснованих на базі об'єднання майна різних форм власності, здійснюється відповідно до законодавства з питань приватизації та з урахуванням установчих документів таких товариств.

2. Викуп об'єктів малої приватизації здійснюється відповідно до Закону України «Про приватизацію невеликих державних підприємств (малу приватизацію)».

Стаття 16³. Особливості приватизації науково-дослідних і проектно-конструкторських організацій та установ

1. Науково-дослідні та проектно-конструкторські організації та установи підлягають обов'язковій передприватизаційній підготовці.

Стаття 16⁴. Особливості приватизації містоутворюючих підприємств

1. Для цілей цього Закону до містоутворюючого підприємства відноситься підприємство, що відповідає одному з таких критеріїв:

підприємство, на якому зайнято не менш як 50 відсотків загальної кількості осіб, які працюють на підприємствах міста (поселення);

підприємство, яке на своєму балансі має об'єкти соціально-комунальної сфери та інженерної інфраструктури, що обслуговують не менш як 50 відсотків населення міста (поселення).

2. Містоутворюючі підприємства підлягають обов'язковій передприватизаційній підготовці»;

18) частини другу і четверту статті 17 викласти в такій редакції:

«2. Засновники приймають у десятиденний строк після затвердження плану приватизації рішення про утворення товариства, укладають засновницький договір, затверджують статут товариства і подають в установленому порядку документи до відповідного органу, що уповноважений здійснювати державну реєстрацію, для державної реєстрації товариства»;

«4. До статутного капіталу товариства вноситься державне майно, передане в оренду (крім майна, що не підлягає приватизації та має передаватися на утримання або у схов господарському товариству на договірних засадах), та майно, що є власністю орендаря»;

19) у статті 18:

у частині першій:

абзац другий викласти в такій редакції:

«До акціонерних товариств, створених у процесі приватизації або корпоратизації, не застосовуються обмеження, встановлені абзацом другим частини першої та частиною другою статті 5, положення статті 9, вимоги частини першої статті 24, положення частини третьої статті 53 та абзацу третього частини першої статті 73 (у частині кумулятивного голосування) Закону України «Про акціонерні товариства» щодо створення акціонерних товариств, а також їх діяльності у період до виконання плану приватизації (розміщення акцій)»;

доповнити абзацом третім такого змісту:

«Створення акціонерного товариства в процесі приватизації, випуск та розміщення акцій такого товариства здійснюється в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України»;

частини третю і четверту виключити;

абзац другий частини шостої виключити;

абзац другий частини сьомої викласти в такій редакції:

«Визначення вартості майна, що додатково вноситься до статутного капіталу товариства, здійснюється за методикою оцінки майна, що затверджується Кабінетом Міністрів України»;

20) статтю 18¹ викласти в такій редакції:

«Стаття 18¹. Приватизація об'єктів державної власності разом із земельними ділянками державної власності

1. Продаж об'єкта приватизації разом із земельною ділянкою державної власності, на якій він розташований, включення вартості земельної ділянки державної власності до статуту

ного капіталу господарського товариства здійснюється після визначення розміру та меж такої земельної ділянки.

Рішення державного органу приватизації про продаж об'єкта приватизації, про внесення земельної ділянки державної власності до статутного капіталу господарського товариства є підставою для проведення землеустрою відповідних земельних ділянок.

Виконавець робіт із землеустрою визначається на конкурентних засадах в порядку, що затверджується Фондом державного майна України. За результатами конкурсу з виконавцем робіт із землеустрою укладається договір про розроблення документації із землеустрою, в якому, зокрема, визначається сторона, відповідальна за подання документації із землеустрою на погодження, на державну експертизу та на затвердження.

2. Оцінка об'єкта приватизації разом із земельною ділянкою державної власності, на якій він розташований, проводиться відповідно до законодавства про оцінку майна та оціночну діяльність за методикою оцінки майна, затвердженою Кабінетом Міністрів України.

Вартість земельної ділянки державної власності, що вноситься до статутного капіталу господарського товариства, визначається відповідно до законодавства про оцінку земель на підставі результатів експертної грошової оцінки такої ділянки за відповідною методикою, що затверджується Кабінетом Міністрів України.

3. Продаж об'єкта приватизації разом із земельною ділянкою державної власності здійснюється відповідно до законодавства про приватизацію.

Договір купівлі-продажу укладається з урахуванням вимог Земельного кодексу України. Для нотаріального посвідчення договору купівлі-продажу органи приватизації подають нотаріусу такі документи:

копію наказу Фонду державного майна України про включення об'єкта до переліку об'єктів державної власності, що підлягають приватизації;

копію наказу державного органу приватизації про прийняття рішення про приватизацію;

підтвердження, надане органом земельних ресурсів, що земельна ділянка не передавалася у приватну чи комунальну власність;

копію наказу державного органу приватизації про затвердження висновку про вартість об'єкта;

витяг з інформації про продаж об'єкта, опублікованої в офіційних друкованих виданнях державних органів приватизації;

копію затвердженого органами приватизації протоколу про проведення аукціону або протоколу засідання конкурсної комісії;

довіреність на право представництва інтересів державних органів приватизації.

Приватизація об'єктів разом із земельними ділянками державної власності, які є внеском держави до статутного капіталу господарських товариств, здійснюється шляхом включення вартості земельної ділянки до статутного капіталу господарського товариства (у тому числі разом з розташованими на ній будівлями, спорудами, майновими комплексами) та продажу відповідно до законодавства про приватизацію акцій (часток, паїв), що належать державі у статутному капіталі такого товариства.

4. Земельні ділянки державної власності, що не підлягають продажу відповідно до Земельного кодексу України, надаються покупцям об'єктів приватизації в довгострокову оренду з умовою наступного їх придбання орендарем у разі скасування заборони на продаж зазначених ділянок»;

21) доповнити статтями 18² – 18⁶ такого змісту:

«Стаття 18². Прийняття рішення про продаж земельних ділянок державної власності

1. Державні органи приватизації після затвердження переліків об'єктів, що підлягають приватизації, одержують від державних органів земельних ресурсів відомості про земель-

ні ділянки державної власності, на яких розташовані об'єкти приватизації, набуття права власності на які пов'язане з переходом права на земельну ділянку державної власності, зокрема про наявність заборон для продажу земельних ділянок відповідно до вимог земельного законодавства, та на підставі одержаних відомостей приймають рішення про продаж об'єкта приватизації разом із земельною ділянкою державної власності або без земельної ділянки.

2. Якщо на земельній ділянці державної власності, на якій розташований об'єкт приватизації, розташовані також об'єкти державної власності (будівлі, споруди), що не підлягають приватизації, покупець об'єкта приватизації набуває право на частку у спільній частковій власності на земельну ділянку. Суб'єктами права спільної часткової власності на земельну ділянку в такому випадку є покупець об'єкта приватизації та держава пропорційно до площ будівель та споруд, які входять до складу об'єкта приватизації, та тих, які не входять до складу об'єкта приватизації на дату проведення оцінки об'єкта приватизації.

3. Право на викуп об'єкта приватизації разом із земельною ділянкою державної власності, на якій він розташований, надається покупцю у випадках, визначених законодавством про приватизацію, за умови, що покупець є орендарем відповідної земельної ділянки відповідно до вимог законодавства.

4. У разі якщо під час вивчення попиту на об'єкт приватизації, який пропонується для продажу разом із земельною ділянкою державної власності, від покупців не надійшло пропозицій щодо придбання такого об'єкта, державний орган приватизації може прийняти рішення про продаж такого об'єкта без земельної ділянки або про перетворення підприємства в акціонерне товариство.

5. Об'єкт приватизації, який пропонувався до продажу разом із земельною ділянкою державної власності і не був проданий у зв'язку з неподанням заяв про участь у придбанні такого об'єкта, може бути за рішенням державного органу приватизації запропонованим до продажу без земельної ділянки.

6. У разі продажу об'єкта приватизації без земельної ділянки набуття права користування або власності на земельну ділянку здійснюється відповідно до земельного законодавства.

Стаття 18³. Порядок закріплення у державній власності пакетів акцій акціонерних товариств

1. Порядок закріплення в державній власності пакетів акцій акціонерних товариств встановлюється Кабінетом Міністрів України.

У державній власності може закріплюватися тільки пакет акцій акціонерних товариств, створених на базі об'єктів групи Г, у розмірі контрольного пакета акцій.

2. Рішення про закріплення пакета акцій у державній власності приймає Кабінет Міністрів України окремо щодо кожного акціонерного товариства на строк до трьох років.

3. Після закінчення строку закріплення пакета акцій у державній власності Кабінет Міністрів України може прийняти рішення про закріплення у державній власності такого пакета на новий строк, але не більш як на три роки.

4. У разі закріплення пакета акцій у державній власності план приватизації (розміщення акцій) вважається виконаним за умови продажу всіх акцій, за винятком тих, що закріплені, та оформляється рішенням відповідного державного органу приватизації.

Стаття 18⁴. Особливості приватизації об'єктів групи Г

1. Приватизація об'єктів групи Г здійснюється на засадах індивідуальної приватизації.

Індивідуальна приватизація полягає у вивченні попиту на конкретний об'єкт приватизації, врахуванні кон'юнктури ринку, на основі цього – визначенні способу продажу, який максимально враховує особливості виробничо-технічного та фінансово-майнового стану кожного підприємства, що підлягає приватизації, продажу єдиного майнового комплексу або пакетів акцій акціонерних товариств, створених у процесі приватизації та корпоратизації на базі підприємств, віднесених до об'єктів групи Г, з метою концентрації капіталу та

забезпечення ефективного функціонування підприємства у післяприватизаційний період.

2. Для об'єктів групи Г до прийняття рішення про їх приватизацію передбачається оприлюднення фінансової звітності, що включає баланс підприємства, звіт про фінансові результати, звіт про рух коштів, звіт про власний капітал, а також іншу економічну інформацію, перелік якої встановлюється Фондом державного майна України, яка характеризує фінансово-майновий стан державних підприємств, що підлягають приватизації. Відповідна інформація щодо кожного підприємства готується уповноваженим органом управління та подається до Фонду державного майна України у встановлені ним строки.

Зазначена інформація разом з анкетною вивчення попиту на об'єкт приватизації оприлюднюється у засобах масової інформації. Анкета вивчення попиту після її заповнення потенційним покупцем надсилається Фонду державного майна України в установленій строк. В анкеті потенційний покупець зазначає спосіб приватизації, який він обрав.

В інформації, яку оприлюднює Фонд державного майна України щодо об'єктів групи Г, обов'язково зазначається розмір пакета акцій, який може бути закріплений у державній власності відповідно до статті 18³ цього Закону.

Фонд державного майна України на підставі поданих анкет вивчення попиту на об'єкт приватизації в установленому ним порядку визначає спосіб приватизації кожного підприємства.

Під час підготовки об'єктів групи Г до приватизації проводиться громадське слухання.

3. Об'єкти групи Г, крім єдиних майнових комплексів, підлягають приватизації шляхом продажу акцій акціонерних товариств з урахуванням таких особливостей:

1) продажу підлягає контрольний пакет акцій акціонерного товариства.

У разі відсутності контрольного пакета акцій продажу єдиним пакетом підлягає пакет акцій, що належить державі, розміром понад 50 відсотків статутного капіталу згідно з пунктами 2 – 9 цієї частини.

Для цілей приватизації контрольним пакетом акцій вважається пакет акцій у розмірі, який згідно із статтею 41 Закону України «Про акціонерні товариства» забезпечує кворум голосуючих акцій на загальних зборах акціонерів, що дає можливість власнику (державі або покупцю) здійснювати вирішальний вплив на діяльність відповідного суб'єкта господарювання;

2) продаж контрольного пакета акцій здійснюється за конкурсом;

3) у разі придбання торговцями цінними паперами, зокрема фінансовими посередниками, пакета акцій, що становить більш як 25 відсотків статутного капіталу акціонерного товариства, обов'язковою умовою участі в продажу є подання покупцем в установленому законодавством порядку державним органам приватизації інформації про особу, в інтересах якої придбається пакет акцій;

4) з метою визначення ринкової вартості пакета акцій, приватизація якого здійснюється шляхом проведення конкурсу, до проведення конкурсу Фонд державного майна України пропонує для продажу на фондових біржах пакет акцій акціонерного товариства розміром 5 – 10 відсотків статутного капіталу, крім випадків, коли внаслідок такого продажу розмір пакета акцій, що залишається для реалізації, буде меншим від розміру контрольного пакета акцій;

5) якщо на конкурс з продажу контрольного пакета акцій надійшла заява від одного покупця, ціна продажу пакета акцій визначається згідно із законодавством, але не може бути нижчою за ціну, визначену покупцем у конкурсній пропозиції;

6) якщо контрольний пакет акцій продано, інші непродані акції товариства пропонуються для продажу на фондових біржах. Акції, які не вдалося продати на фондових біржах, пропонуються для продажу на аукціоні без оголошення ціни;

7) якщо конкурс з продажу контрольного пакета акцій не відбувся, державний орган приватизації може прийняти рішення про повторне проведення конкурсу;

8) належні державі пакети акцій підприємств, державна частка в статутному капіталі яких становить 25 і менше відсотків, пропонуються для продажу на фондових біржах.

Стаття 18⁵. Особливості приватизації окремих груп об'єктів

1. Приватизація об'єктів групи В здійснюється з урахуванням таких особливостей:

1) належні державі пакети акцій підприємств, державна частка в статутному капіталі яких становить 25 і менше відсотків, пропонуються до продажу на фондових біржах;

2) у разі придбання торговцями цінними паперами, зокрема фінансовими посередниками, пакета акцій, що становить більш як 25 відсотків статутного капіталу акціонерного товариства, обов'язковою умовою участі в продажу є подання покупцем в установленому законодавством порядку державним органам приватизації інформації про особу, в інтересах якої придбається пакет акцій;

3) конкурс з продажу пакета акцій акціонерного товариства, що належить до групи В, проводиться за умови, що об'єктом продажу є контрольний пакет акцій.

У разі якщо конкурс не відбувся, пакет акцій може пропонуватися для продажу на аукціонах або фондових біржах, у тому числі шляхом його дроблення;

4) з метою визначення ринкової вартості пакета акцій, приватизація якого здійснюється шляхом проведення конкурсу, до проведення конкурсу Фонд державного майна України пропонує для продажу на фондових біржах пакет акцій акціонерного товариства розміром 5 – 10 відсотків статутного капіталу, крім випадків, коли внаслідок такого продажу розмір пакета акцій, що залишається для реалізації, буде меншим від розміру контрольного пакета акцій;

5) акції, не продані на фондових біржах, пропонуються для продажу на спеціалізованих аукціонах за гроші або відкритих грошових регіональних аукціонах у порядку, встановленому Фондом державного майна України;

6) пакети акцій акціонерних товариств, які не вдалося продати в будь-який інший спосіб, пропонуються для продажу на аукціоні без оголошення ціни.

2. Приватизація об'єктів групи Е здійснюється з урахуванням таких особливостей:

1) якщо установчими документами господарського товариства передбачено переважне право його акціонерів (учасників) на придбання акцій (часток) такого товариства, переважне право в разі відчуження державного пакета акцій (частки) такого товариства у процесі приватизації реалізується відповідно до пунктів 2 – 3 цієї частини;

2) акціонери (учасники) товариства мають переважне право на викуп державного пакета акцій (частки) такого товариства, що продається державним органом приватизації в процесі приватизації, за ціною та на умовах, запропонованих державним органом приватизації.

Переважне право акціонерів (учасників) на придбання акцій (часток), що продаються державним органом приватизації, діє протягом двох місяців з дня надходження до товариства повідомлення державного органу приватизації про намір продати державний пакет акцій (частку), якщо менший строк не передбачено установчими документами товариства.

Повідомлення акціонерів (учасників) товариства здійснюється товариством згідно із законодавством.

У разі надання декількома акціонерами (учасниками) згоди на використання переважного права на викуп державного пакета акцій (частки) розмір пакета акцій (частки), який набувається кожним з акціонерів (учасників), визначається відповідно до установчих документів пропорційно їх частці у статутному капіталі товариства або у погодженому між ними розмірі;

3) строк дії переважного права припиняється у разі, якщо до його закінчення від усіх акціонерів (учасників) товариства

надійшли заяви про використання або про відмову від використання переважного права на купівлю державного пакета акцій (частки).

Якщо акціонери (учасники) товариства не використали переважне право на придбання всіх акцій (часток) такого товариства, що запропоновані державним органом приватизації для продажу, протягом встановленого частиною другою цієї статті або установчими документами товариства строку, державний пакет акцій (частка) цього товариства може бути проданий на аукціоні, за конкурсом. У разі якщо пакет акцій (частка), що пропонувалися для продажу на аукціоні (конкурсі), не продано, державний орган приватизації може прийняти рішення про продаж такого об'єкта на аукціоні за методом зниження ціни, на аукціоні без оголошення ціни.

Стаття 18^б. Виконання вимог законодавства про захист економічної конкуренції у процесі приватизації

1. Приватизація підприємств, які мають ознаки домінування на загальнодержавному або регіональному ринку товарів (робіт, послуг), здійснюється за погодженням з відповідним органом Антимонопольного комітету України.

2. Учасники конкурсу (аукціону) з продажу акцій (часток, паїв), результатом проведення якого є забезпечення досягнення чи перевищення 25 або 50 відсотків голосів у вищому органі управління відповідного суб'єкта господарювання, а також активів у вигляді єдиного майнового комплексу чи структурного підрозділу суб'єкта господарювання, що має стратегічне значення для економіки та безпеки держави або ознаки домінування на загальнодержавному ринку товарів (робіт, послуг), зобов'язані подати під час здійснення зазначених процедур відомості про відносини контролю.

3. У випадках, передбачених законодавством про захист економічної конкуренції, покупець зобов'язаний отримати дозвіл відповідного органу Антимонопольного комітету України на безпосереднє або опосередковане придбання, набуття у власність в інший спосіб чи отримання в управлінні акцій (часток, паїв) у розмірі, що забезпечує досягнення чи перевищення 25 або 50 відсотків голосів у вищому органі управління відповідного суб'єкта господарювання, а також активів у вигляді єдиного майнового комплексу або структурного підрозділу суб'єкта господарювання (далі – дозвіл на концентрацію).

4. Порядком подання та розгляду заяви про надання дозволу на концентрацію встановлюється законодавством про захист економічної конкуренції. При цьому учасники конкурсів (аукціонів) не пізніше дня завершення прийняття конкурсної документації подають до Антимонопольного комітету України заяву про надання дозволу на концентрацію»;

22) статті 19 і 20 викласти в такій редакції:

«*Стаття 19.* Інформація про приватизацію

1. Фонд державного майна України здійснює відповідно до законодавства комплекс заходів щодо забезпечення прозорості приватизації, провадження інформаційно-пропагандистської та рекламної діяльності з питань проведення приватизації, висвітлення приватизаційних процесів шляхом оприлюднення в засобах масової інформації (на веб-сайті Фонду державного майна України; в офіційних друкованих виданнях державних органів приватизації – Державному інформаційному бюлетені про приватизацію та додатку до нього; в Інтернеті) повідомлень про хід і результати приватизації.

2. Інформація про приватизацію включає відомості стосовно:

переліків об'єктів, що підлягають підготовці до приватизації та приватизації;

переліків об'єктів, щодо яких прийнято рішення про приватизацію, умов їх продажу;

строку, протягом якого приймаються до розгляду плани приватизації та заяви на право продажу об'єктів приватизації;

рішення про затвердження планів приватизації та укладення угод з юридичними особами або спеціалістами що-

до розроблення проектів планів приватизації та продажу об'єкта приватизації, а також підстав для прийняття таких рішень;

результатів виконання планів приватизації, що підлягають опублікуванню в офіційних друкованих виданнях державних органів приватизації, які розповсюджуються за передплатою і в роздрібній торгівлі, місцевих засобах масової інформації.

Інформація про результати приватизації об'єкта (переможець конкурсу, аукціону, іншого способу приватизації; ціна, за якою придбано об'єкт приватизації; дані про покупців, розподіл приватизованих акцій (часток, паїв) між новими власниками (окремо щодо кожної юридичної особи) підлягає опублікуванню в офіційних друкованих виданнях державних органів приватизації протягом 30 календарних днів після затвердження державним органом приватизації результатів продажу або протягом 30 календарних днів з дня укладення договору купівлі-продажу та подається відповідному органу виконавчої влади, в управлінні якого перебував об'єкт.

3. Фонд державного майна України забезпечує вивчення попиту на об'єкти приватизації, динаміки попиту та сприяє його формуванню шляхом підвищення рівня поінформованості покупців у результаті оприлюднення в засобах масової інформації відповідних матеріалів, участі в економічних форумах, виставках, конференціях.

4. В інформаційному повідомленні про продаж державного майна, крім продажу пакета акцій (часток, паїв), обов'язково зазначаються:

найменування об'єкта приватизації, його місцезнаходження;

ідентифікаційний код згідно з ЄДРПОУ;

обсяг та основна номенклатура продукції (робіт, послуг), у тому числі експортної;

кількість та склад робочих місць;

баланс активів і пасивів, вартість власного капіталу, звіт про фінансові результати, про рух коштів, інші відомості, які характеризують фінансово-майновий стан об'єкта приватизації за останні три роки;

дані про будівлі (споруди, нежитлові приміщення) та земельну ділянку державної власності, на якій розташовано об'єкт (місце розташування, площа земельної ділянки, її цільове призначення), функціональне використання будівель (споруд, нежитлових приміщень) та умови користування ними;

відомості про обсяги викидів та скидів забруднюючих речовин у навколишнє природне середовище, утворення і розміщення відходів, стан земельної ділянки державної власності, природоохоронного обладнання та споруд, інформація про сплату екологічних зборів та платежів (у разі їх наявності) тощо;

початкова ціна об'єкта, умови його продажу та експлуатації;

сума коштів, що вноситься покупцями (у розмірі 10 відсотків початкової ціни об'єкта);

найменування установи банку, її адреса та номер рахунка, відкритого для проведення розрахунків за придбані об'єкти; кінцевий строк прийняття заяви про участь в аукціоні, конкурсі;

час і місце проведення огляду об'єкта;

дата, час і місце проведення аукціону, конкурсу;

інші відомості (за рішенням державного органу приватизації).

5. До інформаційного повідомлення про продаж пакета акцій (часток, паїв) господарського товариства включаються відомості про:

ідентифікаційний код товариства згідно з ЄДРПОУ;

найменування товариства;

місцезнаходження товариства;

розмір статутного капіталу товариства;

кількість акцій (розмір паю, частки), запропонованих до продажу (в тому числі у відсотках статутного капіталу);

номінальну вартість однієї акції (паю, частки);
площу земельної ділянки;
середньооблікову чисельність працівників;
обсяг реалізації продукції господарського товариства за підсумками останніх трьох років;

монополльне (домінуюче) становище на товарних ринках;
показники економічної діяльності, в тому числі баланс активів і пасивів, рентабельність, вартість власного капіталу, величину чистого прибутку за останні три роки;

обсяги викидів та скидів забруднюючих речовин у навколишнє природне середовище, утворення і розміщення відходів, стан земельної ділянки, природоохоронного обладнання та споруд, інформація про сплату екологічних зборів та платежів (у разі їх наявності) тощо;

дату, час та місце проведення продажу;
початкову ціну об'єкта, умови продажу;
розмір пакета акцій, що підлягає закріпленню (закріплено) в державній власності;
інші відомості (за рішенням державного органу приватизації).

6. Конкурс з продажу пакетів акцій об'єктів групи Г проводиться не раніше ніж через 30 днів, але не пізніше 45 днів після опублікування інформації в офіційних друкованих виданнях державних органів приватизації.

Інші конкурси, аукціони з продажу об'єктів приватизації та продаж акцій на фондових біржах проводяться не раніше ніж через 20 днів після опублікування інформації в офіційних друкованих виданнях державних органів приватизації.

7. Типовий перелік відомостей для різних способів продажу, обов'язковий для публікації в офіційних друкованих виданнях державних органів приватизації, порядок подання таких відомостей встановлює Фонд державного майна України.

Стаття 20. Оцінка об'єктів приватизації та розміру статутного капіталу

1. Визначення вартості об'єктів приватизації або розміру статутного капіталу господарських товариств у випадках, встановлених цим Законом, проводиться відповідно до методики оцінки майна, що затверджується Кабінетом Міністрів України.

2. Витрати, пов'язані з проведенням аудиторської перевірки у випадках, визначених цим Законом, відшкодовуються за рахунок підприємств, що приватизуються.

3. Початкова ціна – ціна, встановлена державним органом приватизації (конкурсною, аукціонною комісією) з урахуванням результатів оцінки майна, проведеної відповідно до методики оцінки майна, затвердженої Кабінетом Міністрів України, з якої розпочинається продаж майна встановленими законодавством про приватизацію способами, що передбачають конкуренцію покупців та зміну ціни під час продажу»;

23) частину другу статті 21 викласти в такій редакції:

«2. Покупці – нерезиденти України набувають у власність державне майно в процесі приватизації з оплатою його ціни у національній валюті або у вільно конвертованій валюті, якщо зазначене передбачено умовами продажу, на загальних підставах з поданням відомостей про джерела надходження коштів.

У разі здійснення покупцем платежу у вільно конвертованій валюті кошти перераховуються за офіційним курсом гривні до такої валюти, встановленим Національним банком України на день укладення (підписання) договору купівлі-продажу»;

24) у статті 23:

частину першу викласти в такій редакції:

«1. Кошти, одержані від продажу державного майна, у тому числі від продажу земельних ділянок державної власності, на яких розташовані об'єкти, що підлягають приватизації, інші надходження, безпосередньо пов'язані з процесом приватизації (збір за подання заяви про приватизацію; реєстраційний збір за реєстрацію покупців для участі в аукціоні, курси; суми штрафних санкцій за несвоєчасні розрахунки за

придбані об'єкти приватизації; відсотки, нараховані на суму відстрочених платежів тощо), зараховуються до Державного бюджету України у повному обсязі»;

частини третю і четверту виключити;
доповнити частинами п'ятою і шостою такого змісту:

«5. У разі делегування власних повноважень стосовно приватизації майна, що перебуває у комунальній власності, державним органам приватизації органи місцевого самоврядування обов'язково передбачають у місцевих програмах приватизації та бюджетах субвенції на відшкодування державним органам приватизації витрат, пов'язаних з реалізацією зазначеного майна.

Частина коштів, що надійшли від приватизації майна, яке перебуває у комунальній власності, перераховується на рахунки державних органів приватизації з відповідного місцевого бюджету за визначеними органами місцевого самоврядування нормативами у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, для спрямування на фінансування витрат, пов'язаних з реалізацією комунального майна.

6. За рахунок коштів державного бюджету здійснюються такі видатки для проведення заходів, пов'язаних з приватизацією:

1) оплата послуг, що надаються:

суб'єктами господарювання, залученими до робіт з проведення аукціонів, зокрема аукціонів без оголошення ціни, спеціалізованих аукціонів за гроші, відкритих грошових регіональних аукціонів з продажу об'єктів, що підлягають приватизації (в тому числі разом із земельними ділянками державної власності);

особами та організаціями, залученими до робіт з передприватизаційної підготовки, реструктуризації, проведення обов'язкового екологічного аудиту, приватизації, охорони та збереження об'єктів приватизації, повернених за рішенням суду в державну власність, до їх наступного продажу, надання юридичних послуг;

суб'єктами оціночної діяльності – суб'єктами господарювання, що залучаються для проведення оцінки майна в процесі приватизації (корпоратизації), експертної грошової оцінки земельних ділянок державної власності для визначення вартості внеску держави до статутного капіталу господарських товариств, оцінки об'єктів приватизації, повернених за рішенням суду в державну власність;

особами та організаціями, залученими до робіт з проведенням землеустрою;

зберігачами цінних паперів, уповноваженими особами, діяльність яких пов'язана з розміщенням цінних паперів на міжнародних ринках;

радниками (уповноваженими особами) під час підготовки до продажу пакетів акцій;

особами та організаціями, залученими до роботи із забезпечення функціонування єдиної комп'ютерної мережі державних органів приватизації, придбання і супроводження програмного забезпечення для здійснення процесу приватизації державного майна та продажу земельних ділянок державної власності;

закладами і центрами з навчання та підвищення кваліфікації кадрів органів приватизації, менеджменту підприємств, що приватизуються, та осіб, уповноважених управляти державними корпоративними правами;

2) витрати, пов'язані із:

забезпеченням міжнародної діяльності у сфері приватизації;

проведенням інформаційно-пропагандистської та рекламної діяльності з питань проведення приватизації, управління майном державного сектору в процесі приватизації, висвітленням приватизаційних процесів у засобах масової інформації, супроводженням веб-сайту Фонду державного майна України;

виконанням науково-дослідних робіт;

виданням та розповсюдженням офіційних друкованих видань державних органів приватизації;

забезпеченням функціонування галузевого державного архіву фінансових посередників Фонду державного майна України»;

25) у статті 25:

у частині третій слова та цифри «а також правом на розстрочку платежу на строк не більше одного року з початковим внеском не менше 30 відсотків ціни, за яку придбано майно на аукціоні чи за конкурсом» виключити;

частину шосту виключити;

26) у статті 27:

у частині першій:

слова «майна державного підприємства як єдиного майнового комплексу» замінити словами «об'єкта державної власності»;

доповнити абзацами такого змісту:

«Укладення та внесення змін до договорів купівлі-продажу здійснюється відповідно до вимог законодавства.

Зміни, що вносяться до договорів купівлі-продажу, укладених у процесі приватизації, здійснюються в порядку, що затверджується Фондом державного майна України, та не можуть передбачати:

зменшення відповідальності покупця за невиконання ним зобов'язань;

зменшення загального обсягу інвестицій, визначених договором купівлі-продажу»;

у частині другій:

абзаци другий – п'ятнадцятий замінити п'ятьма абзацами такого змісту:

«збереження основних видів діяльності підприємства; технічного переозброєння, модернізації виробництва; виконання встановлених мобілізаційних завдань; погашення боргів із заробітної плати та перед бюджетом, простроченої кредиторської заборгованості підприємства; забезпечення соціальних гарантій працівникам згідно з вимогами трудового законодавства».

У зв'язку з цим абзаци шістнадцятий – двадцятий вважати відповідно абзацами сьомим – одинадцятим;

після абзацу сьомого доповнити вісьмома новими абзацами такого змісту:

«До договору купівлі-продажу об'єктів групи Г включаються виключні умови та зобов'язання покупця щодо їх виконання, у разі невиконання яких договір купівлі-продажу підлягає розірванню.

Виключними умовами для розірвання договору купівлі-продажу об'єкта приватизації в порядку, передбаченому законодавством, є:

1) несплата коштів, визначених договором купівлі-продажу, протягом 60 днів з дня нотаріального посвідчення договору;

2) невиконання або неналежне виконання умов продажу об'єкта і зобов'язань покупця щодо основних напрямів розвитку і функціонування приватизованого об'єкта;

3) невиконання умов договору купівлі-продажу у зв'язку з банкрутством приватизованого підприємства або підприємства, до якого було передано приватизований об'єкт.

У договорі купівлі-продажу чітко визначаються критичні значення неналежного виконання виключних умов (строк, відсоток виконання).

До виключних умов не можуть включатися вимоги щодо обсягів і строків внесення інвестицій на розвиток об'єкта приватизації, крім випадків, передбачених законодавством про особливості приватизації окремих видів об'єктів державної власності.

Договір купівлі-продажу має містити положення щодо відповідальності (звільнення від відповідальності) у разі виникнення форс-мажорних обставин (стихійне лихо, обставини непереборної сили тощо)».

У зв'язку з цим абзаци восьмий – одинадцятий вважати відповідно абзацами шістнадцятим – дев'ятнадцятим;

абзаци сімнадцятий викласти у такій редакції:

«Строк виконання зобов'язань, визначених у договорі купівлі-продажу, крім мобілізаційних завдань, не повинен

перевищувати п'яти років. Для об'єктів групи Г та інших підприємств і установ, приватизація яких здійснюється на підставі рішень Кабінету Міністрів України, Кабінет Міністрів України визначає строк виконання зобов'язань та затверджує порядок здійснення контролю за їх виконанням»;

в абзаци вісімнадцятому:

слова «терміну та «термін» замінити відповідно словами «строку та «строк»;

після другого речення доповнити новим реченням такого змісту: «Порядок надання згоди державними органами приватизації встановлюється Фондом державного майна України»;

доповнити абзацами двадцятим і двадцять першим такого змісту:

«Державний орган приватизації має право залучати органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування (за їх згодою) до здійснення контролю за виконанням умов договору купівлі-продажу.

За результатами перевірки виконання умов договору купівлі-продажу складається акт за формою, встановленою Фондом державного майна України»;

у частині четвертій:

абзаци другий викласти в такій редакції:

«Право власності на об'єкт переходить до покупця після сплати в повному обсязі ціни продажу об'єкта»;

доповнити абзацом третім такого змісту:

«У разі якщо об'єктом є нерухоме майно (нерухомість), право власності на нього переходить до покупця після державної реєстрації права власності на придбаний об'єкт в установленому законом порядку, яка здійснюється після сплати у повному обсязі ціни продажу об'єкта»;

частину шосту і сьому викласти в такій редакції:

«6. Передача приватизованого об'єкта в заставу або внесення такого об'єкта до статутного капіталу господарського товариства в період дії умов договору купівлі-продажу здійснюється за згодою державного органу приватизації, який є стороною цього договору, в установленому Фондом державного майна України порядку.

7. Проведення додаткової емісії акцій акціонерним товариством – емітентом до повного виконання покупцем пакета акцій цього товариства зобов'язань відповідно до укладеного договору купівлі-продажу може здійснюватися виключно за попередньою згодою Фонду державного майна України»;

частину дев'яту доповнити абзацами другим і третім такого змісту:

«Порядок повернення в державну власність об'єктів приватизації в разі розірвання або визнання недійсними договорів купівлі-продажу таких об'єктів затверджується Кабінетом Міністрів України.

Повторний продаж такого об'єкта проводиться протягом одного року після повернення його у державну власність»;

27) у статті 28:

частину першу після слова «прав» доповнити словами «(крім права постійного користування земельною ділянкою)»;

абзаци другий частини другої виключити;

28) у статті 29:

частину четверту викласти в такій редакції:

«4. У разі несплати коштів згідно з договором купівлі-продажу протягом 30 днів з дня нотаріального посвідчення договору покупець сплачує на користь державного органу приватизації неустойку в розмірі 20 відсотків ціни продажу об'єкта. У разі несплати коштів згідно з договором купівлі-продажу разом з неустойкою протягом наступних 30 днів договір підлягає розірванню»;

у частині п'ятій:

після абзацу другого доповнити новим абзацом такого змісту:

«У разі невиконання або неналежного виконання покупцем умов договору купівлі-продажу майна (акцій, часток, пайів) підприємства у зв'язку з визнанням такого підприємства

банкрутом покупець сплачує штраф у розмірі 100 відсотків суми не виконаних ним зобов'язань, але не менш як 10 відсотків ціни придбаного об'єкта приватизації. При цьому достатнім підтвердженням факту невиконання або неналежного виконання умов договору купівлі-продажу є прийняття господарським судом постанови про визнання банкрутом підприємства, майно (акції, частки, паї) якого є об'єктом купівлі-продажу. Порушення провадження у справі про банкрутство (введення процедури розпорядження майном, винесення ухвали про проведення санації) не звільняє покупця об'єкта приватизації від відповідальності за невиконання умов договору купівлі-продажу».

У зв'язку з цим абзаци третій – сьомий вважати відповідно абзацами четвертим – восьмим;

абзак четвертий виключити;

в абзаци п'ятому слово «профілю» замінити словами «основних видів»;

в абзаци сьомому цифри «100» замінити цифрами «1000»;

29) у тексті Закону слова «відкрите акціонерне товариство» у всіх відмінках і числах замінити словами «акціонерне товариство» у відповідному відмінку і числі, а слова «підприємства із змішаною формою власності» у всіх відмінках замінити словами «підприємства, засновані на базі об'єднання майна різних форм власності» у відповідному відмінку.

2. У Законі України «Про приватизацію невеликих державних підприємств (малу приватизацію)» (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 34, ст. 160 із наступними змінами):

1) у преамбулі слово «цілісних» замінити словом «єдиних»;

2) у статті 2:

частину першу викласти в такій редакції:

«1. Об'єктами малої приватизації є:

єдині майнові комплекси державних підприємств та їх структурних підрозділів, які можуть бути виділені в самостійні суб'єкти господарювання – юридичні особи (у тому числі ті, що передані в оренду, перебувають у процесі реструктуризації), на яких середньоблікова чисельність працюючих за звітний (фінансовий) рік не перевищує 100 осіб, а обсяг валового доходу від реалізації продукції (робіт, послуг) за такий період не перевищує 70 мільйонів гривень та/або вартості майна яких недостатньо для формування статутного капіталу акціонерного товариства, у тому числі разом із земельними ділянками державної власності, на яких вони розташовані (група А);

окреме індивідуально визначене майно, в тому числі разом із земельними ділянками державної власності, на яких таке майно розташовано (група А);

об'єкти незавершеного будівництва, законсервовані об'єкти, в тому числі разом із земельними ділянками державної власності, на яких вони розташовані (група Д);

об'єкти соціально-культурного призначення, в тому числі разом із земельними ділянками державної власності, на яких вони розташовані, крім тих, що не підлягають приватизації (група Ж);

частину шосту виключити;

3) у статті 3:

абзак третій замінити двома абзацами такого змісту:

«продажу на аукціоні (в тому числі за методом зниження ціни, без оголошення ціни);

продажу за конкурсом з відкритістю пропонування ціни за принципом аукціону (далі – конкурс);

доповнити частиною другою такого змісту:

«Шляхом продажу за конкурсом може здійснюватися приватизація окремих єдиних майнових комплексів групи А та окремих об'єктів групи Ж»;

4) частину другу статті 5 виключити;

5) у статті 7:

абзак другий частини першої замінити двома абзацами такого змісту:

«продажу на аукціоні (в тому числі за методом зниження ціни, без оголошення ціни);

продажу за конкурсом».

У зв'язку з цим абзак третій вважати абзацом четвертим; частину третю викласти в такій редакції:

«3. Включення об'єктів малої приватизації до переліків, зазначених у частині першій цієї статті, здійснюється з ініціативи державного органу приватизації, уповноваженого органом управління чи покупця»;

у частині п'ятій:

у другому реченні абзацу першого слово «місяць» замінити цифрами та словом «20 днів»;

абзак третій викласти в такій редакції:

«відсутні необхідні документи, що подаються разом з пропозиціями стосовно включення об'єкта до переліку»;

частину шосту викласти в такій редакції:

«6. З прийняттям рішення про включення об'єкта до одного з переліків, зазначених у частині першій цієї статті, стосовно нього застосовуються обмеження та вимоги, визначені частиною п'ятою статті 12 Закону України «Про приватизацію державного майна»;

6) у статті 8:

у частині першій:

абзак третій викласти в такій редакції:

«встановлюють ціну продажу об'єкта, що підлягає приватизації шляхом викупу, або початкову ціну об'єкта на аукціоні, за конкурсом з урахуванням результатів оцінки об'єкта, проведеної відповідно до методики оцінки майна, затвердженої Кабінетом Міністрів України»;

після абзацу шостого доповнити новим абзацом такого змісту:

«замовляють проведення робіт із землеустрою».

У зв'язку з цим абзаци сьомий та восьмий вважати відповідно абзацами восьмим та дев'ятим;

частину другу після слова «продажу» доповнити словами «крім об'єктів, набуття права власності на які пов'язане з переходом права на земельну ділянку державної власності»;

7) статтю 9 викласти в такій редакції:

«Стаття 9. Оцінка об'єкта малої приватизації

1. За рішенням органів приватизації проводиться інвентаризація майна об'єкта малої приватизації в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України, та оцінка такого об'єкта відповідно до методики оцінки майна, затвердженої Кабінетом Міністрів України.

2. Ціна продажу об'єкта, що підлягає приватизації шляхом викупу, та початкова ціна об'єкта малої приватизації на аукціоні або за конкурсом встановлюється на підставі результатів його оцінки»;

8) статтю 11 викласти у такій редакції:

«Стаття 11. Викуп об'єкта малої приватизації

1. Викуп застосовується щодо об'єктів малої приватизації, які не продано на аукціоні, за конкурсом, а також у разі, якщо право покупця на викуп об'єкта передбачено законодавчими актами.

2. Покупець, який став власником об'єкта і не скористався на момент його приватизації правом викупу будівлі (споруди, нежитлового приміщення) у межах займаної таким об'єктом площі, має право викупити відповідну будівлю (споруду, нежитлове приміщення), якщо це не заборонено законодавчими актами.

3. Порядок викупу об'єкта встановлюється Фондом державного майна України»;

9) статтю 12 виключити;

10) у статті 14 слова «найкращі умови подальшої експлуатації об'єкта або за рівних умов – найвищу ціну» замінити словами «найвищу ціну та взяв зобов'язання виконати умови конкурсу»;

11) частину другу статті 15 викласти в такій редакції:

«Зазначена інформація публікується не пізніше як за 20 календарних днів до дати проведення аукціону, конкурсу в офіційних друкованих виданнях державних органів приватизації, місцевих друкованих виданнях та інших виданнях, визначених органами приватизації»;

12) у статті 16:
частину першу виключити;
в абзаці першому частини третьої слова «розмір якого не може перевищувати розміру» замінити словами «у розмірі»;
у частині восьмій слова «остаточну ціну» замінити словами «ціну продажу»;

13) у статті 17:
частину першу доповнити абзацом другим такого змісту:
«Проведення аукціону з продажу об'єкта малої приватизації здійснюється в порядку, встановленому Фондом державного майна України»;

доповнити частиною сьомою такого змісту:
«7. У разі якщо на аукціон з продажу об'єкта малої приватизації надійшла заява від одного покупця, зазначений об'єкт може бути проданий безпосередньо такому покупцеві за запропонованою ним ціною, але не нижче початкової ціни»;

14) у статті 18:
частину першу і другу викласти в такій редакції:
«1. Умови конкурсу визначаються конкурсною комісією, яка утворюється та провадить свою діяльність у порядку, встановленому Фондом державного майна України. Комісія створюється з представників органу приватизації, органу виконавчої влади, відповідної місцевої ради, трудового колективу об'єкта, що приватизується, у разі необхідності – спеціалістів, експертів у відповідних галузях народного господарства. Кількість членів комісії може становити від п'яти до дев'яти осіб. Голова комісії призначається Фондом державного майна України.

2. До умов конкурсу відносяться зобов'язання покупця щодо:
збереження основних видів діяльності підприємства;
технічного переозброєння, модернізації виробництва;
виконання встановлених мобілізаційних завдань;
погашення боргів із заробітної плати та перед бюджетом, простроченої кредиторської заборгованості підприємства;
забезпечення соціальних гарантій працівникам згідно з вимогами трудового законодавства.

Умови конкурсу затверджує відповідний державний орган приватизації за погодженням з Фондом державного майна України»;

в абзаці першому частини третьої слова «план приватизації об'єкта» замінити словами «бізнес-план або техніко-економічне обґрунтування післяприватизаційного розвитку об'єкта»;

частину четверту викласти в такій редакції:
«4. Початковою ціною об'єкта, з якої розпочинається конкурс, вважається найвища запропонована учасниками конкурсу ціна»;

частини п'ятої і шостої виключити;
доповнити частинами восьмою – десятою такого змісту:
«8. З переможцем конкурсу укладається договір купівлі-продажу.

9. У разі якщо на конкурс з продажу об'єкта малої приватизації надійшла заява від одного покупця, зазначений об'єкт може бути проданий безпосередньо такому покупцеві за запропонованою ним ціною, але не нижче початкової ціни.

10. Продаж об'єктів малої приватизації за конкурсом здійснюється у порядку, встановленому Фондом державного майна України»;

15) доповнити статтями 18¹ та 18² такого змісту:
«Стаття 18¹. Продаж об'єктів на аукціоні за методом зниження ціни та на аукціоні без оголошення ціни

1. Продаж об'єктів на аукціоні за методом зниження ціни здійснюється за рішенням державного органу приватизації у разі, якщо об'єкти не продані на аукціоні, конкурсі.

Під час проведення аукціону за методом зниження ціни можливе зменшення початкової ціни об'єкта. Ціна продажу об'єкта на аукціоні за методом зниження ціни може знижуватися до рівня фактичного попиту без обмеження мінімальної ціни продажу.

2. Орган приватизації складає переліки об'єктів, не проданих або знятих з аукціону, конкурсу, та приймає рішення про їх подальший продаж.

3. У ході торгів учасники аукціону повідомляють про готовність придбати об'єкт, що виставляється для продажу на аукціоні, за оголошеною ліцитатором ціною, піднімаючи картку учасника з номером або одночасно піднімаючи картку з номером і пропонуючи свою ціну.

Кожна наступна ціна, запропонована учасниками аукціону, може бути підвищена або знижена за попередню на розмір мінімальної надбавки або знижки.

Розмір мінімальної надбавки та розмір знижки на кожний об'єкт встановлює державний орган приватизації. Мінімальна надбавка становить не менш як 10 відсотків початкової ціни об'єкта. Знижка становить не більш як 10 відсотків початкової ціни об'єкта.

Під час проведення аукціону за методом зниження ціни учасник аукціону, який першим підняв картку з номером, вважається переможцем аукціону.

Якщо під час проведення аукціону за методом зниження ціни два і більше учасників аукціону одночасно підняли картки з номерами, торги проводяться в напрямі підвищення ціни.

Торги закінчуються, якщо після триразового повторення чергової ціни тільки один з учасників аукціону, тримаючи картку з номером, дає згоду на придбання об'єкта.

4. Після закінчення торгів ліцитатор оголошує про продаж об'єкта, називає ціну продажу та аукціонний номер переможця.

5. Протокол аукціону підписується ліцитатором і переможцем аукціону (його представником) та надсилається у триденний строк державному органу приватизації для затвердження.

6. Якщо аукціон за методом зниження ціни не відбувся у зв'язку з неподанням заяв про участь у ньому, державний орган приватизації може прийняти рішення про продаж такого об'єкта на аукціоні без оголошення ціни.

У разі проведення аукціонів без оголошення ціни вартість об'єкта продажу не визначається, відомості про початкову ціну та гарантійний внесок не включаються до інформаційного повідомлення, яке за змістом повинно відповідати вимогам статті 15 цього Закону.

Стаття 18². Особливості приватизації окремих груп об'єктів

1. Приватизація об'єктів групи А здійснюється з урахуванням таких особливостей:

1) у разі прийняття рішення про приватизацію орендованого державного майна (будівлі, споруди, нежитлового приміщення) орендар одержує право на викуп такого майна, якщо орендарем за згодою орендодавця за рахунок власних коштів здійснено поліпшення орендованого майна, яке неможливо відокремити від відповідного об'єкта без завдання йому шкоди, в розмірі не менш як 25 відсотків ринкової вартості майна, за яким воно було передано в оренду, визначеної суб'єктом оціночної діяльності – суб'єктом господарювання для цілей оренди майна;

2) продаж нежитлових приміщень, будівель та споруд, які згідно із законодавством можуть бути об'єктами приватизації, незалежно від підпорядкування здійснюється державними органами приватизації відповідно до законодавства з питань приватизації;

3) майно, що залишилося після задоволення вимог кредиторів державного підприємства, визнаного банкрутом за рішенням господарського суду (якщо господарський суд прийняв постанову про його ліквідацію), передається ліквідаційною комісією відповідному державному органу приватизації для подальшої приватизації за актом приймання-передачі в порядку, встановленому Фондом державного майна України. Продаж зазначеного майна здійснюється виключно на аукціонах;

4) державний орган приватизації з власної ініціативи приймає рішення про приватизацію об'єктів групи А, які утворю-

ються на базі державного майна підприємств, що реструктуризуються, нежитлових приміщень, об'єктів, щодо яких скасовано заборону на приватизацію в установленому законом порядку, та інших неприватизованих об'єктів групи А.

2. Приватизація об'єктів групи Д здійснюється з урахуванням вимог Закону України «Про особливості приватизації об'єктів незавершеного будівництва».

3. Приватизація об'єктів групи Ж здійснюється з урахуванням таких особливостей:

1) уповноважені органи управління разом з пропозиціями стосовно включення об'єктів соціально-культурного призначення до переліку об'єктів, що підлягають приватизації, подають до державних органів приватизації пропозиції щодо строку збереження профілю діяльності об'єктів соціально-культурного призначення або можливості перепрофілювання кожного з таких об'єктів;

2) державні органи приватизації погоджують з відповідними місцевими державними адміністраціями переліки об'єктів соціально-культурного призначення, що підлягають приватизації. У разі якщо протягом трьох тижнів від відповідної державної адміністрації не надійшла відповідь щодо погодження переліку таких об'єктів, поданий перелік вважається погодженим.

Місцеві державні адміністрації, які не дали згоди на приватизацію об'єктів соціально-культурного призначення, подають державному органу приватизації інформацію про джерела фінансування утримання об'єкта, а також відповідні гарантії щодо його утримання, які полягають у поданні письмових зобов'язань щодо обсягів та строків фінансування;

3) об'єкти соціально-культурного призначення приватизуються шляхом їх продажу єдиним майновим комплексом із збереженням профілю діяльності. Продаж окремих об'єктів нерухомості санаторно-курортних закладів та закладів туризму не допускається;

4) об'єкти соціально-культурного призначення, які не функціонують більше трьох років або перебувають в аварійному стані, можуть бути перепрофільовані за погодженням з органами місцевого самоврядування та відповідними місцевими державними адміністраціями;

5) підприємство або господарське товариство, яке більше ніж п'ять років утримує за рахунок власних коштів у належному стані об'єкт соціально-культурного призначення, має першочергове право на викуп такого об'єкта»;

16) статтю 21 виключити;

17) у частині першій статті 22:

слова «з моменту сплати повної вартості придбаного» замінити словами «після сплати в повному обсязі ціни продажу»; доповнити абзацом другим такого змісту:

«У разі якщо об'єктом є нерухоме майно, право власності на нього переходить до покупця після державної реєстрації в установленому законом порядку права власності на придбаний об'єкт, яка здійснюється після сплати у повному обсязі ціни продажу об'єкта»;

18) у статті 23:

в абзаці четвертому частини другої слово «остаточну» виключити;

частину третю викласти в такій редакції:

«3. До договору включаються зобов'язання сторін, які були визначені умовами аукціону, конкурсу чи викупу, відповідальність та правові наслідки їх невиконання.

Зобов'язання покупця, передбачені договором купівлі-продажу, зберігають свою дію для осіб, які придбають об'єкт у разі його подальшого відчуження протягом строку дії таких зобов'язань.

Подальше відчуження такого об'єкта можливе лише за умови збереження для нового власника зобов'язань, визначених договором купівлі-продажу, виключно за згодою державного органу приватизації, який здійснює контроль за їх виконанням.

У разі подальшого відчуження приватизованого об'єкта новий власник об'єкта зобов'язаний у двотижневий строк з

дня переходу до нього права власності на об'єкт подати державному органу приватизації копії документів, що підтверджують його право власності.

Державний орган приватизації зобов'язаний вимагати від нового власника виконання зобов'язань, визначених договором купівлі-продажу об'єкта приватизації, та в разі їх невиконання застосовувати до нього санкції згідно із законом.

Договори про подальше відчуження об'єкта, обтяженого зобов'язаннями, що визначені у договорі купівлі-продажу такого об'єкта, підлягають нотаріальному посвідченню та у випадках, передбачених законодавством, – державній реєстрації.

Відсутність погодження державним органом приватизації подальшого відчуження об'єкта приватизації є підставою для визнання правочинів щодо такого відчуження недійсними»;

частину четверту виключити;

абзац другий частини п'ятої викласти в такій редакції:

«Покупець зобов'язаний внести зазначені платежі протягом 30 календарних днів з моменту нотаріального посвідчення договору купівлі-продажу. У разі несплати коштів протягом зазначеного строку покупець сплачує на користь державного органу приватизації неустойку в розмірі 20 відсотків ціни продажу об'єкта. У разі несплати коштів згідно з договором купівлі-продажу разом з неустойкою протягом наступних 30 днів договір підлягає розірванню»;

у частині шостій слова «повної вартості придбаного» замінити словами «в повному обсязі ціни продажу»;

19) у тексті Закону слова «початкова вартість» та «початкова вартість продажу» у всіх відмінках замінити словами «початкова ціна» у відповідному відмінку.

3. У Законі України «Про особливості приватизації майна в агропромисловому комплексі» (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 41, ст. 188; 2005 р., № 16, ст. 259):

1) частину другу статті 1 викласти в такій редакції:

«Згідно з цим Законом здійснюється приватизація майна підприємств та організацій, для яких основними видами діяльності є виробництво сільськогосподарської продукції, продукції рибного та лісового господарства, їх переробка і реалізація, виконання робіт та надання послуг сільськогосподарським товаровиробникам»;

2) статтю 2 доповнити частинами другою і третьою такого змісту:

«У разі якщо вартість майна підприємств (організацій), зазначених у частині першій цієї статті, є недостатньою для формування статутного капіталу акціонерного товариства, приватизація їх майна здійснюється відповідно до порядку, встановленого Фондом державного майна України. При цьому господарське товариство, створене працівниками таких підприємств (організацій), має першочергове право на викуп майна.

У разі відмови працівників зазначених підприємств (організацій) від першочергового права на викуп майно приватизується на конкурентних засадах»;

3) статтю 3 викласти в такій редакції:

«Стаття 3. Пільги на придбання акцій

Право на пільгове придбання акцій, сума номінальної вартості яких становить 45 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, мають працівники підприємств (організацій), майно яких приватизується, а також прирівняні до них особи: колишні працівники таких підприємств (організацій), які вийшли на пенсію, звільнені у зв'язку із скороченням чисельності або штату і не працюють з моменту звільнення в інших суб'єктів господарювання різних форм власності, особи, які мають право відповідно до законодавства повернутися на попереднє місце роботи на зазначеному підприємстві (організації), працівники, які втратили працездатність у зв'язку з трудовим каліцтвом або професійним захворюванням, а також працівники соціально-культурних та лікувально-оздоровчих закладів, що приватизуються у складі підприємств (організацій), на балансі яких вони перебувають.

Ціна однієї акції для пільгового продажу, передбаченого частиною першою цієї статті, встановлюється на рівні половини номінальної вартості акції.

Недержавним сільськогосподарським підприємствам (організаціям) передається безоплатно 51 відсоток акцій підприємств (організацій), що приватизуються.

У плані приватизації підприємств (організацій), що переробляють сільськогосподарську сировину, виконують роботи і надають послуги сільськогосподарським товаровиробникам, передбачається відповідна квота для діючих радгоспів та інших державних сільськогосподарських підприємств для подальшої їх передачі після приватизації.

Строк розміщення акцій для діючих радгоспів та інших державних сільськогосподарських підприємств, зазначених у плані розміщення акцій, не повинен перевищувати десяти місяців з дня початку їх розміщення. Акції, що безоплатно не передані протягом десяти місяців, підлягають перерозподілу у двомісячний строк серед товаровиробників, які отримали акції під час початкового розподілу, в порядку, визначеному статтею 4 цього Закону.

Якщо підприємства (організації), що приватизуються, не уклали договори із сільськогосподарськими підприємствами, пільга, передбачена частиною третьою цієї статті, не надається»;

4) у статті 4:

частину першу викласти в такій редакції:

«Розподіл акцій між державними та недержавними сільськогосподарськими підприємствами (організаціями) здійснюється пропорційно кількості сировини, зданої на об'єкт приватизації, обсягу виконаних робіт і наданих послуг у середньому за п'ять років, що передують року приватизації, а для тих, що існують менше п'яти років, – за час їх діяльності»;

у частині другій слово «випулені» замінити словом «розміщені»;

5) статті 6 і 7 викласти в такій редакції:

«*Стаття 6.* Безоплатна передача частки державного майна (акцій)

Працівникам підприємства (організації), що приватизується, та прирівняним до них відповідно до частини першої статті 3 цього Закону особам безоплатно надається частка державного майна (акцій), розмір якої визначається як добуток вартості майна, що припадає на одного працівника недержавного сільськогосподарського підприємства області (Автономної Республіки Крим), на кількість працівників підприємства, що приватизується, та прирівняних до них осіб. Вартість майна, що припадає на одного працівника недержавного сільськогосподарського підприємства області (Автономної Республіки Крим), визначається один раз на рік на початку року на підставі статистичної звітності за попередній рік.

Безоплатна передача частки державного майна (акцій) здійснюється в разі перетворення в процесі приватизації радгоспів та інших державних сільськогосподарських підприємств у колективні сільськогосподарські підприємства або в акціонерні товариства на підставі договору безоплатної передачі, який укладається з урахуванням законодавства з питань оподаткування.

Розподіл безоплатно переданого майна (акцій) між працівниками здійснюється відповідно до трудової участі за рішенням загальних зборів (зборів уповноважених).

Стаття 7. Приватизація частки державного майна (акцій), що залишилася після безоплатної його (їх) передачі

Приватизація частки державного майна (акцій), що залишилася після безоплатної його (їх) передачі, здійснюється за коштів.

Право на першочергове придбання частки державного майна (акцій) за кошти мають працівники радгоспу або іншого державного сільськогосподарського підприємства та прирівняні до них особи.

Якщо після використання працівниками радгоспу або іншого державного сільськогосподарського підприємства, що приватизується, права на придбання державного майна (ак-

цій) за кошти залишається невикупленою частка державного майна (акцій), державний орган приватизації за згодою загальних зборів (зборів уповноважених) передає працівникам залишки майна (акцій) для придбання за власні кошти з розстрочкою платежу до п'яти років з урахуванням індексу інфляції, визначеного спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади у галузі статистики з укладенням відповідного договору. У разі якщо індекс інфляції в будь-якому місяці становить менш як 1, для розрахунку береться його значення, що дорівнює 1.

У разі неподання протоколу загальних зборів (зборів уповноважених) протягом одного місяця з дня отримання від державного органу приватизації повідомлення про право на придбання частки державного майна (акцій) працівники та прирівняні до них особи втрачають право на пільгу, зазначену в частині третій цієї статті.

У разі відсутності згоди загальних зборів (зборів уповноважених) на придбання майна з розстрочкою платежу державний орган приватизації приймає рішення про перетворення цього підприємства в акціонерне товариство на умовах і в порядку, передбачених статтями 6 і 7 цього Закону. При цьому право на придбання акцій на пільгових умовах до коштів, крім членів трудового колективу та прирівняних до них осіб, мають члени сімей трудового колективу радгоспу або іншого державного сільськогосподарського підприємства, які проживають разом з ними, та особи, зайняті в соціальній сфері в селі.

Після реалізації членами трудового колективу та прирівняними до них особами їх права на безоплатне отримання акцій, пільгове придбання акцій за коштів, а також права випу акцій з розстрочкою платежу нереалізовані державні акції приватизуються на загальних підставах відповідно до законодавства»;

6) статтю 8 доповнити частиною шостою такого змісту:

«У разі неподання протягом одного місяця з моменту надходження повідомлення від державного органу приватизації про прийняте рішення щодо приватизації радгоспу або іншого державного сільськогосподарського підприємства копії рішення відповідного органу виконавчої влади про утворення такого радгоспу (підприємства) та умов передачі його майна до державної власності, а також довідки відповідного органу, що здійснює управління державним майном, про обсяг бюджетних коштів, витрачених для придбання (введення в дію) основних фондів, або про їх невикористання на зазначені цілі в порядку, встановленому законодавством, державний орган приватизації приймає рішення про приватизацію майна радгоспу або іншого державного сільськогосподарського підприємства відповідно до статей 5 – 7 цього Закону»;

7) у статті 11 слова «за погодженням з Кабінетом Міністрів України» замінити словами «на підставі рішення Кабінету Міністрів України»;

8) статті 16, 20 і 25 викласти в такій редакції:

«*Стаття 16.* Порядок розподілу акцій

Розподіл акцій переробних підприємств лісового господарства з метою їх продажу працівникам підприємств лісо-відведення, лісорозведення і охорони лісу здійснюється пропорційно до обсягу сировини, зданої на об'єкт приватизації, виконаних робіт і наданих послуг у середньому за п'ять років, що передують року приватизації, а ті, що існують менше п'яти років, – за час їх діяльності.

При цьому ціна продажу однієї акції для працівників зазначених підприємств встановлюється на рівні половини номінальної вартості акції»;

«*Стаття 20.* Приватизація часток (паїв) держави в майні підприємств та інших суб'єктів господарювання, заснованих на базі об'єднання майна різних форм власності

Приватизація часток (паїв) держави в майні підприємств та інших суб'єктів господарювання, заснованих на базі об'єднання майна різних форм власності та визначених статтями 2, 5, 8, 9, 10, 12, 13 і 15 цього Закону, здійснюється шляхом перетворення їх в акціонерні товариства на умовах і в по-

рядку, передбачених статтями 3, 6 і 7 цього Закону, якщо інше не передбачено їх установчими документами.

У разі якщо розмір частки (паю), що належить державі, становить менш як 25 відсотків вартості майна суб'єкта господарювання, заснованого на базі об'єднання майна різних форм власності, приватизація державної частки (паю) у майні такого підприємства здійснюється шляхом перетворення такого підприємства у відповідне господарське товариство за рішенням зборів засновників (учасників). При цьому засновники (учасники) підприємства мають право на першочергове придбання державної частки (паю)»;

«*Стаття 25.* Приватизація підприємств та організацій агропромислового комплексу, що здійснюється на підставі рішення Кабінету Міністрів України

На підставі рішення Кабінету Міністрів України приватизуються:

холодильники, об'єкти складського господарства, призначені для постійного розміщення державних резервів;

підприємства цукрової та олійно-жирової промисловості;

хлібокомбінати, хлібозаводи, макаронні фабрики, хлібоприймальні і хлібозаготівельні підприємства, елеватори, реалізаційні бази, хлібні бази, комбінати хлібопродуктів, млинзаводи, експедиції із захисту хлібопродуктів, ремонтно-механічні майстерні (заводи), контори матеріально-технічного постачання галузі хлібопродуктів;

машиновипробувальні станції, дослідні заводи сільськогосподарського машинобудування;

насіницькі, племінні заводи та підприємства, радгоспи-заводи, а також державні сільськогосподарські підприємства, що виробляють вино та інші готові алкогольні напої, і державні сільськогосподарські підприємства, які спеціалізуються на вирощуванні багаторічних насаджень (хміль, сади, виноградники, крім тих, що належать до комунальної власності, ефіроолійні та лікарські рослини), кінні заводи, іподроми та державні заводські конюшні, селекційно-гібридні центри, радгоспи-технікуми, дослідні господарства навчальних та науково-дослідних закладів, установ та організацій;

об'єкти океанічного рибпромислового флоту, рибні підприємства з переробки океанічної (морської) сировини та рибні господарства (рибокомбінати, рибоводно-меліоративні станції, нерестово-виросні господарства), а також холодильники місткістю понад дві тисячі тонн для одночасного зберігання рибопродукції.

Приватизація зазначених підприємств та організацій агропромислового комплексу здійснюється шляхом перетворення їх в акціонерні товариства, крім тих, вартості майна яких недостатньо для формування статутного капіталу акціонерного товариства. При цьому у статутному капіталі товариств першочергово визначається пакет акцій, що тимчасово залишається у власності держави, а решта акцій розміщується з наданням пільг, передбачених статтями 3, 6, 7 і 8 цього Закону»;

9) у тексті Закону слова «відкрите акціонерне товариство» в усіх відмінках і числах замінити словами «акціонерне товариство» у відповідному відмінку і числі, а слова «статутний фонд» в усіх відмінках – словами «статутний капітал» у відповідному відмінку.

4. У Законі України «Про особливості приватизації об'єктів незавершеного будівництва» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 45, ст. 375; 2004 р., № 15, ст. 228; 2005 р., № 48, ст. 480; 2007 р., № 7 – 8, ст. 66, № 33, ст. 440; 2011 р., №№ 13 – 17, ст. 112, № 29, ст. 272):

1) статтю 2 викласти в такій редакції:

«*Стаття 2.* Покупці об'єктів незавершеного будівництва

Покупцями об'єктів незавершеного будівництва можуть бути фізичні та юридичні особи, які визнаються покупцями відповідно до Закону України «Про приватизацію державного майна»;

2) статтю 3 доповнити частиною другою такого змісту:

«Об'єкт незавершеного будівництва, який пропонувався до продажу разом із земельною ділянкою державної власнос-

ті та не був проданий у зв'язку з неподанням заяв про участь у придбанні такого об'єкта, може бути за рішенням державного органу приватизації запропонованим до продажу без земельної ділянки»;

3) друге речення частини першої статті 4 виключити;

4) статтю 5 викласти в такій редакції:

«*Стаття 5.* Включення об'єкта незавершеного будівництва до переліку об'єктів, що підлягають приватизації

Для включення об'єкта незавершеного будівництва державної форми власності до переліку об'єктів, що підлягають приватизації, уповноважені органи управління подають до органу приватизації такі документи:

лист-пропозицію щодо приватизації відповідного об'єкта незавершеного будівництва та інформацію про об'єкт незавершеного будівництва за формою, визначеною Фондом державного майна України;

витяг з плану приватизації (розміщення акцій) акціонерного товариства, якщо об'єкт незавершеного будівництва не був включений до статутного капіталу акціонерного товариства»;

5) статті 8 – 10 виключити;

6) статтю 11 викласти в такій редакції:

«*Стаття 11.* Договори купівлі-продажу об'єкта незавершеного будівництва

Договори купівлі-продажу об'єктів незавершеного будівництва (в тому числі разом із земельною ділянкою) у разі приватизації підлягають нотаріальному посвідченню та державній реєстрації.

Для нотаріального посвідчення договору купівлі-продажу об'єкта незавершеного будівництва органи приватизації подають нотаріусу такі документи:

копію наказу Фонду державного майна України про включення об'єкта незавершеного будівництва до переліку об'єктів державної власності, що підлягають приватизації;

копію наказу державного органу приватизації про прийняття рішення про приватизацію об'єкта;

копію наказу державного органу приватизації про затвердження висновку про вартість об'єкта;

акт обстеження об'єкта незавершеного будівництва (опис об'єкта);

витяг з інформації про продаж об'єкта, опублікованої в офіційних друкованих виданнях державних органів приватизації;

копію затвердженого органами приватизації протоколу про проведення аукціону або протоколу засідання конкурсної комісії;

довіреність на право представництва інтересів державних органів приватизації»;

7) у частині першій статті 13 слово «вартості» замінити словами «ціни продажу»;

8) статтю 14 викласти в такій редакції:

«*Стаття 14.* Продаж об'єктів незавершеного будівництва на аукціоні за методом зниження ціни та аукціоні без оголошення ціни

У разі відсутності заяв на приватизацію об'єкта незавершеного будівництва протягом 20 календарних днів з дня опублікування переліку об'єктів, що підлягають приватизації, орган приватизації може прийняти рішення про проведення аукціону за методом зниження ціни.

Якщо аукціон за методом зниження ціни не відбувся у зв'язку з неподанням заяв про участь у ньому, державний орган приватизації може прийняти рішення про продаж такого об'єкта на аукціоні без оголошення ціни.

Державні органи приватизації мають право прийняти рішення про проведення аукціону за методом зниження ціни та аукціону без оголошення ціни до придбання об'єкта»;

9) у статті 15:

у частині першій:

слово «повторно» виключити;

третє речення виключити;

частину другу викласти у такій редакції:

«У разі продажу об'єкта незавершеного будівництва під розбирання разом із земельною ділянкою, на якій він розташований, покупець може придбати земельну ділянку, на якій розташований такий об'єкт, тільки під забудову»;

доповнити частиною третьою такого змісту:

«У разі продажу об'єкта незавершеного будівництва під розбирання без земельної ділянки набуття права користування або власності на земельну ділянку здійснюється відповідно до земельного законодавства»;

10) друге речення частини першої статті 17 викласти у такій редакції: «Оцінка будівельних матеріалів та устаткування здійснюється відповідно до методики оцінки майна, затвердженої Кабінетом Міністрів України»;

11) у статті 19:

абзац третьої частини першої виключити;

доповнити частиною четвертою такого змісту:

«Подальше відчуження об'єкта незавершеного будівництва та земельної ділянки, на якій розташований цей об'єкт, можливе лише за умови збереження для нового власника об'єкта незавершеного будівництва зобов'язань, визначених договором купівлі-продажу, виключно за згодою державного органу приватизації, який здійснює контроль за їх виконанням»;

12) у статті 20 слово «вартості» замінити словами «ціни продажу»;

13) статті 26, 28 і 29 виключити;

14) пункт 5 статті 30 «Прикінцеві положення» виключити;

15) у тексті Закону слова «початкова вартість» в усіх відмінках замінити словами «початкова ціна» у відповідному відмінку.

5. У Переліку пам'яток культурної спадщини, що не підлягають приватизації, затвердженому Законом України «Про Перелік пам'яток культурної спадщини, що не підлягають приватизації» (Відомості Верховної Ради України, 2009 р., № 8, ст. 105), виключити такі об'єкти:

Найменування пам'ятки	Час створення	Місце розташування	Охоронний номер
Київська міська рада			
Будівля клубу «Харчовик»	1933 – 1934 роки	м. Київ, вул. Межигірська, 2/1	81
Житловий будинок	1799 рік – друга половина XIX сторіччя	м. Київ, вул. Січневого повстання, 6, 6а	865
Прибутковий будинок	1908 рік	м. Київ, бульв. Т. Шевченка, 23	222
Особняк	кінець XIX сторіччя	м. Київ, вул. Ярославів Вал, 3	181-Ки

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування*, крім абзаців сімдесять третього – дев'яносто другого підпункту 5, абзаців четвертого та п'ятого

* Опубліковано в газеті «Голос України» від 18 лютого 2012 р. № 32. – Прим. ред.

підпункту 8, абзаців двадцять другого, тридцять восьмого та тридцять дев'ятого підпункту 21, абзаців вісімнадцятого – двадцять четвертого підпункту 26 пункту 1 розділу I цього Закону, які набирають чинності через шість місяців з дня опублікування цього Закону.

2. Установити, що акти Кабінету Міністрів України і Фонду державного майна України з питань приватизації, прийняті до набрання чинності цим Законом, діють до затвердження Кабінетом Міністрів України і Фондом державного майна України відповідних актів, передбачених цим Законом.

3. Установити, що продаж за конкурсом об'єктів приватизації груп В і Г, рішення про приватизацію яких прийнято до набрання чинності цим Законом, здійснюється та завершується відповідно до нормативно-правових актів, які діяли на момент прийняття рішення про приватизацію таких об'єктів.

4. Установити, що оцінка об'єктів приватизації, а також оцінка іншого майна, майнових прав, у тому числі нормативна грошова оцінка, здійснюється відповідно до законодавства з питань оціночної діяльності, а у випадках оцінки майна, майнових прав для цілей оподаткування та нарахування і сплати інших обов'язкових платежів, які справляються відповідно до законодавства (у тому числі правочинів, що підлягають нотаріальному посвідченню та/або державній реєстрації) (далі – оцінка для цілей оподаткування), здійснюється відповідно до законодавства з питань оціночної діяльності з урахуванням пункту 5 статті 5 Закону України «Про Фонд державного майна України» суб'єктами оціночної діяльності – суб'єктами господарювання приватної форми власності, виключним видом діяльності яких є оцінка для цілей оподаткування.

5. Визнати такими, що втратили чинність:

Закон України «Про формування конкурентних засад у процесі приватизації акцій (часток, паїв), що належать державі у майні юридичних осіб» (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 9, ст. 179; із змінами, внесеними Законом України від 7 липня 2011 року № 3610-VI);

пункт 2 Постанови Верховної Ради України «Про порядок введення в дію Закону України «Про особливості приватизації майна в агропромисловому комплексі» (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 41, ст. 189; із змінами, внесеними Постановою Верховної Ради України від 27 грудня 1996 року № 661/96-ВР; Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 38, ст. 353).

6. Кабінету Міністрів України протягом трьох місяців з дня набрання чинності цим Законом:

розробити та привести у відповідність із цим Законом власні нормативно-правові акти;

забезпечити розроблення та прийняття міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади нормативно-правових актів, передбачених цим Законом;

забезпечити перегляд і скасування міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів, що суперечать цьому Закону.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ

м. Київ
13 січня 2012 року
№ 4336-VI

✓ Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 8 лютого 2012 року № 63-р затверджено фінансовий план відкритого акціонерного товариства (ВАТ) «Одеський припортовий завод» на 2012 рік, який було розроблено Фондом державного майна України.

Виконання фінансового плану ВАТ «Одеський припортовий завод» забезпечить сплату в 2012 році поточних податків, зборів та обов'язкових платежів до бюджетів усіх рівнів, державних цільових фондів у сумі 400 319 тис. грн.

та отримання підприємством чистого прибутку в розмірі 490 337 тис. грн.

Відповідно до фінансового плану підприємства на 2011 рік передбачалося отримання чистого прибутку в розмірі 121 259 тис. грн. Фактично, за даними підприємства станом на 01.10.11, фінансовий план 2011 року в частині отримання чистого прибутку перевищено майже втричі – цей показник становить 314,5 млн грн.

За матеріалами офіційного веб-сайта ФДМУ

ПОСТАНОВА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ
Про затвердження переліку об'єктів паливно-енергетичного комплексу
права державної власності, які можуть надаватися в концесію
від 11 січня 2012 р. № 71
Київ

Відповідно до статті 6 Закону України «Про концесії» Кабінет Міністрів України ПОСТАНОВЛЯЄ:

1. Затвердити перелік об'єктів паливно-енергетичного комплексу права державної власності, які можуть надаватися в концесію (додається).

2. Міністерству енергетики та вугільної промисловості разом з іншими центральними та місцевими органами вико-

навчої влади продовжити роботу з визначення об'єктів паливно-енергетичного комплексу права державної власності, які можуть надаватися в концесію, та у разі потреби подавати в установленому порядку Кабінетові Міністрів України відповідні пропозиції.

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 11 січня 2012 р. № 71

ПЕРЕЛІК
об'єктів паливно-енергетичного комплексу права державної власності,
які можуть надаватися в концесію

Найменування об'єкта та його місцезнаходження	Код згідно з ЄДРПОУ
Об'єкти, на яких можливе впровадження сучасних технологій виробництва та які потребують модернізації (технічного переоснащення) технологічного процесу	
Волинська область	
Відокремлений підрозділ шахта «Бужанська», м. Нововолинськ	00176259
Донецька область	
Відокремлений підрозділ «Шахта імені Челюскінців», м. Донецьк	35204678
Відокремлений підрозділ «Шахта «Жовтневий рудник», м. Донецьк	33577425
Відокремлений підрозділ «Шахта імені Єгора Трохимовича Абакумова», м. Донецьк	33341065
Відокремлений підрозділ «Шахта імені Михайла Івановича Калініна», м. Донецьк	33577399
Відокремлений підрозділ «Шахта «Південнодонбаська № 3 імені Миколи Сафоновича Сургая», м. Вугледар	33577404
Відокремлений підрозділ «Шахта «Трудівська», м. Донецьк	33341002
Відокремлений підрозділ «Шахта імені Олександра Олександровича Скочинського», м. Донецьк	33577414
Технічна одиниця «Шахта «Щегловська-Глибока», м. Макіївка	
Технічна одиниця «Шахта «Комунарська», м. Жданівка	
Державне підприємство «Шахтоуправління «Південнодонбаське № 1», м. Вугледар	34032208
Відокремлений підрозділ «Шахта «Чайкіно», м. Макіївка	37841529
Відокремлений підрозділ «Шахта імені В. М. Бажанова», м. Макіївка	26553082
Відокремлений підрозділ «Шахта «Холодна Балка», м. Макіївка	26391021
Відокремлений підрозділ «Ордену Трудового Червоного Прапора шахтоуправління імені В. І. Леніна», м. Макіївка	26391038
Технічна одиниця «Шахта «Калинівська-Східна», м. Макіївка	

Найменування об'єкта та його місцезнаходження	Код згідно з ЄДРПОУ
Відокремлений підрозділ «Шахта «Бутівська», м. Макіївка	26391050
Відокремлений підрозділ «Шахта імені С. М. Кірова», м. Макіївка	26553073
Відокремлений підрозділ «Шахта «Ясинівська-Глибока», м. Макіївка	37294669
Відокремлений підрозділ «Шахта «Північна», м. Макіївка	37841555
Відокремлений підрозділ «Шахта «Центральна», м. Димитров	33839076
Відокремлений підрозділ «Шахта «Стаханова», м. Димитров	33504964
Відокремлений підрозділ «Шахта «Димитрова», м. Димитров	33839081
Державне підприємство «Вугільна компанія «Краснолиманська», м. Родинське	31599557
Відокремлений підрозділ «Шахта «Курахівська», м. Гірник	33621568
Відокремлений підрозділ «Шахта 1 – 3 «Новгородівська», м. Новгородівка	33621589
Відокремлений підрозділ «Шахта «Росія», м. Новгородівка	33621594
Відокремлений підрозділ «Шахта «Україна», м. Українськ (м. Селидове)	33621573
Структурний підрозділ «Шахта імені М. І. Калініна», м. Горлівка	
Структурний підрозділ «Ордену Трудового Червоного Прапора шахта імені К. А. Румянцева», м. Горлівка	
Структурний підрозділ «Шахта імені В. І. Леніна», м. Горлівка	
Структурний підрозділ «Шахта імені А. І. Гайового», м. Горлівка	
Відокремлений підрозділ «Шахта імені Ф. Е. Дзержинського», м. Дзержинськ	
Відокремлений підрозділ «Шахта «Північна», с. Кірове (м. Дзержинськ)	
Відокремлений підрозділ «Шахта «Торецька», м. Дзержинськ	

Найменування об'єкта та його місцезнаходження	Код згідно з ЄДРПОУ
Структурний підрозділ «Шахта «Єнакіївська», м. Єнакієве	26351837
Структурний підрозділ «Шахта імені Карла Маркса», м. Єнакієве	26351872
Структурний підрозділ «Шахта «Полтавська», м. Єнакієве	26351843
Структурний підрозділ «Шахта «Вуглегірська», м. Вуглегірськ (м. Єнакієве)	26351719
Структурний підрозділ «Шахта «Булавінська», смт Булавінське (м. Єнакієве)	26351725
Структурний підрозділ «Шахта «Ольховатська», смт Ольховатка (м. Єнакієве)	26351702
Відокремлений підрозділ «Шахта «Іловайська», смт Широке (м. Харцизьк)	33136690
Відокремлений підрозділ «Шахтоуправління імені 17 партз'їзду», м. Шахтарськ	35879110
Відокремлений підрозділ «Шахта № 17», м. Шахтарськ	37885409
Відокремлений підрозділ «Шахта «Шахтарська-Глибока», м. Шахтарськ	33136569
Відокремлений підрозділ «Центральна збагачувальна фабрика «Шахтарська», м. Шахтарськ	33604359
Відокремлений підрозділ «Шахтоуправління імені Л. І. Лутугіна», м. Торез	36139249
Відособлений підрозділ «Шахтоуправління Волинське», м. Торез	26391400
Відокремлений підрозділ «Шахта Прогрес», м. Торез	26391297
Технічна одиниця «Шахта «Зоря», смт Северне (м. Сніжне)	
Луганська область	
Відокремлений підрозділ шахтоуправління «Луганське», смт Ювілейне (м. Луганськ)	26410557
Відокремлений підрозділ «Шахта «Лутугінська», смт Георгіївка Лутугінського району	26478414
Відокремлений підрозділ «Шахта «Черкаська», м. Зимогір'я Слов'янського району	26410818
Відокремлений виробничий підрозділ «Шахта «Ніканор-Нова», м. Зоринськ Перевальського району	33846717
Відокремлений підрозділ шахта «Фацівська», смт Фацівка Перевальського району	26478408
Відокремлений підрозділ «Шахта імені XIX з'їзду КПРС», смт Біле Лутугінського району	26447678
Відокремлений підрозділ «Шахта «Вергелівська», смт Вергулівка (м. Брянка)	26411019
Відокремлений підрозділ «Шахта «Тошківська», смт Тошківка (м. Первомайськ)	26403416
Відокремлений підрозділ шахта «Гірська», м. Гірське (м. Первомайськ)	26402894
Відокремлений підрозділ шахта «Золоте», м. Золоте (м. Первомайськ)	26402753
Відокремлений підрозділ шахта «Карбоніт», м. Золоте (м. Первомайськ)	26402983
Відокремлений підрозділ шахта «Ломоватська», м. Брянка	00177046
Відокремлений підрозділ шахта «Первомайська», м. Золоте (м. Первомайськ)	26403391
Відокремлений підрозділ «Шахта імені Г. Г. Капустіна», м. Привілля (м. Лисичанськ)	26349214

Найменування об'єкта та його місцезнаходження	Код згідно з ЄДРПОУ
Відокремлений підрозділ «Шахта Привілля-Єнакіївська», м. Привілля (м. Лисичанськ)	26349191
Відокремлений підрозділ «Шахта Новодружеська», м. Новодружеськ (м. Лисичанськ)	26349208
Відокремлений підрозділ «Шахта імені Д. Ф. Мельникова», м. Лисичанськ	26349183
Відокремлений підрозділ «Шахта «Княгинівська», м. Красний Луч	00177454
Відокремлений підрозділ «Шахта «Краснолуцька», м. Красний Луч	26403267
Відокремлений підрозділ «Шахта «Новопавлівська», м. Красний Луч	00177425
Відокремлений підрозділ «Шахта «Хрустальська», м. Вахрушеве (м. Красний Луч)	26403333
Відокремлений підрозділ «Шахта «Міусинська», м. Красний Луч	00177419
Відокремлений підрозділ «Шахта імені «Ізвестій», м. Красний Луч	26410994
Відокремлений підрозділ «Шахта «Краснокутська», смт Софіївський (м. Красний Луч)	26403304
Відокремлений підрозділ «Шахта «Партизанська», смт Кріпенський (м. Антрацит)	26402977
Відокремлений підрозділ «Шахта «Комсомольська», смт Дубівський (м. Антрацит)	26403020

Львівська область

Відокремлений підрозділ «Шахта «Межирічанська», м. Червоноград	26359901
Відокремлений підрозділ «Шахта «Відродження», с. Межиріччя Сокальського району	26307842
Відокремлений підрозділ «Шахта «Лісова», с. Сілець Сокальського району	26359891
Відокремлений підрозділ «Шахта «Червоноградська», м. Червоноград	26307813
Відокремлений підрозділ «Шахта «Степова», с. Глухів Сокальського району	26360457

Розрізи та шахти з видобутку вугілля та його переробки, які є неперспективними та підлягають закриттю

Волинська область

Шахта № 1 «Нововолинська», м. Нововолинськ	
Відокремлений підрозділ «Шахта № 9 «Нововолинська», м. Нововолинськ	00176236

Донецька область

Відокремлений підрозділ «Шахта «Південна», смт Ленінське (м. Дзержинськ)	
--	--

Львівська область

Відокремлений підрозділ «Шахта «Великомостівська», м. Червоноград	26307799
Відокремлений підрозділ «Шахта «Зарічна», с. Сілець Сокальського району	26360210

Об'єкти незавершеного будівництва та законсервовані об'єкти, які можуть бути добудовані з метою їх використання для провадження діяльності у сфері видобування кам'яного вугілля та лігніту (бурого вугілля), його переробки

Волинська область

Шахта № 10 «Нововолинська», с. Поромів Іваничівського району	
--	--

Луганська область

Шахта «Краснолуцька-Північна», м. Красний Луч	
---	--

ПОСТАНОВА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

Про внесення змін до Порядку здійснення контролю за виконанням функцій з управління об'єктами державної власності та критеріїв визначення ефективності управління об'єктами державної власності

від 18 січня 2012 р. № 26
Київ

Кабінет Міністрів України ПОСТАНОВЛЯЄ:

Внести до Порядку здійснення контролю за виконанням функцій з управління об'єктами державної власності та критеріїв визначення ефективності управління об'єктами державної власності, затверджених постановою Кабінету

Міністрів України від 19 червня 2007 р. № 832* (Офіційний вісник України, 2007 р., № 45, ст. 1839; 2008 р., № 27, ст. 845; 2009 р., № 68, ст. 2343; 2011 р., № 35, ст. 1451, № 71, ст. 2684, № 79, ст. 3909), зміни, що додаються.

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 18 січня 2012 р. № 26

ЗМІНИ,

що вносяться до Порядку здійснення контролю за виконанням функцій з управління об'єктами державної власності та критеріїв визначення ефективності управління об'єктами державної власності

1. У Порядку здійснення контролю за виконанням функцій з управління об'єктами державної власності:

1) пункт 1 викласти в такій редакції:

«1. Контроль за виконанням функцій з управління об'єктами державної власності здійснюється шляхом проведення моніторингу виконання суб'єктами управління повноважень, визначених відповідно до Закону України «Про управління об'єктами державної власності» (далі – моніторинг), щодо:

оцінки ефективності управління;

показників фінансово-господарської діяльності суб'єктів господарювання;

стану виконання суб'єктами господарювання фінансових планів та їх платоспроможності;

додержання законності щодо використання та збереження державного майна;

виконання суб'єктами управління обов'язків відповідно до законодавства»;

2) у підпункті 1 пункту 4:

абзац третій після слів «про прийняті» доповнити словами «та про реалізовані»;

абзац четвертий після слів «її критеріїв» доповнити словами і цифрою «, про результати моніторингу фінансової діяльності суб'єктів господарювання, результати щорічних аудиторських перевірок окремо визначених суб'єктів господарювання, що проведені суб'єктами управління відповідно до статті 6 Закону України «Про управління об'єктами державної власності», та про прийняті рішення і вжиті заходи за результатами моніторингу та аудиторських перевірок»;

3) абзац третій пункту 5 після слова «власності» доповнити словами «, в тому числі про результати моніторингу фінансової діяльності суб'єктів господарювання в розрізі органів управління та галузей згідно з КВЕД».

2. Пункт 8 критеріїв визначення ефективності управління об'єктами державної власності після слів «інформацію про ефективність управління об'єктами державної власності» доповнити словами «та про результати моніторингу фінансово-господарської діяльності і щорічних аудиторських перевірок суб'єктів господарювання».

37

ПОСТАНОВА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

Про визнання такими, що втратили чинність, деяких актів Кабінету Міністрів України

від 20 лютого 2012 р. № 108
Київ

Кабінет Міністрів України ПОСТАНОВЛЯЄ:

Визнати такими, що втратили чинність:

розпорядження Кабінету Міністрів України від 5 березня 2008 р. № 419 «Про затвердження Умов продажу пакета акцій ВАТ «Науково-виробничий комплекс «Київський завод автоматики імені Г. І. Петровського» разом із земельною ділянкою» (Офіційний вісник України, 2008 р., № 19, ст. 547);

розпорядження Кабінету Міністрів України від 5 березня 2008 р. № 422 «Про затвердження Умов проведення конкурсу з продажу пакета акцій ВАТ «Київський завод реле та автоматики» разом із земельною ділянкою» (Офіційний вісник України, 2008 р., № 19, ст. 550);

пункти 13 і 16 змін, що вносяться до актів Кабінету Міністрів України, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 11 травня 2011 р. № 483 (Офіційний вісник України, 2011 р., № 35, ст. 1451).

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

* Державний інформаційний бюлетень про приватизацію, 2007, № 8, с. 55 – 56. – Прим. ред.

ПОСТАНОВА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ **Про внесення змін до Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для здійснення заходів з приватизації державного майна**

від 22 лютого 2012 р. № 121
Київ

Кабінет Міністрів України ПОСТАНОВЛЯЄ:

Внести зміни до Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для здійснення заходів з приватизації державного майна, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 17 березня 2011 р. № 258* (Офіційний вісник України, 2011 р., № 20, ст. 835), виклавши пункти 2 і 7 у такій редакції:

«2. Головним розпорядником бюджетних коштів та відповідальним виконавцем бюджетної програми є Фонд державного майна.»;

«7. Відображення у первинному та бухгалтерському обліку інформації про отримані (створені) оборотні і необоротні активи, а також відкриття рахунків, реєстрація, облік бюджетних зобов'язань в органах Казначейства та проведення операцій, пов'язаних з використанням бюджетних коштів, здійснюються в установленому законодавством порядку.».

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

ПОСТАНОВА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ **Про затвердження базового нормативу відрахування частки прибутку, що спрямовується на виплату дивідендів за результатами фінансово-господарської діяльності у 2011 році господарських товариств, у статутному капіталі яких є корпоративні права держави**

від 22 лютого 2012 р. № 122
Київ

Кабінет Міністрів України ПОСТАНОВЛЯЄ:

1. Затвердити базовий норматив відрахування частки прибутку, що спрямовується на виплату дивідендів за результатами фінансово-господарської діяльності у 2011 році господарських товариств, у статутному капіталі яких є корпоративні права держави (далі – базовий норматив), у розмірі 30 відсотків.

2. Фондові державного майна довести базовий норматив до суб'єктів управління корпоративними правами держави.

3. Фондові державного майна, міністерствам та іншим суб'єктам управління корпоративними правами держави у разі невилати господарським товариством дивідендів за результатами фінансово-господарської діяльності у 2011 році до 1 липня 2012 р. вжити заходів до розірвання контракту з керівником такого господарського товариства.

4. Уповноважити Фонд державного майна надавати роз'яснення з питань застосування базового нормативу.

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ **Про внесення змін до розпорядження Кабінету Міністрів України від 2 квітня 2009 р. № 332**

від 23 січня 2012 р. № 69-р
Київ

Внести до розпорядження Кабінету Міністрів України від 2 квітня 2009 р. № 332 «Деякі питання використання майна суб'єктами господарювання державного сектору економіки»** (Офіційний вісник України, 2009 р., № 26, ст. 874, № 45, ст. 1521) такі зміни:

в абзаці першому слова «в установленому порядку» виключити, а слова «на поточний рік вжити заходів до» замінити словом «забезпечувати»;

доповнити розпорядження абзацом такого змісту:

«Суб'єктам управління об'єктами державної власності забезпечити розгляд, у тому числі на загальних зборах або засіданнях наглядових рад господарських товариств, питання щодо відповідальності керівників суб'єктів господарювання державного сектору економіки за невиконання вимог цього розпорядження та внесення відповідних змін до контрактів, укладених з такими керівниками.».

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

* Державний інформаційний бюлетень про приватизацію, 2011, № 5, с. 54 – 55. – *Прим. ред.*

** Там само, 2009, № 6, с. 30. – *Прим. ред.*

ФОНД ДЕРЖАВНОГО МАЙНА УКРАЇНИ

НАКАЗ

від 22 листопада 2011 року № 1686

Про внесення змін до Положення про порядок розрахунків з учасниками при ліквідації інвестиційних фондів або взаємних фондів інвестиційних компаній

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 24 січня 2012 р. за № 106/20419

З метою приведення нормативно-правових актів Фонду державного майна України у відповідність до вимог чинного законодавства НАКАЗУЮ:

1. Внести до Положення про порядок розрахунків з учасниками при ліквідації інвестиційних фондів або взаємних фондів інвестиційних компаній, затвердженого наказом Фонду державного майна України, Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку України від 17.11.99 № 2167/321*, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 29.12.99 за № 920/4213 (зі змінами), такі зміни:

у главі 2:

у підпункті «є» пункту 2.3 слова «та/або цінних паперів» та «(передачі)» виключити;

підпункт «е» пункту 2.4 виключити.

У зв'язку з цим підпункт «є» вважати підпунктом «е»;

у пункті 2.5:

у підпункті 2 слова та цифри «органах преси, зазначених у ст. 23 Закону України «Про цінні папери та фондову біржу» замінити словами «одному з офіційних друкованих видань Верховної Ради України, Кабінету Міністрів України або Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку»;

у підпункті «д» слова «(та/або непроданих цінних паперів)» виключити;

у підпункті «є» слово «випуску» замінити словом «існування»;

в абзаці шістнадцятому пункту 2.7 слова «(згідно з тарифами, установленими відповідно до чинного законодавства)» виключити;

у пункті 2.11 слова «(та/або непроданих цінних паперів)» виключити;

у підпункті «в» пункту 2.12 слова «(та/або цінних паперів)» та «(виданих)» виключити.

2. Управлінню фінансового аналізу та відновлення платоспроможності Департаменту корпоративного управління Фонду державного майна України в установленому порядку забезпечити подання цього наказу на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України.

3. Контроль за виконанням цього наказу покласти на Першого заступника Голови Фонду відповідно до розподілу функціональних обов'язків.

4. Цей наказ набирає чинності з дня його офіційного опублікування**.

Голова Фонду О. РЯБЧЕНКО

ФОНД ДЕРЖАВНОГО МАЙНА УКРАЇНИ МІНІСТЕРСТВО ЕКОЛОГІЇ ТА ПРИРОДНИХ РЕСУРСІВ УКРАЇНИ

НАКАЗ

від 14 грудня 2011 року № 1819/540

Про визнання таким, що втратив чинність, наказу Фонду державного майна України та Міністерства охорони навколишнього природного середовища та ядерної безпеки України від 19 серпня 1999 року № 1598/194

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 27 грудня 2011 р. за № 1550/20288

Відповідно до статті 5 Закону України «Про Державну програму приватизації» НАКАЗУЄМО:

1. Визнати таким, що втратив чинність, наказ Фонду державного майна України та Міністерства охорони навколишнього природного середовища та ядерної безпеки України від 19 серпня 1999 року № 1598/194 «Про Порядок визначення відповідності діяльності об'єктів, які підлягають приватизації, вимогам екологічної безпеки», зареєстрований у Міністерстві юстиції України 21 вересня 1999 року за № 632/3925.

2. Управлінню координації розробки та виконання програмних документів Департаменту координації розробки та виконання програмних документів, оцінки та розпорядження об'єктами державної власності Фонду державного майна України у встановленому порядку забезпечити подання цього наказу на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України.

3. Цей наказ набирає чинності з дня офіційного опублікування***.

4. Контроль за виконанням цього наказу покласти на заступників Голови Фонду державного майна України та Міністра екології та природних ресурсів України відповідно до розподілу функціональних обов'язків.

Голова Фонду О. РЯБЧЕНКО

*Міністр екології та природних ресурсів
України М. ЗЛОЧЕВСЬКИЙ*

* Державний інформаційний бюлетень про приватизацію, 2000, № 2, с. 29 – 34. – Прим. ред.

** Опубліковано в «Офіційному віснику України» від 10 лютого 2012 р. № 9. – Прим. ред.

*** Опубліковано в «Офіційному віснику України» від 27 січня 2012 р. № 5. – Прим. ред.

**МІНІСТЕРСТВО ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ І ТОРГІВЛІ
УКРАЇНИ
ФОНД ДЕРЖАВНОГО МАЙНА УКРАЇНИ
НАКАЗ**

від 21 грудня 2011 року № 378/1875

**Про внесення змін до Положення про порядок подання пропозицій
щодо внесення змін до Переліку об'єктів права державної власності,
що не підлягають приватизації**

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 12 січня 2012 р. за № 32/20345

Відповідно до Указу Президента України від 09.12.10 № 1085 «Про оптимізацію системи центральних органів виконавчої влади» НАКАЗУЄМО:

1. Внести до Положення про порядок подання пропозицій щодо внесення змін до Переліку об'єктів права державної власності, що не підлягають приватизації*, затвердженого наказом Міністерства економіки України, Фонду державного майна України, Державного комітету статистики України від 26.06.07 № 200/1047/180, розпорядженням Антимонопольного комітету України від 26.06.07 № 287-р, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 19.07.07 за № 835/14102, такі зміни:

у пункті 5 та додатках 1 і 2 до Положення слова «Державним комітетом статистики України» замінити словами «Державною службою статистики України»;

у тексті Положення слова «Міністерство економіки України» у всіх відмінках замінити словами «Міністерство економічного розвитку і торгівлі України» у відповідному відмінку.

2. Департаменту відносин власності забезпечити подання цього наказу на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України в установленому порядку.

3. Цей наказ набирає чинності з дня його офіційного опублікування**.

*Перший віце-прем'єр-міністр
України – Міністр економічного розвитку
і торгівлі України А. П. КЛЮЄВ*

*Голова Фонду державного
майна України О. В. РЯБЧЕНКО*

* Державний інформаційний бюлетень про приватизацію, 2007, № 10, с. 61 – 63. – Прим. ред.

** Опубліковано в «Офіційному віснику України» від 30 січня 2012 р. № 6. – Прим. ред.

✓ Кабінет Міністрів України постановою від 18 січня 2012 року № 21 затвердив **Положення про Національну систему опрацювання звернень до органів виконавчої влади** (далі – Положення) та **Типове положення про контактний центр Автономної Республіки Крим, області, м. Києва і Севастополя**.

Положення визначає порядок функціонування Національної системи опрацювання звернень до органів виконавчої влади.

Національна система – система контактних центрів, телефонних «гарячих ліній», довідкових телефонних служб органів виконавчої влади, які за допомогою засобів телекомунікації забезпечують за принципом «єдиного вікна» оперативний розгляд органами виконавчої влади звернень громадян, підприємств, установ та організацій, фізичних осіб – підприємців, органів місцевого самоврядування. Національна система складається з державної установи «Урядовий контактний центр», контактних центрів Автономної Республіки Крим, областей, міст Києва і Севастополя, телефонних «гарячих ліній», а також довідкових телефонних служб органів виконавчої влади, об'єднаних на базі Урядового контактного центру.

Основною метою функціонування Національної системи є:

сприяння удосконаленню роботи органів виконавчої влади із зверненнями;

забезпечення оперативного реагування на проблемні питання соціально-економічного життя, які порушуються у зверненнях;

вивчення громадської думки щодо основних напрямів діяльності органів виконавчої влади;

сприяння підвищенню ефективності державного управління, якості підготовки та прийняття рішень з найважливіших питань соціально-економічного життя з урахуванням думки громадськості;

створення додаткового механізму інформування громадськості з питань державної політики.

Основними завданнями Національної системи є:

приймання, реєстрація та попередній розгляд звернень, що надходять за допомогою засобів телекомунікації, надсилання їх органам виконавчої влади відповідно до компетенції для розгляду та вирішення по суті порушених у таких зверненнях питань;

проведення аналізу результатів розгляду звернень органами виконавчої влади відповідно до їх компетенції;

проведення моніторингу та аналізу громадської думки; інформування заявників щодо норм законодавства, надання необхідних консультаційних послуг і роз'яснень з пріоритетних питань державної політики.

Контактний центр Автономної Республіки Крим, області, міст Києва і Севастополя (далі – контактний центр) є бюджетною установою, яка належить до сфери управління відповідно Ради міністрів Автономної Республіки Крим, обласної, Київської та Севастопольської міської держадміністрації та є суб'єктом Національної системи.

Основним завданням контактного центру є забезпечення оперативного розгляду органами виконавчої влади звернень, що подаються громадянами, підприємствами, установами та організаціями, фізичними особами – підприємцями, органами місцевого самоврядування за єдиним телефонним номером та через Інтернет.

банкрутство, унеможливлення ухилення від примусового виконання рішення суду;

введення інституту транскордонного банкрутства, внаслідок чого відбувається зміна статусу учасників провадження та процедур банкрутства;

скасування ліцензування арбітражних керуючих та введення автоматизованого тестування для допуску до професії, автоматизованого розподілу справ між арбітражними керуючими;

створення за рахунок арбітражних керуючих спеціального компенсаційного фонду для страхування їх діяльності;

підняття статусу громадських організацій при контролі спільно з державним органом з питань банкрутства, скорочення бюджетних витрат та втручання чиновників, усунення можливого зловживання з їхнього боку.

Характеризуючи структуру та обсяги (чинного і прийнятого законів), слід зазначити, що прийнятий у новій редакції закон в два рази за обсягом більший від попереднього; додалися три нових розділи – «Арбітражний керуючий (розпорядник майна, керуючий санацією, ліквідатор)», «Продаж майна в провадженні у справі про банкрутство» та «Процедури банкрутства, пов'язані з іноземною процедурою банкрутства»; до 134 збільшилося число статей, дві третини яких є новими за змістом.

Закон України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» від 30.06.99 № 784-XIV насамперед був спрямований на усунення прогалин в судочинному законодавстві для арбітражних судів шляхом уточнення окремих положень Арбітражно-процесуального кодексу України. Так, 42,0 % тексту закону займав другий розділ, присвячений провадженню у справах про банкрутство через відсутність судової і прокурорської практики нагляду в таких питаннях; 15,5 % тексту – уточнення ліквідаційної процедури; 1,4 % – питання припинення провадження у справах про банкрутство.

У прийнятому законі 19 статей (14,2 %) присвячені біржовим та аукціонним процедурам; 17 (12,7 %) – діяльності арбітражного керуючого та його помічника, повноваженням кваліфікаційної та дисциплінарної комісії; 16 (11,9 %) – провадженню процедури санації, розпорядження майна боржника, а також здійсненню контролю кредиторами в цих процедурах; 16 (11,9 %) – роботі з іноземцями; 8 (6,0 %) – процедурам

продажу майна, функціонуванню веб-сайтів; 4 (3,0 %) – оцінці майна; по 2 статті (1,5 %) – укладенню мирової угоди та функціонуванню саморегулюючої організації арбітражних керуючих.

Така структура є наслідком набуття досвіду роботи арбітражними керуючими і суддями господарських судів, вміня кредиторів на правовій основі відстоювати свої інтереси, а також зростання рівня свідомості боржників щодо збереження виробництва.

Суттєвим елементом демократичних підходів під час розв'язання проблем неповернення боргів кредиторам є введення до прийнятого закону статей 117 та 118 стосовно саморегулювних організацій арбітражних керуючих, в яких викладені порядок утворення і діяльності, критерії відповідності, визнання статусу, функції і повноваження, а також порядок контролю (нагляду) за діяльністю цих організацій.

Спірним під час підготовки законопроекту було питання щодо надання переваги іноземному провадженню у справах транскордонного банкрутства перед національним унаслідок відсутності положень стосовно прав українських господарських судів, аналогічних правам арбітражних керуючих за кордоном.

Керуючись статтею 11 Закону України «Про міжнародне приватне право» від 23.06.05 № 2709-IV, більшість експертів з питань банкрутства, включаючи автора, схильні до поєднання підходів і рішень для розв'язання проблем транскордонної неплатоспроможності (банкрутства), передбачених у Типовому Законі ЮНСІТРАЛ про транскордонну неспроможність від 15 грудня 1997 року та у Регламенті Ради (ЄС) про провадження у справах про неплатоспроможність від 29 травня 2000 року № 1346/2000. Зараз доцільно запровадити комплексний підхід, як це зробила більшість країн світу (США, Канада, країни – члени Європейського Союзу), ніж робити це частково шляхом укладання дво- чи багатосторонніх угод або участі України в міжнародних угодах. Перший варіант забезпечує гармонічність вирішення спорів через внутрішнє національне право, другий – це довший і дорожчий шлях, що дає можливість вирішення спорів лише на окремих ланках конфліктів неплатежів.

За даними обстежень, проведених на початку 2012 року трьома міжнародними організаціями: Світовим банком, Міжнародною фінансовою

корпорацією (IFC) та World Bank Group, – які 9 лютого 2012 року презентували їх учасникам міжнародної конференції, інвестиційний клімат України порівняно з іншими країнами характеризується показниками, наведеними в таблиці.

Країни	Індекс стягнення, центів на 1 долар США	Строки проведення банкрутства бізнесу, років	% від вартості власності (фінансові витрати на проведення процедур банкрутства)
Україна	8,9	2,9	42,0
Білорусь	33,5	5,8	22,0
Молдова	31,3	2,8	9,0
Македонія	42,0	2,0	28,0
Сербія	24,4	2,7	23,0
Чорногорія	43,3	2,0	28,0

З огляду на вищезазначене, однією з головних причин необхідності прийняття нової редакції закону стало відставання порівняно з іншими пострадянськими країнами в проведенні реформи законодавства про банкрутство, незадоволення кредиторів через неповернення боржниками (банкрутами) їм майна, грошових коштів. Боржники бажають залучення інвестицій в їх виробництво, але відсутність транскордонних шляхів влиття іноземного капіталу за схемою банкрутства позбавляє їх можливості відновлювати виробництво (перепрофілювати, диверсифікувати, вводити нові, більш прогресивні технології), а отже продавати конкурентоспроможну продукцію власного виробництва, повністю і своєчасно повертати кредиторам борги.

Лише з 18 січня 2013 року становить виправлятиметься. Теоретики і практики сподіваються на впровадження механізму рівноправного захисту майнових інтересів усіх без винятку заінтересованих у цивілізованому розвитку інституту неспроможності його учасників (як боржників, так і кредиторів) у справах про банкрутство.

Очікуваний результат від впровадження закону – забезпечення здійснення своєчасних і більш ефективних заходів щодо відновлення платоспроможності підприємств в Україні, вихід на умови платоспроможності, які діють у високорозвинених країнах світу.

Українська приватизація не завершиться найближчим часом, адже в державній власності ще перебувають сотні й сотні підприємств. Тож приватизація в Україні має непогані перспективи для подальшого розвитку.

Згідно з офіційними дослідженнями з близько 4 300 державних підприємств майже 1 200 визначені як об'єкти, які потребують приватизації. Це є реальна перспектива для приватизації у нашій країні. Адже історична реальність свідчить, що державне підприємство, не маючи реального інвестора, не покращує свої виробничі показники. Саме приватизовані галузі, приватизовані підприємства України матимуть перспективи для подальшого розвитку та зростання виробничих показників. Вони будуть локомотивами української економіки.

*О. РЯБЧЕНКО,
Голова Фонду державного майна України*

ПРОДАЖ ОБ'ЄКТІВ ЕНЕРГЕТИКИ – ХРОНІКА

♦ **12 березня 2012 року у Фонді державного майна України (ФДМУ) відбулося засідання конкурсної комісії з приватизації пакета акцій ПАТ «Дніпроенерго», на якому оголошено результати оцінки зазначеного пакета акцій та запропоновано учаснику конкурсу – ДТЕК Холдінгз Лімітед підписати договір купівлі-продажу.**

Конкурс з продажу 25 %-го пакета акцій ПАТ «Дніпроенерго» ФДМУ оголосив 16.11.2011 за початковою ціною 1, 174 млрд грн.

На конкурс з продажу зазначеного пакета акцій, що відбувся 11.01.2012, було подано одну заявку – від компанії ДТЕК Холдінгз Лімітед. Відповідно до пропозиції учасника конкурсу, розглянутої на засіданні конкурсної комісії, за пакет акцій енергокомпанії було запропоновано 1,1741 млрд грн.

Відповідно до Положення про порядок проведення конкурсів з продажу пакетів акцій акціонерних товариств, якщо на конкурс з продажу пакета акцій подана заявка від однієї компанії, то необхідно проведення незалежної оцінки пакета. Після затвердження її результатів ФДМУ звертається до учасника конкурсу з пропозицією підписати договір купівлі-продажу. Ціна продажу пакета не може бути нижчою за запропоновану учасником на конкурсі.

Станом на 14.03.2012 держава отримала всі кошти за пакет акцій ПАТ «Дніпроенерго» у розмірі 1,1797 млрд грн. Саме така сума вартості, визначеної за результатами незалежної оцінки, була перерахована покупцем – ДТЕК Холдінгз Лімітед.

♦ **13 березня 2012 року до державного бюджету в повному обсязі надійшли кошти від продажу ПАТ «Закарпаттяобленерго».**

Покупцем 50 %-го пакета акцій ПАТ «Закарпаттяобленерго» – ТОВ «Енергетична Україна ТВ» до Державного бюджету України у повному обсязі перераховано кошти за зазначений пакет акцій у сумі 140,7 млн грн.

♦ **14 березня 2012 року ФДМУ оголосив конкурс з продажу ПАТ «Крименерго».**

До продажу запропоновано **45 %-вий пакет акцій** енергопостачальної компанії ПАТ «Крименерго» (Сімферополь) **за початковою вартістю 246 млн гривень.**

Конкурс з продажу зазначеного пакета акцій заплановано на 4 травня 2012 року. Заявки на участь у конкурсі приймаються до 26 квітня 2012 року включно.

Конкурс з продажу пакета акцій транслюватиметься online у мережі Інтернет через офіційний сайт ФДМУ.

Регіональне відділення Фонду державного майна України (ФДМУ) по Миколаївській області (далі – регіональне відділення) було створено 5 травня 1992 року за наказом ФДМУ №109 чисельністю 7 штатних одиниць. Першим керівником регіонального відділення було призначено Бушина Володимира Миколайовича.

Колективу потрібно було якнайшвидше пройти етап становлення, організувати роботу з підготовки підприємств до роздержавлення, налагодити взаємодію з органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування з тим, щоб приступити до виконання основного завдання – приватизації державних підприємств в області.

У перші місяці роботи фахівцями регіонального відділення було визначено перелік

Оцінюючи підсумки діяльності за 20 років, можна впевнено стверджувати, що Регіональне відділення ФДМУ по Миколаївській області внесло вагомий внесок у проведення ринкових перетворень на Миколаївщині, трансформували як відносини власності, так і суспільну свідомість. Водночас багато приватизованих підприємств отримали ефективних власників, інвестування якими в економіку області забезпечує її стабільне зростання, що, у свою чергу, позитивно позначається на вирішенні соціальних питань у регіоні.

державних підприємств, які в подальшому необхідно було реформувати. На Миколаївщині робота з приватизації була розпочата регіональним відділенням з травня 1993 року. До 1995 року в Миколаївській області було приватизовано 412 об'єктів, з них 148 об'єктів державної власності та 264 – комунальної.

Наказом ФДМУ від 07.02.95 № 185 на посаду начальника регіонального відділення було призначено заслуженого економіста України Євгена Михайловича КАЗАНСЬКОГО, який очолює регіональне відділення до цього часу.

Новопризначений керівник з метою забезпечення виконання Указів Президента України від 26.11.94 № 699 «Про заходи щодо забезпечення прав громадян на використання приватизаційних майнових сертифікатів», від 30.12.94 № 827/94 «Про заходи щодо прискорення процесу малої приватизації», від 19.01.95 № 66/95 «Про прискорення приватизації майна в агропромисловому комплексі» здійснив структурну перебудову регіонального відділення та вирішив питання комплектування його кадрами. Наказом від 28.02.95 № 83-п було визначено структуру регіонального відділення у кількості 11 відділів та 23 представництв ФДМУ штатною чисельністю 151 особа. Першим заступником начальника регіонального відділення в той час працював М. М. Власов, який разом із заступником начальника регіонального відділення Л. В. Казьміною, а потім Л. Т. Волошиною забезпечував напрями щодо реформування державної власності, продажу акцій та роботу з фінансовими посередниками, курував питання управління державним майном та післяприватизаційної підтримки підприємств. Після того як М. М. Власов був призначений керівником територіального відділення Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку в Миколаївській області, на його місце був призначений В. І. Налімов.

Для забезпечення проведення на Миколаївщині інтенсивної масової приватизації та згідно з Указом Президента України від 26.11.94 № 699 «Про заходи щодо забезпечення прав громадян на використання приватизаційних майнових сертифікатів» у березні 1995 року було створено Регіональний центр сертифікатних аукціонів (РЦСА). Взаємодію з РЦСА забезпечував заступник начальника регіонального відділення О. С. Жилияєв, який курував питання продажу акцій, корпоративного управління, економічного аналізу та післяприватизаційної роботи. З 2004 до 2009 року ці питання курувала заступник начальника регіонального відділення Т. А. Клепцова.

Відповідно до Указу Президента України від 19.02.94 № 56/94 «Про єдину систему органів приватизації в Україні» у березні 1995 року на території Миколаївської області була завершена робота щодо створення єдиної системи органів приватизації. У 18 районах та 5 містах обласного значення були створені представництва ФДМУ. Водночас до складу регіонального відділення було включено Фонд комунального майна обласної ради у складі 8 осіб, який став окремим структурним підрозділом регіонального відділення та на який було покладено завдання з реформування обласної комунальної власності та координації роботи представництв ФДМУ в районах та містах області. Очолював відокремлений структурний підрозділ заступник начальника регіонального відділення В. А. Мартинов, з 1997 року цю посаду обіймала Любова Вікторівна ОЧКУРОВА, яка з 2000 року працює першим заступником начальника регіонального відділення і на сьогодні курує роботу структурних підрозділів регіонального відділення з питань оцінки та малої приватизації, оренди та управління державним майном, роботи з громадськістю та ЗМІ. А роботу регіонального відділення з питань реформування державної власності, продажу акцій, управління державними корпоративними правами та постприватизаційного супроводження, інформаційно-аналітичного забезпечення, юридичної, кадрової

Тримаємо курс нального прагматизму ню ФДМУ по Миколаївській області

роботи, діловодства та господарського забезпечення на сьогодні курує заступник начальника регіонального відділення Олег Васильович СОКОЛ.

У січні 1998 року у зв'язку з введенням в дію Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» були реорганізовані всі представництва ФДМУ в районах і містах області. Їх функції з реформування комунального майна було передано до органів місцевого самоврядування.

У Миколаївській області з початку приватизації станом на 01.01.2012 приватизовано **3 930 об'єктів**, з них 1 107 об'єктів державної власності і 2 823 – комунальної, а саме: об'єктів групи А – 3 091 (79 % загальної кількості), об'єктів великої приватизації – 497 (11,9 %), об'єктів незавершеного будівництва групи Д – 255 (6,5 %), об'єктів групи Ж – 65, об'єктів групи Е – 52.

За період з 1992 до 2012 року регіональним відділенням було **проведено роботу з продажу акцій 443 акціонерних товариств (АТ)**, у тому числі підприємств агропромислового комплексу (АПК) – 307, промисловості – 136. Наразі майже по всіх АТ приватизацію завершено.

На фондових біржах були продані пакети акцій 95 ВАТ, приватизація яких здійснювалася регіональним відділенням.

Протягом 1996 – 2011 років було оголошено та **відбулося 15 конкурсів з продажу пакетів акцій ВАТ.**

Слід зазначити, що протягом 2011 року ФДМУ, за результатами проведених конкурсів з продажу пакетів акцій, укладено 8 договорів купівлі-продажу, з яких 2 укладено регіональними відділеннями ФДМУ, у тому числі регіональним відділенням – договір купівлі-продажу пакета акцій ВАТ «УкрНДІТСМ» розміром 50 % + 1 акція статутного капіталу товариства, за ціною 670 тис. грн., що майже на 20 % більше, ніж початкова вартість пакета акцій (560,25 тис. грн.), та більш як у 4 рази вище номінальної вартості державного пакета акцій (154,3 тис. грн.). Крім того, згідно з договором купівлі-продажу було передбачено здійснення покупцем інвестицій на оновлення основних засобів та розвиток науково-виробничої діяльності ВАТ «УкрНДІТСМ» на суму 1 млн грн.

За період з початку приватизації через рахунки регіонального відділення **сплачено за об'єкти приватизації 205,9 млн грн.**, з них грошовими коштами – 99,6 млн грн. (у т. ч. 7,8 млн грн. за земельні ділянки); приватизаційними майновими сертифікатами – 95,0 млн грн.; компенсаційними сертифікатами – 11,3 млн грн.

За підсумками роботи за період з 1992 до 2011 року Миколаївська область посідає 11 місце серед регіонів України за кількістю приватизованих об'єктів державної власності, а за кількістю приватизованих об'єктів державної власності на 1 тис. населення – 2 місце.

За час функціонування регіональне відділення створило органи управління у 243 АТ, до складу наглядових рад яких від держави входили в основному представники регіонального відділення, уклало 145 контрактів з головами правлінь АТ. За участю представників регіонального відділення було проведено 935 загальних зборів акціонерів АТ та 785 засідань спостережних рад.

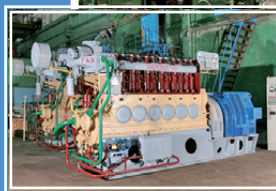
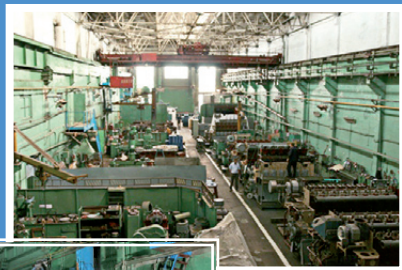
На виконання постанови Кабінету Міністрів України від 15.05.2000 № 791 «Про управління державними корпоративними правами» було призначено відповідальних представників з управління державними корпоративними правами в 55 АТ з числа керівників та фахівців регіонального відділення, які постійно співпрацюють з головами правлінь АТ, відслідковують питання погашення заборгованості із заробітної плати, до державного бюджету та Пенсійного фонду, беруть участь у роботі наглядових рад, 18 фахівців регіонального відділення пройшли курс навчання та отримали кваліфікаційні сертифікати на право здійснення функцій управління корпоративними правами держави.

Також фахівці регіонального відділення беруть активну участь у засіданнях господарських судів, роботі ліквідаційних комісій та комітетах кредиторів АТ з державною часткою.

На постійному контролі регіонального відділення перебувають питання своєчасності виплати заробітної плати в АТ та на державних підприємствах, які перебувають в управлінні регіонального відділення.

Імпульс для розвитку надала приватизація

ТДВ «Первомайськдизельмаш»

ПАТ «Югцемент»

ПАТ «Завод «Екватор»

